

စိတ်ချမ်းသာသူ

ဖြစ်စေဖို့အတွက်

တိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

BURMESE CLASSIC

အရှင်သောဘိဝံသ (ဓမ္မရတနာ)

ပုံနှိပ်ပုတ်တမ်း

- ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၇ ဖေဖော်ဝါရီလ
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - ၅၀၀ ကျပ်
- ပျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - ချယ်ရီမေ
- ကွန်ပျူတာ - ချယ်ရီမေ
- အတွင်းဖလင် - ADORN၊
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၀၃၇၄)

- ဇင်ရတနာစာပေ - ၂၀၅၊ က/၄ လမ်း၊ မြို့သစ်
- (က+၁)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။
- ပျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးကျော်မင်းစိုး(မြ-၀၀၄၅၉)
- စိုးမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်
- အမှတ်(၁၇)၊ ၅၆ လမ်း
- ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အရှင်သောဘိတ(ဓမ္မရတနာ) ၃၉၈.၂
 စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ/
 အရှင်သောဘိတ(ဓမ္မရတနာ)၊ ရန်ကုန်၊
 ဇင်ရတနာစာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၇။
 ၂၁၂-စာ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီ

စိတ်ချမ်းသာသူ
ဖြစ်စေဖို့ အတွက်
လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

အရှင်သောဘိတ(ဓမ္မရတနာ)

ပနီကြားလွှာ

ဤစာနိဒါန်း၊ ပုလဲပန်းဖြင့်
 စိတ်ကြမ်းမာန်လျော့
 ကျွန်ကန်တော့ကာ
 တောင်းပန်ပါ၏၊
 ကဝိသုတော်
 ပညာကျော်တို့
 ခွင့်တော်အပြစ်
 လွတ်စေသော် ...။

(သာကီနွယ်)

မာတိကာ

၁။	စမ္မာဓကား	၅
၂။	သီတဂူသမ္မာဓကောဋီကံ၊ စမ္မာဓကောဋီကံ၊ ဒါနဗျာ	၉
၃။	မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဘောဂဓေဒ	၂၀
၄။	ဗုဒ္ဓစာလိုကောဋီကောဋီကံ	၂၄
၅။	စိတ်သွေးသာယာဖြစ်စေဖို့ လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ	၂၇
၆။	စာအိုနိမိတ်တရား၊ စာအိုနိမိတ်တရား	၃၁
၇။	ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ ဘာကြောင့်တရားစားစားထုတ်ဆင်တတ်	၃၅
၈။	ယုတ်နိမိတ်သွေးစိတ်တရား	၃၇
၉။	ဘာကြောင့် ဘုန်းကြီးလို ခေါ်တတ်	၄၁
၁၀။	ဂီလေသာသီတာ	၄၄
၁၁။	မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ခံစားရသောပိပါက်ကောဋီကံ	၅၀
၁၂။	မိန်းမတို့၏ ဗာယာများ	၅၉
၁၃။	မိန်းမစာအိုနိမိတ်တရားများ	၆၇
၁၄။	ခေတ်ဗျာ ဟင်္သာတိုင် ဘာကြောင့်တရားတတ်	၇၅
၁၅။	သတ္တမာဏများစာကြောင်း သိကောင်းစရာများ	၈၀
၁၆။	ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရ ဗလေရီများ	၈၄
၁၇။	လိုက်နာကျင့်သုံးစရာ ဖြစ်ပေါ်ဒဏတရားများ	၉၄
၁၈။	လောကီရေးရာ ဗဂ်လောများ	၁၀၀

၁၉။ သာသနာ့စာလံသမိုင်း	၁၀၄
၂၀။ ဘေးဒိုတာ	၁၀၉
၂၁။ မဟာ ၇ နိဂါး	၁၁၂
၂၂။ နန္ဒမာရ	၁၁၆
၂၃။ ရတနာသမ္ဘဝေတီ၊ လူတို့ နားမပြုလုပ်ပေးသော ဘေဇာနာများ	၁၁၉
၂၄။ ဘေဇာနာပရိတ်တာ ဘုရားတော်လား	၁၂၂
၂၅။ ဘေဇာနာပရိတ်ပါဠိတော်	၁၂၆
၂၆။ ဘေဇာနာပရိတ်နိဂါး	၁၂၉
၂၇။ ဓမ္မပစ္စေကနဲ့ တဗ္ဗ	၁၃၉
၂၈။ ဘုရားရှင်လက်ထက် မြေမျိုခံရသူများ	၁၄၃
၂၉။ ပုထိုးခံဒိုတာ	၁၄၈
၃၀။ ရတနာဒွင်၊ မရတိတ	၁၅၁
၃၁။ နန္ဒမာရသင်္ဘော၊ မရသင်္ဘော	၁၆၄
၃၂။ ကောဠိတို့ ဖွတ်ဆီးခိုင်းသူများ	၁၇၁
၃၃။ မြိုခိုင်းသည့်သည့် နာမည်နာမည်	၁၇၄
၃၄။ သင်္ဘောနာမည်ပြုစာ	၁၉၇
၃၅။ သွင်းကပ်ပြီမဟုတ် ဟိုင်းသင်္ဘော၊ မဟိုင်းသင်္ဘော	၂၀၀
၃၆။ ဘုန်းတံဆိပ်က နာမည်နာမည်ပြုစာလား	၂၀၄
၃၇။ သာသနာ့စာလံပြောစကားများ	၂၁၀

အမှာစာ

ညီလေးရေ ...

အမှာစာ ရေးလေ့ရေးထ နည်းပါးလေ့ ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်လို့ အခုအမှာစာကို ပေးစာသဘောလေး ရေးပါရစေ။

ညီလေးရေ ...

ညီလေးရေးတဲ့ စာတွေကို ဖတ်ဖြစ်တဲ့အခါတိုင်း ညီလေးရဲ့ 'စာရေးအားနှင့် စာဖတ်အား'ကို ချီးကျူးမိတာလည်း အခါခါပါပဲ။

ညီလေးက 'စာတွေရေးပါဦး'တု ခဲဏခဏတိုက်တွန်း ပေမယ့် တရားဟော၊ တရားပြ၊ ကျောင်းတိုက်တည်ထောင်ခြင်း ဆိုတဲ့ အမျိုးမျိုးသော ခေါင်းစဉ်တွေအောက်မှာ အရင်လို စာသိပ် မရေးဖြစ်တော့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့

တရားနာပရိသတ်တွေ၊ တရားစခန်းဝင် ယောဂီတွေကို မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဓမ္မတွေကို တဆင့်ဖြန့်ဖြူးခြင်းဟာလည်း 'ဘာသာရေး

www.burmeseclassic.com

စာပေရေးခြင်းတစ်မျိုး'ဟု ကိုယ့်ဘာသာ အမည်တပ်ပြီး ပြည့်တွေး ပေးနေရတော့တာပါပဲ။

ညီလေးရေ ...

ခဏခဏတွေးမိတဲ့ အတွေးတစ်ခုရှိတယ်။

အဲဒါကတော့ 'ဓမ္မဒူတ ဆရာတော်ကြီး' အကြောင်းကို တွေးပြီး အားကျကြည်ညိုတာပါ။

ညီလေးသိတဲ့အတိုင်းပဲ ဓမ္မဒူတဆရာတော်ကြီးဆိုတာ 'တရားဟောတယ်၊ တရားပြတယ်၊ စာရေးတယ်၊ စာချတယ်' ဒီလိုအလုပ်တွေကို အချိန်ပြည့်လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဒီနေ့ အချိန်အထိ သာသနာ့သမိုင်းမှာ 'ဓမ္မဒူတနွယ်ဖွား'တွေဟာ ပရိယတ္တိ နယ်ပယ်မှာကော၊ ပဋိပတ္တိနယ်ပယ်မှာ ထင်ရှားစွာ ရှိနေတာပါ။

ဆရာတော်ကြီး စာပေတွေဆိုရင်လည်း အမြဲတမ်းခေတ်မှီ နေခဲ့တယ်။ (ညီလေးတောင်မှ ဒီစာအုပ်မှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ စာတစ်ပုဒ်ကို ဓမ္မဒီန ပြုထားသေးတာပဲ)

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သာသနာတော်အတွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့မှု များကို အားကျအတုယူခဲ့ပေမယ့်လည်း လက်တွေ့ဘဝထဲမှာတော့ သိပ်ပြီးအရာမထင်သေးပါဘူး။ ဆက်ပြီးကြိုးစားရဦးမှာပဲ။

ညီလေးရေ '...

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

ကိုယ်ရောက်ရာ နယ်ပယ်ကနေ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ လမ်း
ကြောင်းကနေ ဓမ္မစာပေတွေကို တတ်နိုင်သလောက် ဖြန့်ဖြူး
ပေးနေတာကို ဝမ်းသာပါတယ်။

ဆက်ပြီးလုပ်ဆောင်ပါဟု တွန်းအားပေးရင် ဒီအမှာစာ
(ပေးစာ)ကို အဆုံးသတ်ပါရစေ။

နောင်တော်

ရွှေကန်ဆရာတော်

အရှင်ဩဘာသိရိ - ၂၀၁၇

သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက

ဝင်ငွေမရှိသေးလို့ မိဘတွေကို
 ဘာမှပြန်ပြီးမပေးဆပ်နိုင်သေးဘူးလို့
 သင့်ကိုယ်သင် မမှတ်ယူလိုက်ပါနဲ့
 အနည်းဆုံးတော့
 မိဘတွေရဲ့ စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့သွားအောင်
 ပြုံးပြနိုင်တဲ့စွမ်းရည် သင့်မှာရှိတယ်။

(ဓမ္မနဒီ အရှင်ဉာဏိက)

သိတဂူဆရာတော်နှင့် အမှတ်တမ်းဒါနများ

(၁)

ဧည့်ခန်းအတွင်းမှာ ဆရာတော်ကြီးရှိနေတာကို တွေ့ရတော့
ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုန်နေတဲ့ရင်ကတော့ တည်ငြိမ်မှုကို
တည်ဆောက်လို့ မရသေးပေ။

ဧည့်သည်တွေ ရှိနေသေးသဖြင့် ‘ဝင်တွေ့လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး’
ဆိုကာ အတွင်းကို မဝင်သေးဘဲ ခဏစောင့်နေလိုက်တယ်။ ဆရာ
တော်ကြီးနှင့် စကားပြောနေသော ဧည့်သည်တွေကလည်း ‘ဆရာ
ဝန်တွေ၊ သူဌေးတွေ’ဆိုတဲ့ ပညာတတ် ပိုက်ဆံရှိ အသိုင်းအဝိုင်း
တွေဆိုတော့ သူတို့က ‘လျှို့ဝှက်နှင့်ကူဖို့’ လာကြတာ။

“ငါကတော့”

ဆက်တွေးရမှာကိုပင် အားမလို အားမရ ဖြစ်မိတယ်။ သူတို့က လှူသူ၊ ကိုယ်က ယူဖို့လာသူဆိုတော့ လှူတဲ့သူကို ဦးစားပေးရမယ်ဆိုတဲ့ အသိစိတ်ကလည်း ဆရာတော်ရှေ့ကို ဝင်ရောက်ဖို့ တွန့်ဆုပ်နေခဲ့မိတယ်။

“ဆရာတော်ကြီးကလွဲပြီး ငါ့ကိုကူညီနိုင်မယ့်သူကလည်း ဒီလောကမှာ မရှိလောက်ပါဘူး”

ဟု အားငယ်နေသော အတွေးစကို ဖြည့်တွေးပြီး စိတ်ထဲမှာလည်း ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ပွားလိုက်၊ ဆရာတော်ကြီးကို ရည်မှန်းပြီးတော့ မေတ္တာတွေပို့သလိုက်နဲ့ သူ့နှလုံးသားဟာ တည်ငြိမ်မှုတွေ ကင်းဝေးနေခဲ့တယ်။

ညွှန်သည်တို့ ပြန်ထွက်သွားတော့ သူတို့နှစ်ပါး ဆရာတော်ကြီးရှေ့ကိုဝင်ပြီး ဦးချလိုက်တယ်။ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ နံနက် (၁၀)နာရီပင် ခွဲတော့မယ်။ ဒါဟာ နေ့ဆွမ်းစားချိန် နီးနေပြီဆိုတာကိုပါ အလိုလိုတွေးမိလိုက်တယ်။

ဦးသုံးကြိမ်ချပြီးတာနဲ့ ...

(၂)

“ဘာလျှောက်စရာရှိလို့လဲ မြန်မြန်လျှောက်ပါ”

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၁

ဩဇာသံပြည့်ဝလှသော ကမ္ဘာ့သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အသံက ပေါ်ထွက်လာတယ်။

“မှန်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်က ဘိုကလေးကပါဘုရား။ နှလုံးရောဂါခွဲစိတ်ကုသဖို့ အခက်အခဲရှိလို့ ဆရာတော်ထံမှ အကူအညီ လာတောင်းတာပါ”

“ဆေးစာရွက်တွေပါလား”

ဆရာတော်မေးခွန်းက သူ့ကို ဝမ်းသာသွားတယ်။

“ပါတယ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ရင် အသင့်ယူလာတဲ့ စာရွက်တွေကို ဆရာတော်ကြီးကို ကပ်ဖို့လုပ်တော့ ဆရာတော်ကြီးက ...

“မြတ်သူ ကြည့်လိုက်ပါဦး”

အနားမှာရှိတဲ့ အသားပြုပြု ခပ်ဝဝ ဒကာတစ်ဦးက စာရွက်တွေယူပြီး အသေးစိတ် ဖတ်ကြည့်ပါတယ်။

(နောက်မှသိရတာက အာရှတော်ဝင်ဆေးရုံမှ ဒေါက်တာမြတ်သူပါ)

သူက အသေအချာကြည့်ပြီး ...

“ဆရာတော်ဘုရား ဒီကိုယ်တော်လေးရဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အမြန်ဆုံးခွဲစိတ်ကုသဖို့ လိုနေပါပြီ”

“အဆို မင်းဆေးရုံမှာ ကုလို့ရလား”

“မရဘူးဘုရား၊ တပည့်တော်ဆေးရုံမှာ နှလုံးခွဲစိတ်တဲ့ စက်တွေ မရှိပါဘူး။ အဲဒါတွေက ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာရှိတာ၊ ဆေးရုံကြီးတက်မှ ရမယ်ဘုရား”

နောက် သူတို့ရဲ့ လိပ်စာတွေ မေးပြီး ဆေးရုံတတ်ဖို့ လုပ်ခိုင်းပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စာကိုလည်း ရေးပေးပြီး၊ အမြန်ဆုံး ဆေးရုံတက်ဖို့ ဝတ္တုငွေကိုပါ လှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။ ဆေးရုံကြီးမှာ ခွဲစိတ်ကုသမှုအတွက် ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို တာဝန်ယူမယ်ဟု ပြောကာ မိမိတို့ကို ပြန်ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။

သူတို့နှစ်ပါး ပြန်လာတော့ (၁၁)နာရီပင် မထိုးသေးပေ။

(၃)

ရောဂတ်တိုင်းအသေကြီး၊ ဘိုကလေးမြို့ဆိုတာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် အသေက နယ်မြို့လေးတစ်မြို့ပါ။ တစ်မြို့လုံးလူဦးရေက သုံးသိန်း ဝန်းကျင်ရှိပါတယ်။

မြို့လေးရဲ့ အဓိက စီးပွားရေးက စပါးစိုက်ပျိုးမှုနှင့် ငါး၊ ငါးပိစတဲ့ ရေထွက်ပစ္စည်းများကို တင်ပို့ရောင်းချတာပါ။

သူက အဲဒီမြို့လေးမှာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအဖြစ် သာသနာ

ပြုနေတာ သိပ်ပင်မကြာသေးပါဘူး။ ကျောင်းထိုင်နှစ်က သိပ်မကြာသေးလို့ အသိ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမက သိပ်မရှိသေးခင်မှာပဲ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်လာပါတယ်။

မြို့လေးမှာရှိတဲ့ ဆရာဝန်တွေဆီမှာ ပထမကုသပြီး နောက်တော့ ဆရာဝန်တွေက ရန်ကုန်မြို့က နှလုံးရောဂါ အထူးကုဆရာဝန်တွေနဲ့ ပြကြည့်ပါဦးဟု ဆိုသဖြင့် ရန်ကုန်က ဆရာဝန်များနဲ့ ပြသလိုက်၊ ဆေးသောက်လိုက် လုပ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့

ရောဂါက မသက်သာလာတဲ့အပြင် ပိုပြီးတော့ ဆိုးဝါးလာခဲ့ပါတယ်။ နောက်တော့ ဆရာဝန်ကို အသေအချာ မေးကြည့်တော့ ခွဲစိတ်ကုသမှ ပျောက်ကင်းမယ်။ မခွဲစိတ်ဘဲထားရင် မကြာခင်မှာ အသက်အန္တရာယ်ကိုပါ ထိခိုက်လာနိုင်ပါတယ်တဲ့။

ဒီစကားလုံးများက သူ့ရင်ဘတ်ကို ဖွန်းကြပ်မှုတွေ တွန်းပို့လိုက်သလို ရင်ဘတ်ထဲမှာ နာဂစ်မုန်တိုင်း ဝင်လာသလိုပါပဲ။

နှစ်ပေါင်းများစွာ နှလုံးသားဦးနှောက်အတွင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဓမ္မတွေဖြင့် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရပေမယ့်လည်း 'သေခြင်းတရား'ဟူသော အသံကိုကြားတော့ ခန္ဓာနဲ့တစ်သားတည်းမဖြစ်တည်ခဲ့တဲ့ ဓမ္မတွေက သူ့စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် မဖန်တီးနိုင်ခဲ့ပေ။

“ဘာလုပ်ရမလဲ”

ဒီမေးခွန်းက သူ့ရဲ့သန်းခေါင်ယံ အိပ်မက်တွေကို ဖြိုချ
ဖျက်ဆီးလိုက်တယ်။

ဒီလိုနဲ့

ရန်ကုန်က ဆရာဝန်တွေထံကိုသွားပြီး ခွဲစိတ်ကုသပါက
ဘယ်လောက်အထိ ကုန်ကျစရိတ် ရှိလဲဟု မေးမြန်းတဲ့အခါမှာ
တော့ ဆရာဝန်ထံက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်း
တွေက မီးလောင်ရာ လေပင့်လိုက်သလိုပဲ။

သူ့ကို ပစ္စည်းလေးပါးထောက်ပံ့နေသည့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
လှူဒါန်းနိုင်သော အကူအညီနှင့် သူ့ထံမှာရှိသော ငွေကြေးတွေကို
သင်္ချာနည်းလမ်းအရ ပေါင်းစပ်ကြည့်ပေမယ့် ခွဲစိတ်ကုသဖို့ ငွေကြေး
ရဲ့ ၁၀ ပုံ ၂ ပုံပင် မပြည့်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲမသိဘူးဘုရား”

သိတင်းသုံးဖော်တွေကို တိုင်ပင်မိတယ်။ ဘဝတူ သိတင်း
သုံးဖော်တွေကလည်း သူ့ဝေဒနာကို စာနာနားလည်ပေဖယ်လည်း
ဂဏန်းရှင်လုံးနီးပါးရှိတဲ့ ဝတ္ထုငွေရရှိဖို့ သူတို့မှာလည်း ပေးစရာ
အကြံမရှိပေ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ...

“သိတဂူဆရာတော်ထံ အကူအညီတောင်းကြည့်ရင်”

www.burmeseclassic.com

“.....”

(၄)

သီတဂူဆရာတော်ဆိုတာ ကမ္ဘာကျော်၊ နိုင်ငံကျော် တကယ့် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါ။

တိုင်းပြည်အနှံ့မှာ ဆေးရုံတွေဆောက်တယ်၊ တက္ကသိုလ်တွေ ဖွင့်တယ်၊ ရေတွေလှူတယ်၊ ဆန်တွေလှူတယ် စသည် စသည် အားဖြင့် ဒီနပေါင်းများစွာဖြင့် အသားကျနေသော ဆရာတော်ကြီး။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်ပတ်သက်ရင် ဆရာတော်ရဲ့ တရားတွေ နာယူဖူးတာရယ်၊ ဆရာတော် ပြုဖူးသောဒီနတွေကို သာဓုခေါ်ဖူး တာလွှဲပြီး သူ့လိုသာမညရတန်းတပ်ပါးအနေဖြင့် ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ် လို့မရတဲ့ အနေအထားပါ။

ဒါပေမဲ့

အလွန်နီးစပ်သော အကြောင်းတရားကို ‘ပဒဋ္ဌာန်’ဟု စာပေ မှာ ဆိုပါတယ်။ ဒါဆိုလျှင် သူနဲ့ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပဒဋ္ဌာန်က နှစ်ခုပဲရှိပါတယ်။

အဲဒါကတော့ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းဖြစ်တော့ သီတဂူ ဆရာတော်ကြီးက နာဂစ်ဒဏ်သင့်ကျောင်းတွေကို အလှူဒါနပြုပိုင်က

နာဂဗဒဏ်သင့်ကျောင်းအနေဖြင့် အလှူပစ္စည်းနှင့် ငွေလက်ခံပူး
တာရယ်၊ ဘိုကလေးမြို့မှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သာသနာပြု
ကျောင်းတိုက်ရှိတာ ဒါပဲရှိတယ်။

“မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံမှာ အကူအညီတောင်းတာ ဝို
အတွက် အကျိုးမယုတ်လောက်ပါဘူး”

ဟူသော အတွေးဖြင့် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်ဖို့ သိတဂူ
ဆရာတော်ထံ အကူအညီသွားတောင်းခဲ့တာပါ။ မြင့်မြတ်သူဆိုတော့
သည်း တကယ်ဒုက္ခရောက်နေသူကို မမြင်ပူး၊ မကြားပူး၊ မသိပူး
ပေမယ့် မျက်ကွယ်မပြုခဲ့ပေ။

ဒီလိုနဲ့

(၅)

သိတဂူဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ထောက်ပံ့ကူညီမှုကြောင့်
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာ နှလုံးကိုခွဲစိတ်ပြီး စက်တပ်ထားခဲ့တယ်။
ခွဲစိတ်မှုအားလုံးလည်း အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

‘သိတဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး ထောက်ပံ့လှူဒါန်းထားသော
တပည့်’ဟူသော သိတင်းစကားများကြောင့် ဆေးရုံကြီးအတွင်းမှာ
သူတို့အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ နေခဲ့ရတယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကြီးမား

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၇

ကျယ်ပြန့်သော မေတ္တာကြောင့်လည်း သူ့ရဲ့ရောဂါက ပျောက်
ခဲ့တယ်။

ချုပ်ဆိုရလျှင်

သိတဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကြီးမားသော ကျေးဇူးတရားကြောင့်
သူ လူ့ဘဝမှာ အသက်ဆက်လက် ရှင်သန်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါတော့တယ်။

(၆)

သိတဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေကို
သူ့အနေဖြင့် ချီးကျူးဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
နှစ်ပေါင်းများစွာပြုခဲ့သော အိနထုထည်တွေကိုလည်း တိုင်းတာကာ
မဖော်ပြနိုင်ပါဘူး။

(တကယ်ဆိုရင် သူက သိတဂူဆရာတော်ကြီးကို မဆိုထားဘိ
သိတဂူအသိုင်းအဝိုင်းများနဲ့ပါ နီးစပ်မှုမရှိတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ)

အပေမဲ့

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သမိုင်းမှတ်တမ်းကျန်ရစ်နေသော ထင်ရှား
သော အမှတ်တရ(မှတ်မှတ်ရရ) ရေအလှူ၊ ဆေးရုံအလှူစသော
အိနတွေကို စာမျက်နှာတွေပေါ်က သိရ၊ မြင်ရ၊ ကြည့်နူးခဲ့ရတာ
အကြိမ်ကြိမ်ပါ။

သို့သော် သီတဂူဆရာတော်ကြီး ပြုခဲ့ဖူးသော အမှတ်တမဲ့ အီနတွေကလည်း ဘယ်လောက်များပြီလဲဆိုတာကိုတွေးပြီး ကြည်ညို နေခဲ့မိတယ်။ အဲဒီ အမှတ်တမဲ့ အီနတွေထဲမှာ သူကဲ့သို့ (အလှူ ခံရသူအတွက်) ဘဝတစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲသွားနိုင်သော အလွန် ကြီးမားသော အီနတွေလည်း အများကြီးရှိမယ်ဆိုတာကို ခြွင်းချက် မရှိ ယုံကြည်နေမိတယ်။

တချို့ကိစ္စတွေဆိုတာ ပြုလုပ်စဉ်က (ပြုလုပ်သူက) အမှတ် တမဲ့ဆိုပေမယ့် ပြုလုပ်ခံရသူအတွက်ကတော့ အမှတ်တရတွေပါပဲ။ ကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုပင် အမှတ်တမဲ့ ပြုနေပါစေ၊ အကျိုးပေးချိန်တန်ရင်တော့ မှတ်မှတ်ရရ အကျိုး ပေးနေမှာပါ။

(၇)

သူ့နှလုံးသား (စက်အားကိုးဖြင့်) တစ်ချက်ခုန်တိုင်း သူက ဆရာတော်ကြီးကို ဦးချနေဆဲ ...။

စိတ်ကို

သမထဘဝနာနဲ့ ခေးကြောရင်

အပေါ်ယံ သန့်ရှင်းတယ်၊

ဝိပဿနာနဲ့ ခေးကြောပါမှ

အတွင်းထဲမှာပါ

သန့်ရှင်းသွားတယ်။

(သီတာဂူဆရာတော်)

ပြတ်ပုဒ္ဓ၏ ဘောဂပေး

ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ အောင်မြင်ချင်၊ ချမ်းသာချင်တယ်၊ ကြီးပွား
တိုးတက်ချင်တယ်ဆိုပါက အောက်ပါအချက်လေးချက်ကို ပြည့်ဝ
အောင် ဆောင်ရွက်ရမယ်တဲ့၊ အဲဒါတွေကတော့...

၁။ ဥဋ္ဌာနသပ္ပဒါ

ကိုယ်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ကြီးကြီး
စားစား တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုးကို
ဥဋ္ဌာနသပ္ပဒါဟု ခေါ်ပါတယ်။

အပြော့ဘာသာပြန်ဆိုရရင်တော့ 'ကြီးစားမှ အောင်မြင်
မယ်'ဟု ဆိုလားခြင်းပါ။

ဒါပေမဲ့

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

သတိထားပြီး သိထားရမယ့် အရာတစ်ခုကတော့ ကြိုးစားတိုင်း မအောင်မြင်ပါဘူး။ နည်းစနစ်တကျ၊ မှန်ကန်စွာ ကြိုးစားအားထုတ်မှသာလျှင် အောင်မြင်မှာပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုပါက လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်တယ် ဆိုပါစို့၊ လမ်းလျှောက်ခြင်းဆိုတာ 'ကြိုးစားခြင်း'ကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ဒီမှာ တွေးစရာရှိတာက အစမ်းလမ်းလျှောက်တိုင်း ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပန်းတိုင် (နေရာ)ကို မရောက်ပါဘူး။ မှန်တဲ့လမ်းကို လျှောက်မှ ကိုယ်သွားချင်တဲ့ နေရာ ရောက်မှာပါ။

ဒီတော့

အောင်မြင်ချမ်းသာတဲ့ အနေအထားကို ရောက်ရှိစေဖို့ ကြိုးစားပြီး လုပ်ရမယ်။ အဲဒီလိုကြိုးစားတဲ့အခါမှာလည်း ဘယ်လိုကြိုးစားရမလဲဆိုပါက

- (က) ဒက္ခ - လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုရှိရမယ်၊
- (ခ) အနုလသ - ဇွဲကောင်းမှုရှိရမယ်၊
- (ဂ) ဥပါယဝိမံသ - နည်းပညာရှိရမယ်၊

အထက်ပါသုံးချက်နှင့် ညီညွတ်စွာဖြင့် ကြိုးစားမှသာလျှင် အောင်မြင်မှာပါ။

၂။ အာရက္ခသမ္ပဒါ

မိမိကြီးစားပြီး လုပ်ဆောင်သဖြင့် ရရှိလာသော ဥစ္စာများကို (အောင်မြင်မှုများကို) ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းကို အာရက္ခသမ္ပဒါဟု ခေါ်ပါတယ်။

ဥစ္စာပစ္စည်းနဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတာ ကိုယ့်မှာ ရရှိလာအောင် ပြုလုပ်ရတာလည်း လွယ်ကူမှုမရှိသလို၊ ရရှိသောပစ္စည်းကို တည်မြဲအောင် ဆောင်ရွက်တာလည်း မလွယ်ကူပေ။

မလွယ်ကူဘူးဆိုတာ အရမ်းကြီးခက်ခဲနေတာကို ဆိုလိုတာ မတုတ်ပါဘူး။ ရှာထား၊ ရထားတာကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု မရှိရင် မအောင်မြင်၊ မကြီးပွားနိုင်ဘူးဆိုတာပါပဲ။

၃။ ကလျာဏမိတ္တာ

စီးပွားရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကြံပေးနိုင်သူ၊ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းသူ၊ အသိပညာရှိတဲ့သူ၊ ယုံကြည်ရသူ စသော မိတ်ဆွေကောင်းများရှိခြင်းကို ကလျာဏမိတ္တာဟု ခေါ်ပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

မိတ်ဆွေကောင်း မရှိပြန်ရင်လည်း အောင်မြင် ကြီးပွားမှု
ဆိုတာ မလွယ်ကူဘူး။

၄။ သမဇိဝိတာ

ရလာတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ကိုယ်ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်း၊
မိမိရဲ့ ဝင်ငွေထွက်ငွေနဲ့ ပတ်သက်လာပါက စာရင်းဇယား
ခိုင်ခိုင်မာမာရှိပြီး ဝင်ငွေထွက်ငွေ မျှတအောင် လုပ်ဆောင်
ခြင်းကို သမဇိဝိတာဟု ခေါ်ပါတယ်။

ဝင်ငွေနည်းပြီး ထွက်ငွေများရင် ကုန်သွယ်တာ မကုန်ဘဲ
မကုန်သွယ်တာတွေ ကုန်နေရင်လည်း မအောင်မြင်ပါဘူး။
ဒါကြောင့်

အောင်မြင်ချင်သူတွေဟာ အထက်ပါလေးချက်နဲ့ညီအောင်
နေရမယ်လို့ ဘုရားကဟောထားခြင်းပါ။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဒီဃဇာဏုသုတ်)

မုဒ္ဒာလိုတော်ကျနေနည်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်က တရားတော်ကို ခက်ခက်ခဲခဲကြီး
မဟောဘူး၊ လူတွေမသိနိုင်တာကို မဟောပါဘူး။ လူတွေ သိနိုင်
တာကိုပဲ ဟောခဲ့တာ။

စားရင်း၊ သောက်ရင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ဟောခဲ့တာ၊ ပြော
ခဲ့တာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပဲရှိတယ်။

စားတတ်ရင် နိဗ္ဗာန်၊ မစားတတ်ရင် အပါယ်ငရဲ။

လောဘနဲ့ စားရင် ပြိတ္တာစား၊

အဲသနဲ့ စားရင် ငရဲစား၊

မောဟနဲ့ စားရင် တိရစ္ဆာန်စားတဲ့။

အိကြောင့် သတိနဲ့ စားဖို့ လိုရင်းပဲ

သတိထားနေဖို့ အရေးကြီးတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

လုပ်တာကတော့ ဘာအလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့၊
မဖြစ်စေနဲ့။ အမှတ်မဲ့ရင် မောဟပဲ။ အမှတ်မဲ့ရင် အလကားနေရင်နဲ့
မစားရမသောက်ရဘဲနဲ့ အမှုရောက်နေတယ်။

အမှတ်မဲ့ရင် အမှုရောက်ပြီးသားပဲ။

လောဘအမှုရောက်ရင် ပြိတ္တာဖြစ်မယ်။

ဒေါသအမှုရောက်ရင် ငရဲ၊

မောဟအမှုရောက်ရင် တိရစ္ဆာန်၊

သတိထားနိုင်မှ ဒီသုံးခု လွတ်တယ်တဲ့။

ဒါတွေကတော့ ရွှေ့မင်ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြခဲ့တဲ့ လူ့

လောကမှာ နေထိုင်နည်းတွေပါပဲ။

ဒီတော့

လူ့ဘဝမှာ တန်ဖိုးရှိအောင် နေထိုင်တတ်ဖို့ဆိုပါတ
ဘယ်တော့မှ အမှတ်တမဲ့ မနေသင့်ပါဘူး။

ဝိပဿနာတရား ထွန်းကားတဲ့တိုင်းပြည်မှာ
ဝိပဿနာတရား အားမထုတ်တဲ့သူတွေဟာ
ရွှေတိဂုံဘုရားခြေရင်းမှာရှိတဲ့
ဘုရားကြီးကို ကျောခိုင်းထားတဲ့
ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့တူပါတယ်။

(ရွှေတောင်ကုန်းဆရာတော်ကြီး)

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ လိုက်နာရမည့် နည်းလမ်းများ

လူဟာ စိတ်ချမ်းသာမှုမရှိရင် လူ့ဘဝမှာနေရတာ အဆင်မပြေပါဘူး။ စိတ်ချမ်းသာမှသာလျှင် နေရတာ အဆင်ပြေမှာပါ။

အောက်မှာဖော်ပြထားတဲ့ အချက် (၂၀)ဟာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေသော အရာတွေပါ။ မူရင်းရေးသူရဲ့ နာမည်ကိုတော့ မတွေ့လို့ မဖော်ပြနိုင်ပေမယ့် အချက်အလက်တွေကို ဘာသာရေးရှုထောင့်က လေ့လာကြည့်သောအခါမှာ ကျင့်သုံးလိုက်နာသင့်တယ်ဟု ယူဆသဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

- ၁။ စိတ်တိုတတ်သော အလေ့အကျင့်ကို ပယ်ဖျောက်၍ သည်းခံတတ်အောင် အလေ့အကျင့် လုပ်လားပါ။

အရှင်သောဘိတ (၁၅၈၀၈၈)

- ၂။ မကောင်းမြင်ဝါဒကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါ။
- ၃။ သံသယကို စိစစ်ပါ။
- ၄။ စိတ်နာကြဉ်းခြင်း၊ အံ့ပုန်းထခြင်း မရှိပါနှင့်။
- ၅။ အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းကို ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံပါ။
- ၆။ သနားကြင်နာတတ်သောစိတ်ကို မွေးမြူပါ။
- ၇။ ခွင့်လွှတ်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ထားပါ။
- ၈။ တစ်ဖက်သားအပေါ် နားလည်ပါ။
- ၉။ စာနာစိတ်ကို လက်ကိုင်ထားပါ။
- ၁၀။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ပါစေ။
- ၁၁။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို ထိန်းသိမ်းပါ။
- ၁၂။ မျက်နှာကို အမြဲပြုံးထားပါ။
- ၁၃။ မငြင်းခန်ပါနဲ့။
- ၁၄။ အနီးကပ်ဆုံးရန်သူနှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာလက်တွဲပါ။
- ၁၅။ မိမိဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်လာရမည်ဟု တရားသေ တွက်
မထားပါနှင့်။
- ၁၆။ ဘယ်သူမပြု မိမိသာဖြစ်သည်ဟု နားလည်လက်ခံပါ။
- ၁၇။ အရှိအတိုင်း လက်ခံပါ။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၂၉

၁၈။ ဘဝ၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းဟူသည် အပြင်ကလာ
သည်မဟုတ်၊ အတွင်းက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အရာသာ
ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ထားပါ။

၁၉။ မိမိကိုယ်တွင် စိတ်တိုင်းမကျ မကျေနပ်မှုများ ဖြစ်လာ
လျှင် မိမိကိုယ်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပါ။

၂၀။ သတိရှိပါစေ။

တရားအလုပ်ဆိုတာ

စိတ်ကောင်းရှိဖို့လုပ်တာပါ။

စိတ်ကောင်းရှိမှ

ကောင်းတာလုပ်မိမယ်။

ကောင်းတာလုပ်မှ

ကောင်းတဲ့ဘဝရောက်မှာပေါ့။

အချိန်မရတာလား အချိန်မသုံးတာလား

တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တရားအားထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်တဲ့ အခါတိုင်း များသောအားဖြင့် ပြန်ကြားတဲ့ စကားတစ်ခွန်းက တော့ 'အချိန်မရလို့' ဆိုတာပါပဲ။

စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ နိုင်ငံရေး စသော အမျိုးမျိုး သော ခေါင်းစဉ်တွေအောက်က အကြောင်းတရားများကို ဖော်ပြ ပြီးတော့ မအားသေးလို့တူသော စကားကိုပြောကြတာပါ။

ဒီတော့

ဒီစကားကို အသေအချာစဉ်းစားကြည့်ပါက အချိန်ဆိုတာ မရတာလား၊ အသုံးမချတာလားဆိုတာကို ကွဲကွဲပြားပြား မာဒီလို့

ပြောတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူဟာ ဘယ်လောက်ပင် အလုပ်
တွေ ရှုပ်နေပါစေ မျက်နှာသစ်ချိန်၊ ထမင်းစားချိန်၊ အဝတ်လဲချိန်၊
အိပ်ချိန်ဆိုပြီး မဖြစ်မနေပေးလိုက်ရတဲ့ (မဖြစ်မနေ ပေးကိုပေးရ
မယ့်) အချိန်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလိုအချိန်တွေမှာ တရားအလုပ်ကို
အားထုတ်လို့ရပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်

မျက်နှာသစ်နေတဲ့အချိန်မှာ မေတ္တာဘာဝနာပွားများလို့ ရပါ
တယ်။

“ဒီရေအေးပြသလို သတ္တဝါတွေ အေးပြပါစေ” ဟု ဆိုပါက
မေတ္တာဘာဝနာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားဂုဏ်တော်တစ်ခုခုကို ပွား
များလိုက်မယ်ဆိုပြန်ရင်လည်း ‘ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာကုသိုလ်’
ရသွားတာပါပဲ။

တကယ်လို့ ကိုယ့်မှာ ဝိပဿနာအခံရှိရင် မျက်နှာသစ်ရင်း
အနိစ္စသဘောကို ရှုမှတ်လို့ရပါတယ်။

ဒီတော့

အချိန်မအားလို့ တရားအလုပ်ကို မလုပ်ဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ စကား

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

ဟာ မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ရှိတဲ့အချိန်ထဲက တရားအတွက် အချိန်မပေး
လို့သာ အချိန်မရတာပါ။

အချိန်ရမှသာ တရားအားထုတ်ရမယ်ဆိုရင် ‘ဘယ်အချိန်
ဆိုတာ’ မသေချာတဲ့အတွက် အဲဒီအချိန်မတိုင်ခင် သေသွားရင်
ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ?

အနုလည်းကောင်း၊ စိတ်လည်းကောင်း၍
ကောင်းကောင်းပညာတတ်မှသာ
ငါဟာကြီးပွားမည်။

အနုမကောင်း၊ စိတ်မကောင်း၍
ကောင်းကောင်းပညာ မတတ်ပါ
ငါဟာ ဆုတ်ယုတ်မည်။

(ရွှေဥမင် ဆရာတော်)

ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ အကြောင့် တရားအားထုတ်ခင့်တမ်း

ရွှေမင်ဆရာတော်ကြီးက

ငယ်ရွယ်သူများ အာသာရေး လိုက်စားသင့်သလား၊ လိုက်စား
သင့်ပါသည်။ စောစောစီးစီး အာသာရေးလိုက်စားလျှင် အာသာရေး
ကပေးမည့် အကျိုးစီးပွား ကျေးဇူးများကို စောစောစီးစီး ရတာပေါ့။
အာတွေပေးမည်လဲ။

- ၁။ ပညာပေးမယ်။
- ၂။ သတ္တိပေးမယ်။
- ၃။ ယုံကြည်မှုပေးမယ်။
- ၄။ ငြိမ်းချမ်းမှုပေးမယ်။
- ၅။ ဟောထားပါတယ်။

ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန်မှာ တရားနဲ့ ကင်းကွာပြီး စီးပွားရေး
စသော အရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်တော့
အောင်မြင်မယ် ငြိမ်းအေးမှု စသည်မရှိပါဘူး။

နောက်တစ်ချက်က လူဟာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာတာ
နဲ့အမျှ အသိဉာဏ်တွေ ရှေ့ရဲလာပါတယ်။ ကျန်းမာရေးတွေ
ခေါင်းပါးလာပါတယ်။

ဒီလို အိုတဲ့အချိန်ကြာမှ တရားအလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်
မယ်ဆိုပါက အခက်အခဲတွေ အများကြီးရှိနိုင်ပါတယ်။

တကယ်တော့

တရားဆိုတာ

လတ်ဆတ်တဲ့ အရွယ်မှာ

လန်းဆန်းသော စိတ်ဖြင့်

လောလောလတ်လတ် အားထုတ်ရင်

ပိုပြီးအကျိုးပေးသန်တယ်ဆိုတာပါပဲ ...

ယုတ်နိမ့်သူ၏ စိတ်ထား

‘ဣဿာ’ဆိုတာ ပါဠိစကားလုံးပါ။

‘ဣဿာ’ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုတဲ့အခါမှာ ‘မနာလိုခြင်း’ ဟု တိုက်ရိုက်အနက်ထွက်ပါတယ်။ ဘာကိုမနာလိုတာလဲဟု ထင်မိပြီး အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရင်တော့ သူများရဲ့ ကောင်းကွက်များကို မနာလိုခြင်း၊ သူများချမ်းသာ အောင်မြင်တာကို မနာလိုခြင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။

သူတစ်ပါး ချမ်းသာတာ၊ ကြီးပွားတာ၊ အောင်မြင်တာ၊ ကျော်ကြားတာ နောက်ဆုံး အဆင်ပြေပြေနေနိုင်တာကို မြင်ကြား၊ သိပြီး မနာလိုဖြစ်တာဟာ ဣဿာပါ။

အဲဒီလို ဣဿာစိတ်ထားရှိသူဆိုတာ အတော်လေးကို စိတ်ဓာတ်အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုပါက သူ့လုပ်ရပ်၊ သူ့ကံကြောင့် ဖြစ်တည် နေတာကို ကိုယ်က မနာလိုဖြစ်နေရင် ကိုယ်အတွက်အကုသိုလ်က လွဲပြီး ဘာတစ်ခုမှ မရပါဘူး။

ဥပမာအားဖြင့်

ကြက်မွေးပြီး ချက်စားရင် အကုသိုလ်ဖြစ်ပေမယ့် ကြက်သား တော့ စားရသေးတယ်။ သူတစ်ပါး မနာလိုသူကတော့ အကုသိုလ် ဖြစ်တာခြင်းအတူတူ ဘာမှ မစားရ၊ မသောက်ရဖြစ်တဲ့ အလကား အကုသိုလ်ပါ။

တချို့က 'ဒီလိုစိတ်ထားမရှိ' ဟု မိမိကိုယ်ကို ဖြည့်တွေးပြီး ပြောသိမ့်ပါတယ်။

တကယ်စဉ်းစားကြည့်ရင် မပျောက်သေးတာ တွေ့ရမှာပါ။ 'သူ့ရှိတာ ဘာဂရုစိုက်ရမှာလဲ' ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး ဝင်လာရင်ပင် ဣဿာစိတ် မကင်းသေးဘူးဆိုတာကို ဖော်ပြတာပါပဲ။

တကယ်တမ်းရှိနေရမှာက သူတစ်ပါး အဆင်ပြေ ချမ်းသာ တာ မြင်ရင် ဝမ်းသာရမယ်၊ ကြည်နူးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုစိတ် မဖြစ်ပေါ်သေးဘူးဆိုရင်တော့ 'ဣဿာစိတ်' ရှိသေးတယ် ဆိုတာကို

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၃၉

လှစ်ပြုလိုက်တာပဲ။

ဒါကြောင့်

အလွန်အောက်တန်းကျတဲ့ ဣဿာစိတ်ကို မိမိသန္တာန်မှာ
မရှိပါစေနဲ့။

နားလည်မှုပေးလိုက်တယ်ဆိုတာ
သူ့ရဲ့ မှားတဲ့လုပ်ရပ်ကို
ခွင့်လွှတ်ပေးတာဖြစ်သလို
ကိုယ့်စိတ်ကိုလည်း
အနှောင့်အယှက်တွေ မဝင်အောင်
တားဆီးလိုက်တာပါ။

အကြောင့် ဘုန်းကြီးလို့ခေါ်တာလဲ

ဘုရားသားတော် သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များကို ‘ရှင်သာမဏေ၊ ရဟန်း’ဟူပြီး ခေါ်ကြလေ့ရှိပါတယ်။

တချို့ကြတော့လည်း ရဟန်းတော်များကို ‘ဦးဇင်း’ဟု ခေါ်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ရဟန်းဆိုတာ “အရဟန္တ” ဟူသော ပါဠိပုဒ်မှတစ်ဆင့် ‘ရဟန်း’ဟု အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ‘ဥပ္ပသပ္ပန္န’ ဟူသော ပါဠိစကားလုံးမှ ‘ဦးပဇင်း’ ဖြစ်လာတာပါ။

အဆိုလျှင်

‘ဘုန်းကြီး’ဆိုတာရော ပါဠိစကားလုံးရှိသလားဟု မေးစရာရှိပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ‘ဘုန်းကြီး’ဟု ဆိုတာနဲ့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ခေါ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သာသနာအတွင်းမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ဘုန်းကြီးဆိုတာ ပါဠိစကားလုံးက ဆင်းသက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မြန်မာစကားမှ တွဲစပ်ဖြစ်တည်လာတာပါ။ ဘုန်းကို ကံနဲ့တွဲစပ်ပါက 'ဘုန်းကံကြီးသူ' ဆိုတာ ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒီလိုပါပဲ

ဘုရားသားတော် သံဃာတော်အရှင်မြတ်များအနေဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဝိနည်းတရားတော်နဲ့အညီ နေထိုင်ပြီး၊ မြတ်ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ တရားဓမ္မများကို ကျင့်ကြံကြ မယ်ဆိုရင် အဲဒီသံဃာကို လှူ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလည်း ကြည်ညိုကြမှာပါ။

ကြည်ညိုဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သူတွေ များလာရင် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးတွေက ပြည့်စုံနေမှာဖြစ်လို့ အဲဒီရဟန်းကို ဘုန်းကြီးဟု ခေါ်ဆိုတာပါ။

(ခြွင်းချက်အနေအားဖြင့် တချို့သော သံဃာတော်များအနေ ဖြင့် ရှေးဘဝက ဒါနပါရမီနည်းခဲ့သောကြောင့် ဒီဘဝမှာ ဘုန်းကံ မကြီးတာတွေလည်း ရှိတတ်ပါတယ်)

အချိန်ဆိုတာ
လူတစ်ယောက်ကို
တစ်ခါပဲ အခွင့်အရေးပေးတယ်၊
ကိုယ်ရတဲ့အချိန်ကို
မြင့်မြတ်သူတွေကသုံးတယ်
နိမ့်ကျသူတွေက
ဖြုန်းတယ်။

ကိလေသာဆိုတာ

‘ကိလေသာ’ဆိုလိုက်တာနဲ့ များသောအားဖြင့် မေထုန်နှင့်
စပ်သောအရာကိုသာ ပြေးမြင်ကြပါတယ်။

မဟုတ်ပါဘူး။

ကိလေသာဆိုတာ ...

ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်၊ ညစ်နွမ်းစေတတ်၊ ညစ်ညူး
စေတတ်သော တရားများကို ကိလေသာဟု ခေါ်ပါတယ်။

လူဟာ အောက်မှာဖော်ပြတဲ့ အရာတွေရှိနေပြီဆိုရင် မိမိ
တို့ရဲ့ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှလုံးတွေဟာ ပူလောင်နေမယ်၊ ညစ်နွမ်း
နေမယ်၊ ငြိမ်းအေးမှု မရှိပါဘူး။

ကိလေသာက မျိုးစုံရှိပါတယ်။

ကိလေသာ ၂-မျိုး

- ၁။ လောကဝဇ္ဇ - ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးကို လွန်ကျူးခြင်း။
- ၂။ ပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇ - ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်း။

ကိလေသာ ၃-မျိုး

- ၁။ အနုသယကိလေသာ (မဂ်ဖြင့်ပယ်သတ်ရမယ်)
- ၂။ ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ (သမာဓိဖြင့် ထိန်းချုပ်ရမယ်)
- ၃။ ဝိတိက္ကမကိလေသာ (သီလဖြင့် တားမြစ်ရမယ်)

ကိလေသာ ၈-မျိုး

- ၁။ ကလဟ - ငြင်းခုံခြင်း။
- ၂။ ဝိဝါဒ - ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ ပရိဒေဝ - ဝိကြွေးခြင်း။
- ၄။ သောက - စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း။
- ၅။ မစ္ဆရိယ - နှမြောဝန်တိုခြင်း။
- ၆။ မာန - ထောင်လွှားမာန်မှုခြင်း။
- ၇။ အတိမာန - အလွန်ထောင်လွှားမာန်မှုခြင်း။
- ၈။ ပေသုည - ချောပစ်ကုန်းတိုက်ခြင်း။

တိလေသာ ၁၀-မျိုး

- ၁။ လောဘ - လိုချင်တပ်မက်ကပ်ငြိခြင်း။
- ၂။ ဒေါသ - အပျက်ဒေါသထွက်ခြင်း။
- ၃။ မောဟ - မသိတွေဝေခိုက်မဲခြင်း။
- ၄။ မာန - မာန်မှုခြင်း။
- ၅။ ဒိဋ္ဌိ - အမှားစွဲယူခြင်း။
- ၆။ ဝိစိကိစ္ဆာ - ယုံမှားခြင်း၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း။
- ၇။ ထိန - ထိုင်းမှိုင်းပျင်းရိခြင်း။
- ၈။ ဥဒ္ဓစ္စ - မတည်မငြိမ်ပျံ့လွင့်ခြင်း။
- ၉။ အဟိရိက - မကောင်းမှုပြုလုပ်ရမည်ကို မရှက်ခြင်း၊ မရွံရှာခြင်း။
- ၁၀။ အနောတ္တပ္ပ - မကောင်းမှုပြုလုပ်ရမည်ကို မကြောက်မရွံ့ခြင်း။

တိလေသာ ၁၇-မျိုး

- ၁။ လောဘ
- ၂။ ဒေါသ
- ၃။ မောဟ

- ၄။ ကောဓ - အမျက်ထွက်ခြင်း။
- ၅။ ဥပနာတ - ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း။
- ၆။ မက္ခ - သူပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတန်းခြင်း။
- ၇။ ပဠာသ - ဖတ်ပြိုင်ခြင်း။
(ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်လုပ်ခြင်း)
- ၈။ ဣဿာ - ငြူစုခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူတစ်ပါးပျက်စီးစေလိုခြင်း။
- ၉။ မစ္ဆရိယ - မိမိစည်းစိမ်သည်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း။
- ၁၀။ ဗာယာ - မိမိ၌ရှိသော အပြစ်ကို လှည့်ပတ်ဖုံးကွယ်ခြင်း။
- ၁၁။ သာဌေယျ - မိမိ၌ မရှိသောဂုဏ်ကို တန်ဆောင်ခြင်း။
- ၁၂။ ရမ္မ - စိတ်ဓာတ်ခက်ထန် ကြမ်းတမ်းခြင်း။
- ၁၃။ သာရမ္မ - သူတစ်ပါးကို ပြိုင်ဆိုင်ထိပါးချုပ်ချယ်ခြင်း။
- ၁၄။ ဗာန -

၁၅။ အတိမာန

၁၆။ မဒ

အမျိုးဇာတ် စသည်ကိုခွဲကာ မာန်ယစ်ပူးခြင်း

၁၇။ ပမာဒ

ကာမဂုဏ်၌ တွယ်တာသဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
မေ့လျော့ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိလေသာတွေ့ရှိနေသေးရင် ပူလောင်နေဦးမယ်တဲ့။ ကိလေ
သာကုန်အောင် လုပ်ဖို့ဆိုတာတော့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး။

ဒါပေမဲ့

နည်းပါးအောင်တော့ လုပ်လို့ရပါတယ်။

သတိမကွာ
အသိပညာနဲ့ နေခြင်းဟာ
အကောင်းဆုံးနေနည်းပဲ
အကောင်းဆုံးနေသူဟာ
အချိန်မရွေး သေနိုင်တယ်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ခံစားရသော ဝိပါက်တော်များ

ဝိပါက်ဆိုတာ

အကုသိုလ်ရဲ့ အပြစ်ကိုပြောတာပါ။

သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာလည်း ရှိသလို ဘုရားရဟန္တာတွေ
မှာလည်း ရှိပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝိပါက်ဆိုတာ အကုသိုလ်
ကံကြွင်း၊ ကံကျန်၊ အကြွေးဟောင်းတွေကို ခေါ်တာပါ။

မြတ်စွာဘုရားလောင်း 'နု'စဉ်အခါက ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာ
တွေကို တစ်ဖန်ပြန်ပြီး ပေးဆပ်ရတာဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'တော်'ဆိုတဲ့
စကားလုံးထည့်ပြီး 'ဝိပါက်တော်'ဟု ဆိုခြင်းပါ။

စိတ်ချမ်းသာချစ်မြတ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၅၁

ဘုရားရှင်နှင့်ပတ်သက်တဲ့ ဝိပါက်တော် (၁၂)ပါး ရှိပါတယ်။
အဲဒါတွေကတော့ ...

၁။ သုန္ဒရီ

တစ်ခါက ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ ‘မုနာဠိ’ဆိုတဲ့ အရက်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တစ်ပါးဟာ မြို့အပြင်မှာ ဆွမ်းခံကြွပို့ သင်္ကန်းရုံနေစဉ်၊ အမျိုးသမီး တစ်ဦးက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနားက ဖြတ်သွားတာကို မူးမူးနဲ့မြင်ပြီး “ဒီရဟန်း မေထုန်မှီဝဲတယ် အကျင့်မကောင်းဘူး”လို့ စွပ်စွဲပြောဆိုမိပါတယ်။

အဲဒီရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူသောအခါမှာ ‘သုန္ဒရီ’လို့ခေါ်တဲ့ မိန်းကလေးက ဘုရားရှင်ရှိရာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ ညလာအိပ်ပြီး၊ ကိစ္စ ဖြစ်မှ ရဟန်းတွေကို သတ်ခိုင်းလိုက်သလို စွပ်စွဲခံရပါတယ်။

၂။ လူသတ်

တစ်ခါက ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ လူအများလေးစား တဲ့ ဗြဟ္မဏဆရာကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အဘိညာဉ်ရ တန်ခိုးရှင်ရသေ့ကြီးကို

www.burmeseclassic.com

'ကာမဂုဏ်ခံစားသူ'လို့ တပည့်တွေကို ပြောမိပါတယ်။
တပည့်တွေကလည်း လူအများကို ပြန်ပြောပါတယ်။

အဲဒီရဲ့ အကျိုးဆက်အနေအားဖြင့် 'သုန္ဒရီ'ကို လူသတ်
သမားတွေကသတ်ပြီ။ ဇေတဝန်ကျောင်းအနားမှာ လာထား
စဉ်မှာ ဘုရားနှင့် သူ၏တပည့်တွေကပဲ သတ်လိုက်သလို
စွပ်စွဲခံရပါတယ်။

၃။ **စိဉ္စမာဏ်**

ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ 'သဗ္ဗဘိဘူ' အမည်ရှိတဲ့
ဘုရားပွင့်စဉ်ကာလမှာ လူ့ဘဝကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အလောင်းတော်ဟာ 'သဗ္ဗဘိဘူ'
ဘုရားရှင်ရဲ့ တပည့်ဖြစ်တဲ့ အရှင်နန္ဒမထေရ်မြတ်ကို အမျိုး
သမီးတစ်ဦးနဲ့ စွပ်စွဲခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီရဲ့အကျိုးဆက်အားဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တဲ့
အခါမှာ 'စိဉ္စမာဏ' မိန်းမက ဘုရားနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆိုပြီး
လူပရိသတ်တွေရှေ့မှာ စွပ်စွဲခံရပါတယ်။

၄။ **ကျောက်တုံးစမှန်**

ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ တစ်ခုသောဘဝမှာတော့
ပစ္စည်းရလိုဇောနဲ့ အပေတူ၊ အမေကွဲညီကိုသတ်ပြီး တောင်

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၅၃

ချောက်ကြားကိုပစ်ချပြီး ကျောက်တုံးနဲ့ ကြိတ်ချေခဲ့ဖူး
ပါတယ်။

အဲဒီအကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူသောအခါမှ အရှင်ဒေဝဒတ်ရဲ့ ကျောက်တုံးဖြင့်
သတ်ဖြတ်ကြံစည်မှုကို ခံရပြီး ကျောက်စတစ်ခု ခြေကို
လာမှန်ခဲ့ပါတယ်။

၅။ သွေးစိမ်းတည်

တစ်ခါက ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ တစ်ခုသော
ဘဝမှာ ကလေးသူငယ်အဖြစ်နဲ့ ဆော့ကစားနေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓီ အရှင်မြတ်တစ်ပါးက ဆွမ်းခံ
ကြွလာတာကိုမြင်ပြီး 'ဒီရဟန်း ဘယ်ကိုကြွသွားတာလဲ' ဟု
ပြောကာ ကျောက်ခဲနဲ့ ပစ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်
သို့ရောက်ပြီး အရှင်ဒေဝဒတ် ကျောက်တုံးနဲ့ထိစဉ်မှာ
ကျောက်စမှန်ပြီး ခြေမကွဲသွားပါတယ်။

၆။ ခွဲစိတ်ခံ

တစ်ခုသောဘဝမှာ အလောင်းတော်ဟာ 'ပတ္တိဝ' လို့
အမည်ရှိတဲ့ ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး တစ်နေ့မှာတော့ ယောက်ျား

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကို လှုံ့နဲ့ထိုးသတ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအကျိုးဆက်ကြောင့် ခြေမဒဏ်ရာကို ဆရာဒီဝကရဲ့ ခွဲစိတ်မှုကို ခံယူခဲ့ရပါတယ်။

၇။ ခေါင်းကိုက်ခြင်း

တစ်ခုသောဘဝမှာ ဘုရားအလောင်းဟာ တံငါသည်တွေ နေတဲ့ရွာမှာ လူလာဖြစ်ပြီး တစ်နေ့မှာတော့ တံငါသည်တွေနဲ့ ငါးရွာထွက်တာကို လိုက်သွားပြီး တံငါသည်တွေ ငါးခေါင်း ထုတာကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းသာအားရဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်တဲ့အခါ ခေါင်း ခဏခဏကိုက်တဲ့ဝေဒနာကို ခံစားရပါတယ်။

၈။ ခါးကိုက်ခြင်း

တစ်ခါက လက်ငွေ့ကျော်သမားတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူး ပါတယ်။ သူက ဘယ်သူနဲ့ထိုးထိုး အနိုင်ရပါတယ်။ တစ်နေ့ မှာတော့ အဲဒီလက်ငွေ့သမားနဲ့ ဘုရားအလောင်းတို့ ယှဉ်ပြိုင် ထိုးသတ်ရာမှာ ဘုရားလောင်းက ပြိုင်ဘက်မဲ့လက်ငွေ့ကျော် ကို အနိုင်ယူ ထိုးသတ်လိုက်တာ ခါးရိုးကျိုးသွားပါတယ်။

အဲဒီရဲ့အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားဖြစ်တဲ့အခါမှာ ခါးကိုက် တဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

၉။ မုယောဆွမ်း

ဗုဿဘုရားရှင်ရဲ့လက်ထက်မှာ ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များကို 'သလေးဆန်ဆွမ်းကို မစားကြနဲ့၊ မုယောဆွမ်းကိုပဲ စားကြ'ဟု ဆဲရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီအကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားရှင်ဟာ တစ်ခါမှာတော့ ဝေရဗ္ဗပုဏ္ဏားပင့်ပိတ်လို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးစဉ်မှာ အစာရေစာ ရှားပါးပြီး ကြမ်းရှုသော မုယောဆွမ်းကို ဘုန်းပေးခဲ့ရပါတယ်။

၁၀။ ဝမ်းသွေးသွန်ခြင်း

တစ်ခါက ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ ဆေးဆရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ ဆေးကုပေးပြီး ငွေကြေးမပေးတဲ့ သူငွေသားကို ဝမ်းနှုတ်ဆေးတွေ တမင်သက်သက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီရဲ့အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခါနီးအချိန်မှာ ဝမ်းသွေးသွန်ခဲ့ပါတယ်။

၁၁။ နာဠာဂီရိ

တစ်ခုသောဘဝမှာ ဘုရားလောင်းဟာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
အရှင်မြတ်တစ်ပါးကို ဆင်နဲ့တိုက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီအကုသိုလ်ရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူသောအခါမှာ ဒေဝဒတ်က နာဠာဂီရိဆင်နဲ့
တိုက်သတ်ခြင်းကို ခံရပါတယ်။

၁၂။ ခြောက်နှစ်

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ဘုရား
အလောင်းတော်ဟာ ပညာတတ်လူသားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ သူဟာ ကဿပဘုရားရှင်ကိုကြည့်ပြီး
'ဗောဓိဉာဏ်ရဖို့ အရမ်းခက်ပါသလား' ဟူသော ကဲ့ရဲ့သော
စကားကို ပြောမိပါတယ်။

အဲဒီရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်ကို ခြောက်နှစ်
ကြာအောင် ကျင့်ပြီးမှ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အထက်မှာ ပြဆိုခဲ့တာတွေကတော့ ဘုရားရှင်နဲ့ ပတ်သက်
သော ဝိပါက်တော်များကို အကျဉ်းမျှ ရေးသားခဲ့တာပါ။

(အကျယ်ရေးရင် စာအုပ်တစ်အုပ်စာဖြစ်နေမှာပါ)

ဒီတော့

‘ဝိပါက်ကြမ္မာ၊ မလွတ်သာ’ဟူသော စကားအရ မကောင်း
သော အမှုအကျင့်များကို ရှောင်ရှားသင့်ပါတယ်။

သူတစ်ပါးကို အထင်သေးသူက
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးတယ်။
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးသူက
သူတစ်ပါးကို အထင်သေးတယ်။
အထင်ကြီးခြင်း၊ သေးခြင်းဆိုတာ
နိမ့်ကျတဲ့သူတွေမှာသာရှိတဲ့
စိတ်နေသဘောထားပါ။

ပိန်းပတို့၏ ဗာယာများ

၁။ ဝိဇ္ဇတိ

ယောက်ျားကိုမြင်လျှင် 'ငါ ဤသို့ပြုငြားအံ့၊ ငါ့ကား
တပ်မက်နှစ်သက်လိမ့်မည်' ဟု ယောက်ျားအပါး၌ ရပ်လျက်
ကိုယ်လက်ဆန့်သော အမူအရာကိုပြု၏။

၂။ ဝိနုမတိ

ဤငါပြုသောအမှတ်ဖြင့် အခွင့်ရသည်၊ မရသည်ကို
ယောက်ျားသိလိမ့်မည်ဟူ၍ မူလက ချိန်းချက်ထားသည်
ဖြစ်စေ၊ မထားသည်ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုကို
မြေမှကြွအောင်ပြုသကဲ့သို့ မိမိ၏ ကိုယ်လက်ကျောပြင်ကို
မြင်အောင်ညွတ်ယောင်ပြု၏။

၃။ ဝိလာသတိ

သွားလာ၊ အိပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်းပုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
အတင့်အတယ် တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ယောက်ျား
များအား စွဲမက်အောင် စံပယ်ပျောင်းပျသော အခြင်းအရာကို
ပြု၏။

၄။ ဝိလဒ္ဓတိ

ရှက်စနိုးယောင်ပြုလျက် အဝတ်ဖြင့် ကိုယ်လက်ကို
ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ နံရံ၊ တိုင် စသည်တို့ကို မှီကပ်၍နေခြင်း
စသည်ဖြင့် ရှက်ယောင်ဆောင်၏။

၅။ နုခေန နခံ ဗဇ္ဇေတိ

ခြေသည်းကို ခြေသည်းခြင်း၊ လက်သည်းကို လက်
သည်းခြင်း ခြစ်၍ လှည့်ဖြား၏။

၆။ ပါဒေန ပါဒံအတ္တမတိ

ခြေဖဝါးတစ်ခုဖြင့် ခြေတစ်ခုကို နင်း၏။

၇။ အာဠေ့နဝိလေခတိ

သစ်သားတုတ်ချောင်းဖြင့် မြေကိုခြစ်ရှေး၏။

၈။ အီရုတံ ဥလ္လဗံတိ

ကလေးသူငယ်ကိုချီ၍ မြှောက်၏။

www.burmeseclassic.com

၉။ ဥက္ကဋ္ဌဇာတ်ပေတီ

သူတစ်ပါးကို တိုက်တွန်း၍ သူငယ်ကိုမြှောက်စေ၏။

၁၀။ သိဇာတ်ပေတီ

သူငယ်ကိုနမ်းစေ၏။

၁၁။ သိဇာတ်ပေတီ

မိမိကို နမ်းစေ၏။

၁၂။ ကိဋ္ဌတီ

သူငယ်ကိုကစား၏။

၁၃။ ကိဋ္ဌာပေတီ

သူငယ်ကို ကစားစေ၏။

၁၄။ ဣဗ္ဗတီ

သူငယ်ကို ဖက်ယမ်း၏။ စုပ်၏။

၁၅။ ဣဗ္ဗာပေတီ

သူငယ်ကို ဖက်ယမ်းစေ၏။ စုပ်စေ၏။

၁၆။ သုဉ္ဇာတီ

သူငယ်၏မုန့်၊ စသည်ကို ယူ၍စား၏။

၆၂

အရှင်သောတိတ (ဓမ္မရာဇာ)

၁၇။ သုညာပေတိ

သုဇယံကို စားစေ၏။

၁၈။ ဒဒါတိ

သုဇယံအား တစ်စုံတစ်ခုကိုပေး၏။

၁၉။ အာယာစတိ

တစ်ဖန်ပြန်၍တောင်း၏။

၂၀။ အနုကရောတိ

သုဇယံနှင့်အတူ လိုက်၍ပြု၏။

၂၁။ ဥစ္စံဘာသတိ

စကားကို ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ပြော၏။

၂၂။ နိဗ္ဗံဘာသတိ

အသံကို မကြားတကြား တိုးတိုးညှင်သာစွာပြော၏။

၂၃။ ဝိစ္စံဘာသတိ

ပရိသတ်အလယ်၌ သိချင်းစသည်ကို ထင်စွာဆို၏။
ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ကခြင်း၊ သိခြင်းစသည်ဖြင့် ပြားယောင်း၍
ပြောဆို၏။

၂၄။ နဂွေ့န ဝိတေန ဝါဒိတေန ရောဒိတေန ဝိလာသိတေန
ဝိဘူသိတေန ဇတ္ထတိ

ကခြင်း၊ သိခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ဝိုခြင်း၊ စံပယ်ခြင်း၊
တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရယ်ခြင်းဖြင့်
နိမိတ်အမှတ်ကို ပြ၏။

၂၅။ ပေက္ခတိ

စောင်းဥဲ့၍ကြာကြည့်ကြည့်၏။

၂၆။ ကဋံစာလေတိ

ခါး၊ တင်ပါးကို နိမ့်တုံ၊ မြင့်တုံပြု၏။

၂၇။ ဂုယုသဏ္ဍကံ စာလတိ

လျှို့ဝှက်အပ်သော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းကို လှုပ်စေ
၏။

၂၈။ ဥရုံဝိဝရတိ

ပေါင်းကိုဖော်ပြ၏။ (ဝါ) တိုနန့်နန့်ဝတ်၏။

၂၉။ ဥရုံဝိဒတတိ

ပေါင်ကိုဖော်ပြီးမှ ပြန်ပုံး၏။

၃၀။ ထနံဒေသေတိ

သားမြတ်ကိုမြင်စေ၏ (ဝါ) ရင်သားကို မပေါ်တပေါ်
ဝတ်၏။

၃၁။ ကစ္ဆံဒေသေတိ

လက်ကတီး (ချိုင်းကြား)ကို ဖော်ပြ၏။ (ဝါ)
လက်ပြတ်တိုတိုဝတ်၏။

၃၂။ နာဘီဒေသေတိ

ချက်ကိုဖော်ပြ၏။ (ဝါ) ချက်ဖော်၍ဝတ်၏။

၃၃။ အက္ခိနိဓဏာတိ

မျက်စိကိုမှိတ်၏။ (ဝါ) မျက်စိမှိတ်ပြ၏။

၃၄။ ဘမုံဥက္ခိပတိ

မျက်ခုံးချို၏။ မျက်စပစ်၏။

၃၅။ ဩဋ္ဌံပလိက္ခတိ

နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၏။

၃၆။ ဝိဝံနိဣာပေတိ

လျှာကိုထုတ်၏။

၃၇။ ဒုသံမုဉ္ဇတိ

ထာဘီကို တမင်ကျွတ်အောင်ပြု၏။

၃၈။ ဒုသံပတိဗန္ဓတိ

ထာဘီကိုမကြာမကြာပြင်၍ဝတ်၏။

၃၉။ သိသံမုဉ္ဇတိ

ဆံထုံးကိုဖြေ၏။

၄၀။ သိသံဗန္ဓတိ

ဆံထုံးကိုဖြေ၍ ပြန်ထုံး၏။

(ကုဏ္ဍလဇာတ်)

ခွင့်လွှတ်တယ်ဆိုတာ
သူ့ကို စာနာသနားလို့
လုပ်ဆောင်တာမဟုတ်ပါဘူး၊
ကိုယ့်စိတ်ကို
ပိုပြီးမြင့်မားအောင်
လုပ်ဆောင်လိုက်တာပါ။

မိန်းမအမျိုးအစားများ

၁၈ ပဒုပိနိ မိန်းမပျို

လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိ၏။ အသားညက်၏။
သွားရောင် တောက်၏။ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပြည့်တင်း၏။
ဆံကောင်း၏။ လည်ရေးသုံးတန်ရှိ၏။ သားမြတ်ကြီး၏ ဟင်္သာ
သွားခြင်းနှင့်တူသော သွားခြင်းရှိ၏။ အသံသာ၏။

လူကြီးမိဘတို့ကို ရိုသေ၏။

လင်ကိုလည်း ရိုသေစားတတ်၏။ မကောင်းမှုကိုလည်း
မပြုတတ်၊ ရှက်ကြောက်တတ်၏။ ပညာအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ
၏။ ပဒုမ္မာကြာနံနှင့်တူသော ကိုယ်နံ့ရှိ၏။ ကိုယ်အရသာ
ချို၏။ မာတင်ဆင်ကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းရှိ၏။ ယောနိကား၊
လိပ်ခုံးသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ ရှိ၏။

၂။ စိတ္တရုဏိ ပိန်းမပျိုး

ရယ်ရွှင်ခြင်း၊ ပြူးတူးခြင်းများ၏ ခိုပေါက်စအသံနှင့် တူသော အသံရှိ၏။ လိပ်၏ သွားခြင်းနှင့်တူသော သွားခြင်း ရှိ၏။ မိဘဘိုးဘွား လင်ယောက်ျားတို့ကို ရိုသေတတ် ပုံပက်တတ်၏။

ကြာညိုပန်းနှင့်တူသော ကိုယ်နံ့ရှိ၏။ အသား ပျော့ ပျောင်း၏။ ယောနိကား ကြာရွက်နုကဲ့သို့ရှိ၏။

၃။ သင်္ခါနီပိန်းမပျိုး

ရာဂရမ္ဘက်ကြီး၏။ ရသေ့ရဟန်းကိုသော်မှ တပ်မတ် တတ်၏။ သားမြတ်တွဲလဲရှိ၏။ တလည်းသီးနှင့်တူ၏။ ဆံပင်ရှည်၏။ ပျားနံ့ကဲ့သို့ ကိုယ်နံ့ရှိ၏။ ကိုယ်အပြင် အလျာလှပ၏။

ကာမဂုဏ်တစ်နေ့မရှိက နှလုံးမသာရှိ၏။ မကောင်း သောအရသာကို စားလို၏။ ရပ်မ၏ သွားခြင်းနှင့်တူသော သွားခြင်းရှိ၏။ ပန်းနံ့သာကို လွန်စွာအလိုရှိ၏။ ခါးစည်း၍ ရင်ကော့၏။ ယောနိအဆင်းကာ ခရသင်းသဏ္ဍာန်ရှိ၏။

၄။ တထွိုနီပိန်းမပျိုး

တင်ဆုံကြီး၏။ နားရွက်တို၏။ နှုတ်ခမ်းကြီး၏။ နှာခေါင်း

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၆၉

ပိ၏။ မျက်စိလောက်စာလုံးကဲ့သို့ ဝန်း၏။ အမျက်ကြီး၏။
ခါးကြီး၏။ ပေါင်ရင်းပြိုး၏။ မြင်းခေါင်းကြီး၏။ ဗဝါးတို၏။
လက်ချောင်းခြေချောင်းတို၏။ လောဘကြီး၏။

ဆင်မနှင့်တူသော သွားခြင်းရှိ၏။

ယောက်ျားကိုမြင်တော် အသက်ကဲ့သို့ ချစ်၏။
ယောက်ျားနှင့်သာ မှီတွဲ၍ နေလို၏။ ကာမဂုဏ်အကြိမ်
များသော်လည်း ရောင့်ရဲခြင်း မရှိ၊ ကြီးကြမ်းသော လိင်ကို
အလိုရှိ၏။ သားမြတ်ငယ်၏။ ချက်ကြီး၏။ ကိုယ်နဲ့ကား
ဆင်မုန့်နဲ့ကဲ့သို့ရှိ၏။ ရာဂနဲ့ကားစပ်ရှိန်း၏။ ယောနိကား
ဆင်နားရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏။

(စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း)

မြတ်နိုးအပ်သော ပိန်းမ ၅ယောက်

- ၁။ အဆင်းလှခြင်း၊
- ၂။ စည်းစိမ်များခြင်း၊
- ၃။ သီလရှိခြင်း၊
- ၄။ သိကြားလိမ္မာ မပျင်းမဂ်ခြင်း၊
- ၅။ သားယောက်ျားဖွားမြင်ခြင်း၊

ကဲ့ရဲ့အပ်သော မိန်းမ ၂၅-ယောက်

- ၁။ လင်ကို အရပ်တစ်ပါးသို့ ဥစ္စာရှာသွားစေ၍ မိစ္ဆာစာရကို ကျင့်လိုသဖြင့် အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားခြင်းကို ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော ပဝါသဝဏ္ဏ။
- ၂။ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားသည်ရှိသော် ကျမ်းခံသာယာသည် မသာယာသည်ကိုမျှ မအောက်မေ့ခြင်းဟူသော နပဂုဋ္ဌသရဏ။
- ၃။ အရပ်တစ်ပါးမှ လာရောက်ခဲ့သော် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဝတ်ကိုမပြုခြင်းဟူသော နအာဂတာဘိနန္ဒန။
- ၄။ လင်၏ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာ ပြောခြင်းဟူသော အဝဏ္ဏဘာဏန။
- ၅။ လင်၏ကျေးဇူးမဲ့ကို ထိမ်မြူးခြင်းဟူသော နအဝဏ္ဏဘာဏန။
- ၆။ လင်၏အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုခြင်းဟူသော အနတ္ထစရဏ။
- ၇။ လင်၏အကျိုးကို မပြုခြင်းဟူသော နအတ္ထစရဏ။
- ၈။ လင်၏ကိစ္စမဟုတ်သည်ကို ပြုခြင်းဟူသော အကိစ္စကရဏ။
- ၉။ မြဲမြံစွာ အဝတ်ဝတ်၍ အိပ်လေ့ရှိခြင်းဟူသော ပရိဒဟိတွာ သယန။
- ၁၀။ အရပ်တစ်ပါးသို့ မျက်နှာမူလျက် အိပ်လေ့ရှိခြင်းဟူသော ပရိမုခနိပ္ပဇန။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၃၁

- ၁၁။ တပြောင်းပြောင်းပြန်ပြန် လူးလဲ၍ အိပ်လေ့ရှိခြင်းဟူသော ပရိဝတ္တဇာတ။
- ၁၂။ လင်၏ကိလေသာအားဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း ဟူသော ကုကိုပိယဇာတ။
- ၁၃။ ပြင်းစွာရှည်စွာ ထွက်သက်ဝင်သက်လေကို ဖြစ်စေလျက် အိပ်ခြင်းဟူသော ဒီဃအဿာသ။
- ၁၄။ ဦးခေါင်းခဲသည် ရင်ဘက်နာသည် ဤသို့ စသည်ကိုဆို၍ နေခြင်းဟူသော ဒုက္ခဝေဒယိတ။
- ၁၅။ မပြတ် အစာတောင်း၊ ရေတောင်းကို စွန့်လိုဟန်ပြု၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ သွားလေ့ရှိခြင်းဟူသော ဥစ္စာရပသသာဝဝိရ မောဒဟန။
- ၁၆။ အပူကိုလိုလျက် အအေးကိုပေးသည်။ အပြူကိုလိုလျက်လည်း အမည်းကိုပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိ ခြင်းဟူသော ဝိလောမခရဏ။
- ၁၇။ ယောက်ျားတစ်ပါးတို့၏အသံကြားလျှင် နားတစွင့်စွင့်ရှိခြင်း ဟူသော ကဏ္ဍသောဝဝိဝရမောဒနဟ။
- ၁၈။ လင်ဆင်းရဲ ဖြိုငြိစွာ ရှာကြံဆည်းပူး၍ ဆောင်ယူခဲ့သော ဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိခြင်းဟူသော နိဟတဘောဂ။

- ၁၉။ အိမ်နီးချင်းတို့နှင့် ကိလေသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အကျွမ်း
တဝင်နေလေ့ရှိခြင်းဟူသော သန္တဝကရဏ။
- ၂၀။ သယောင်လင်ငယ်ကို စုံစမ်းအံ့သောငှာ ထုတ်အပ်ချအပ်သော
ခြေရှိသဖြင့် နေလေ့ရှိခြင်းဟူသော နိက္ခန္တပါဒ။
- ၂၁။ ခရီးလမ်းခရီးလမ်းခွ၌ သွားလာနေထိုင်လေ့ရှိခြင်းဟူသော ဝိသိ
ခါနုစာရိနိ။
- ၂၂။ လင်ကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်လေ့ရှိခြင်းဟူသော အတိစာရိနိ
အပေတဂါရဝ။
- ၂၃။ လင်ကို ငြုစုစောင်းမြောင်းခြင်းဟူသော ပဒုဋ္ဌမာနသ။
- ၂၄။ မပြတ်အိမ်တံခါးဝ၌ နေလေ့ရှိခြင်းဟူသော န္ဒရမူလ အဘိဏှ
တိဋ္ဌန။
- ၂၅။ အရပ်တစ်ပါးသို့ တပ်သောစိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ နေလေ့
ရှိခြင်းဟူသော ရှိသောဒိသာပေက္ခန။

(မဟာကုဏာလဇာတ်)

မိန်းမယုတ်လက္ခဏာ ဇူပါး

- ၁။ အရပ်တစ်ပါးသို့ မပြတ်သွားလာလေ့ရှိခြင်း။
- ၂။ ဥယျာဉ်ပန်းခြံသို့ မပြတ်သွားလေ့ရှိခြင်း။

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ

၃။ မြစ်ကမ်းရေဆိပ်သို့ မပြတ်သွားလေ့ရှိခြင်း၊

၄။ ဆွေမျိုးအိမ်သို့ မပြတ်သွားလေ့ရှိခြင်း၊

၅။ သူတစ်ပါးအိမ်သို့ မပြတ်သွားလေ့ရှိခြင်း၊

၆။ မှန်ကြေးမုံကြည့်လျက် တန်ဆာဆင်၍ အလှကိုသာ အမြဲ ပြင်လေ့ရှိခြင်း၊

၇။ အရက်သောက်ခြင်း၊

၈။ လေသာတံခါးမှာ နေလေ့ရှိခြင်း၊

၉။ အိမ်တံခါးဝ၌ နေလေ့ရှိခြင်း၊

(ရာသေဝကဒီပနီ)

သူကတော့

ကိုယ်မကြိုက်တဲ့ အမူအကျင့်တွေကို

ပြင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊

ကိုယ်ကသာ

သူမကြိုက်တဲ့ အမူအကျင့်တွေကို

ပြင်ပေးလိုက်။

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း

သူ့အမူအကျင့်တွေကို

ပြင်ပြီးကြည့်ပေးလိုက်။

စေတီမှာ ဟင်္သာတိုင် ဘာကြောင့်ထားတာလဲ

စေတီရင်ပြင်အများစုမှာ ဟင်္သာတိုင်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။
တချို့က အဲဒီဟင်္သာတိုင်ကိုပင် 'တံခွန်တိုင်'လို့လည်း ခေါ်လေ့
ရှိပါတယ်။

အဲဒါဆိုလျှင်

စေတီမှာ ဟင်္သာတိုင် ဘာကြောင့်ထားတာလဲဟု မေးစရာ
ရှိပါလိမ့်မယ်။

ပြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ဟာ တစ်ခုသောဘဝမှာတော့
ဟင်္သာမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့မှာ အခြံအရံ ဟင်္သာပေါင်းက
ကိုးသောင်းရှိပါတယ်။

သူ့မှာ ဟင်္သာညီနှစ်ကောင်လည်း ရှိပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့

တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ညီနှစ်ကောင်ဟာ နေနဲ့ ပြိုင်ပြီး ပျံသန်း
မယ့်အကြောင်း ဘုရားအလောင်း ဟင်္သာမင်းကို ခွင့်တောင်းပါတယ်။
ဘုရားအလောင်းက အန္တရာယ်များပြီး မဖြစ်နိုင်လို့ ခွင့်မပြုပါဘူး။

ဒါပေမဲ့

စိတ်ဆန္ဒပြင်းထန်နေတဲ့ ညီငယ်နှစ်ကောင်ဟာ ဟင်္သာမင်း
စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေနဲ့ ပြိုင်ဖို့ အတွက် နေမထွက်မီ
ကတည်းက ယုဂန္ဓိရံတောင်ထိပ်ကနေ သွားစောင့်နေပါတယ်။

နေထွက်တာနဲ့ စတင်ပျံသန်းပါတော့တယ်။

ဖြစ်ချင်တော့ နေရဲ့ အပူရှိန်ကြောင့် အငယ်ဆုံးဟင်္သာကောင်ရဲ့
အတောင်မှာ မီးလောင်သွားပါတယ်။

ဒီအကြောင်းကို သိသိခြင်း ဟင်္သာမင်းကြီးဟာ မီးလောင်တဲ့
အကောင်ကို ကယ်တင်ရသလို၊ နေနဲ့ ပြိုင်နေတဲ့ အလတ်ကောင်
ကို ကယ်တင်ပြီး စိတ္တကုဋ်တောင်ကို ပြန်ပို့ပြီး နားခိုင်းလိုက်ပါတယ်။

ဟင်္သာမင်းကြီးဟာ ‘သူ့ဆိုရင်ကော ဖြစ်နိုင်မလား’ ဆိုပြီး
တွေးကာ ပျံသန်းကြည့်ပေမယ့် နေနဲ့ ပြိုင်ဖို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်
တာကို သိလိုက်တာနဲ့ ပျံသန်းခြင်းကို ရပ်နားလိုက်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၇၇

သူ့အရှိန်လျော့လိုက်တဲ့နေရာက ဗာရာဏသီမြို့ကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။ ဟင်္သာမင်းရဲ့ ကြီးမားတဲ့ အတောင်ပံများကြောင့် ဗာရာဏသီမြို့တွင်းမှာ အရိပ်တွေကျရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါကို မင်းကြီးကမြင်တော့ ဟင်္သာမင်းကို အကျိုးအကြောင်း မေးတော့ ‘နေနဲ့ ပြိုင်တဲ့အကြောင်း’ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ဗာရာဏသီမင်းကြီးက ‘ဟင်္သာမင်းရဲ့ ပျံသန်းနိုင်မှုစွမ်းအားကို မြင်ချင်တယ်’ဟု ပြောတော့ ဟင်္သာမင်းက စွမ်းအားပြ ပျံသန်းပြဖို့ စိတ်လိုက်ပါတယ်။

ဘုရင်နန်းတော်အတွင်းမှာ အတော်ဆုံး၊ အားအပြင်းဆုံး လေးစစ်သည် လေးဦးကို ခေါ်စေပြီးတစ်ပြိုင်နက်တည်း အရပ်လေးမျက်နှာကို လေးတွေ ပစ်လွှတ်ခိုင်းပါတယ်။

စစ်သည်တွေ အားအကုန်ပစ်လွှတ်တဲ့ မြားတွေကို ဟင်္သာမင်းကြီးက ပျံသန်းကာ တစ်ချောင်းစီဖမ်းယူပြီး စစ်သည်တွေ အနားမှာ ချထားလိုက်ပါတယ်။

အချိန်က ခဏလေးပါ။

ဟင်္သာမင်းကြီးရဲ့ ပျံသန်းမှုဟာ အရမ်းကို မြန်လွန်တော့ အကောင်ကိုမမြင်ရဘဲ ခြုံသံကိုသာ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ မင်းကြီးဟာ အံ့ဩသွားပြီး

www.burmeseclassic.com

“ဒီထက်မြန်တဲ့အဟုန် ရှိပါသေးလား”

“ရှိပါတယ် ဒီထက် အဆတစ်သိန်းမက မြန်တဲ့အရာ
ကတော့ သေခြင်းတရားပါပဲ”

ဟု ပြောဆိုတရားပြပြီး ပျံသွားပါတော့တယ်။

(ဇာ၊ ၄၊ ၄၊ ၂၃၃)

အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဇဝနဟံသဇာတ်တော်ကို အကြောင်း
ပြုပြီးတော့ ဝေတီတွေမှာ ဟင်္သာတိုင်ထားတာပါ။ အဲဒီဟင်္သာ
တိုင်ကိုမြင်ကာ ဟင်္သာမင်းအကြောင်းနဲ့အတူ သေခြင်းတရားကို
အမှတ်ရပြီး ကောင်းတဲ့အမှုတွေပြုဖို့၊ မကောင်းတာမပြုဖို့ တံခွန်
တိုင်က သတိပေးဖို့ ထားခြင်းပါပဲ။

ပြောသမျှစကား
တရားဖြစ်ဖို့ဆိုရင်
ပါးစပ်ထဲက ဓားတွေကို
အရင်ဆုံး
ရှင်းထုတ်ပစ်ရမှာပါ။

သက္ကရာဇ်များအကြောင်း သိကောင်းစရာ

သက္ကရာဇ်ဆိုတာ လူသားတွေ မှတ်သားသုံးစွဲလာခဲ့သော နှစ်အရေအတွက်ကို ခေါ်တာပါ။

လူမျိုးအလိုက်၊ နိုင်ငံအလိုက်၊ ဘာသာအလိုက် အမျိုးမျိုး သော သက္ကရာဇ်တွေ ရှိကြပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကရင်လူမျိုး တွေဆိုရင်လည်း သူတို့သက္ကရာဇ်သီးခြားရှိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့

ဘယ်လိုပင်များပြားနေပါစေ၊ မြန်မာနိုင်ငံအတိုင်းအတာအရ သိထားသင့်တာကတော့ မဟာသက္ကရာဇ်၊ သာသနာသက္ကရာဇ်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် (ကောဇာသက္ကရာဇ်)နှင့် ခရစ်သက္ကရာဇ်တို့ပါတဲ့။

ဒီလေးမျိုးထဲမှာ ခရစ်သက္ကရာဇ်ကတော့ ကမ္ဘာသုံးလို ဖြစ်နေခဲ့တာပါ။

သက္ကရာဇ်တစ်ခုခြင်းစီရဲ့ အကြောင်းကို မပြောခင် ပထမဆုံး သိထားသင့်တာက 'သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း' အကြောင်းရင်းများပါ။

သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်းဆိုတာ

တချို့သောမင်းတွေဟာ သူတို့ရဲ့ နန်းသက်၊ ဇာတာများ အတွက် ဗေဒင်နည်းအရဖြစ်စေ၊ တခြားနည်းအရဖြစ်စေ၊ ကိန်းဂဏန်းမလှပါက သက္ကရာဇ်တွေကို ဖြိုလိုက်ပြီး ၁ နှစ်ဆိုပြီး စတင်ရေတွက်ခိုင်းရာမှ သက္ကရာဇ်အသစ် ပြန်ရေတွက်ခြင်းကို သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်းဆိုတာ ဖြစ်လာတာပါ။

သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်းကို သာမန်လူတွေအနေဖြင့် မလုပ်ဆောင်နိုင်ပါဘူး။ အာဏာရှင် မင်းတွေသာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်

မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈-ခု (B-C ၆၂၄)နှစ်မှာ ဘုရားအလောင်းမွေးဖွားခဲ့ပြီး မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခုနှစ်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခဲ့တယ်။ ဘုရားအလောင်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး ပထမသင်္ဂါယနာတင်တယ်။ ပထမသင်္ဂါယနာတင်တော့ မဟာသက္ကရာဇ်ကို မယူပါဘူး။

အဲဒီအချိန် အာဏာရှိတဲ့ အဇာတသတ်မင်းက သက္ကရာဇ်အသစ်တစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုပါပဲ

မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ရဲ့ အဘိုးဖြစ်တဲ့ (မာယာ ဒေဝီ၏အဖေ) အဥ္ဇနမင်းကြီးဟာ ရှေးမင်းအဆက်ဆက် အသုံးပြုခဲ့သောနှစ်ဟာ သူ့လက်ထက်မှာ ၈၆၄၇ ခု ရှိနေပါပြီ။ ဒါကို မနှစ်သက်လို့ သူကပြိုချပြီး အသစ်ပြန်တည်ဆောက် သူ့လက်ထက်မှာ ၁-နှစ်ဆိုပြီး စခေါ်ခဲ့တယ်။

၃။ မဟာသက္ကရာဇ်

'သက္ကရာဇ်'အမည်ရှိသောမင်းရဲ့ လက်ထက်မှာ သက္ကရာဇ်တွေကို စတင်ရေတွက်ခဲ့တယ်ဟု အဆိုရှိပါတယ်။

မဟာသက္ကရာဇ်အားဖြင့် မင်းအဆက်ဆက်ရေတွက်ခဲ့ပြီး အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဘိုးတော်အဥ္ဇနမင်းကြီးနှင့် ကာလဒေဝီလ ရသေ့တို့က အသစ်ပြန်လည်ရေတွက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ မဟာသက္ကရာဇ်အတိုင်း ဘုရားဖြစ်စဉ်များကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့အထိသာ မဟာသက္ကရာဇ်ကို အသုံးပြုခဲ့ပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၈၃

၂။ သာသနာသက္ကရာဇ်

မြတ်စွာဘုရားရှင် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခံပြီးတဲ့အခါမှာတော့ အရှင်မဟာကဿပ မဟာထေရ်မြတ်ကြီးနှင့် အဇာတသတ်မင်းတို့က ပထမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲနှင့် ဘုရားရှင်မရှိတော့သည်ကို မှတ်သားစေဖို့ သာသနာသက္ကရာဇ်ကို စတင်ရေတွက်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်ပိုင်းကာလတွေမှာ သာသနာနှင့်ပတ်သက်သော အရာတွေမှာ မဟာသက္ကရာဇ်ကို မသုံးတော့ဘဲ သာသနာသက္ကရာဇ်ဖြင့်သာ ရေတွက်မှတ်သားခဲ့ကြပါတယ်။

သာသနာ သက္ကရာဇ်ကို မဖြိုခွဲပေ။

၃။ မြန်မာသက္ကရာဇ်(သို့)ကောဇာသက္ကရာဇ်

လက်ရှိအသုံးပြုနေတဲ့ မြန်မာသက္ကရာဇ်ပါ။

မြန်မာသက္ကရာဇ် စတင်ခဲ့တာကတော့ သာသနာသက္ကရာဇ်နဲ့ အတူတူပါပဲ။ သာသနာသက္ကရာဇ်ကို မြန်မာသက္ကရာဇ်ဆိုပြီး ခေါ်ဝေါ်မှတ်သားခဲ့ကြတာပါ။

ဒါပေမဲ့

နှစ်ပေါင်း (၆၂၂)ရောက်တဲ့အခါမှာ သုမုန့်ရိုးမင်းကြီး

လက်ထက် (သရေခေတ္တရာခေတ်)မှာ ဖြိုချခဲ့ပြီး မြန်မာ
သက္ကရာဇ်ကို ၁-နှစ်က စတင်ရေတွက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုပဲ

သုမုန့်ရိမင်းလက်ထက်ကနေ အသစ်ပြန်လည်ရေတွက်
ရာကနေ ပုဂံခေတ်ရောက်လို့ ပုပ္ဖားစေရဟန်းမင်းလက်ထက်
မြန်မာသက္ကရာဇ် (၅၆၀)အရောက်မှာတော့ တစ်ခါအဖြိုခံ
ရပါတယ်။

ဆိုရလျှင်

ယနေ့ခေတ်အထိ အသုံးပြုနေသော မြန်မာသက္ကရာဇ်
ဆိုတာဟာ ပုပ္ဖားစောမင်းလက်ထက်မှ တဖန်ရေတွက်ခဲ့သော
သက္ကရာဇ် ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းနှစ်ပါး (သုမုန့်ရိမင်း ၆၂၂၊
ပုပ္ဖားစောရဟန်းမင်း ၅၆၀)တို့ ဖြိုချတဲ့နှစ်ဟာ ၁၁၈၂ နှစ်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့

ယခုရောက်ဆဲ မြန်မာသက္ကရာဇ်ထဲကို ၁၁၈၂-ထည့်
ပေါင်းရင် သာသနာသက္ကရာဇ်ဖြစ်ပါတယ်။

၄။ ခရစ်သက္ကရာဇ်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၅၄၄-ခုနှစ် အရောက်မှာတော့ ခရစ်တော်ကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ခရစ်တော်မွေးဖွား ခဲ့သောနှစ်ကို စတင်ရေတွက်ရာမှ ခရစ်သက္ကရာဇ်ဖြစ်လာ ခဲ့ပါတယ်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဦးရေ များပြားခြင်းကြောင့် ခရစ် သက္ကရာဇ်ဟာ ကမ္ဘာမှာ အသုံးများပါတယ်။

BC ဆိုတာ (Before Christ)

ခရစ်တော်မပေါ်ခင်ကာလတွေမှာ စတင်ရေတွက်သော နှစ်များပါ။ မြတ်ဗုဒ္ဓအလောင်းကို ဘီစီ (၆၂၃)ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားပါတယ်။

(AD) ဆိုတာ (Anno Domini)

ခရစ်တော် မွေးဖွားပြီးမှ ရေတွက်သောနှစ်ပါ မြတ်ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်ဟာ ဘီစီ (၅၄၄)မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့ ပါတယ်။

စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာဟာ
လူ့အများနဲ့
အဆင်ပြေအောင် မနေတတ်လို့
စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ
တစ်ယောက်တည်း
ကောင်းအောင်နေတတ်လို့

တေဒင်ဘွဲ့ရမထေရ်များ

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မှာ ထူးချွန်ထင်ရှားပြီး ထက်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'တေဒင်ဘွဲ့' ချီးမြှင့်တော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို ချီးမြှင့်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်း ကတော့ (၄၁)ပါးရှိပါတယ်။ သူတို့တွေက

- ၁။ အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်မြတ်ဟာ ဝါတော်ကြီးရင့်ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရခဲ့ပါတယ်။
- ၂။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ဟာ ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရခဲ့ပါတယ်။
- ၃။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်ဟာ တန်ခိုးကြီးခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရခဲ့ပါတယ်။

- ၄။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်မြတ်ဟာ ဓူတင်ဆောင်ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၅။ အရှင်အနုရုဒ္ဓိ မထေရ်မြတ်ဟာ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ရခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၆။ အရှင်ဘဒ္ဒိယ မထေရ်မြတ်ဟာ အမျိုးမြတ်ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၇။ အရှင်လက္ခဏက ဘဒ္ဒိယ မထေရ်မြတ်ဟာ အသံသာယာခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၈။ အရှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရုဒ္ဓါဇ မထေရ်မြတ်ဟာ ရဲတင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၉။ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်မြတ်ဟာ တရားဟောခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၀။ အရှင်မဟာကစ္ဆာယန မဟာထေရ်မြတ်ဟာ တရားအကျဉ်းကို အကျယ်ဟောခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၁။ အရှင်စူဠပန္တက မဟာထေရ်မြတ်ဟာ မနောမယအဘိရဉာဉ် ပန်ဆင်ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၂။ အရှင်မဟာပန္တက မဟာထေရ်မြတ်ဟာ အရူပဈာန်မှထ၍ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်ဖေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၈၉

- ၁၃။ အရှင်မဟာပန္နက မဟာထေရ်မြတ်ဟာ အပြစ်မရှိသောနေခြင်းနှင့် အလှူခံထိုက်ခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၄။ အရှင်ခါရဝနိယရေဝတ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ တောရဆောက်တည်ခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၅။ အရှင်ကင်္ခါရေဝတ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဈာန်ဝင်စားခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၆။ အရှင်သောဏကောဠိဝိသ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ လုံ့လစိရိယကြီးခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၇။ အရှင်သောဏာ ကုဋိကဏ္ဍ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ အတောအပြောကောင်းခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၈။ အရှင်သီဝလိ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ သိက္ခာတရားလွန်ကဲခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၁၉။ အရှင်ဝက္ကလိ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ သဒ္ဓါတရားလွန်ကဲခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၀။ အရှင်ရာဟုလာ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆောင်ခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၁။ အရှင်ရဋ္ဌပါလ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုခြင်းမှာ ဧတဒင်္ဂဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါတယ်။

- ၂၂။ အရှင်ကောဏ္ဍသာန မဟာထေရ်မြတ်ဟာ စာရေတံမဲပထမ ရယူခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၃။ အရှင်ဝင်္ဂီသ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဖွဲ့ဆိုသီကုံးမှု၌ ဉာဏ် ပဋိဘာန်ရှိခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၄။ အရှင်ဥပသေန မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာဖြစ် ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၅။ အရှင်ဗ္ဗမဟာထေရ်မြတ်ဟာ သံဃာတော်များအတွက် နေရာ ချထားပေးခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၆။ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ နတ်တို့ချစ်မြတ်နိုး ခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၇။ အရှင်ဒါရိုစိရိယ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ လျင်မြန်စွာ ထိုးထွင်း သိမှားမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၈။ အရှင်ကုမာရကဿပ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဆန်းကြယ်စွာ တရားဟောခြင်းအရာမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၂၉။ အရှင်မဟာကောဠိက မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး ရခြင်းမှာ တေဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။
- ၃၀။ အရှင်အာနန္ဒာ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ အကြားအမြင်များခြင်း၊ သတိကောင်းခြင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ လုံ့လကြီးခြင်း၊ အလှူ

စိတ်ချမ်းသာသုဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၉၁

အကျွေးပြုခြင်းစသော ငါးပါးသောအရာတွေမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၁။ အရှင်ဥရုဝေလ ကဿပ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ အခြံအရံများ ခြင်းအရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၂။ အရှင်ကာဠုဒါယိ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဆွေတော်မျိုးတော် တို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းအရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၃။ အရှင်ဗာကုလ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း အရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၄။ အရှင်သောဘိတ မကာထေရ်မြတ်ဟာ ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညဉ့် အရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၅။ အရှင်ဥပါလိမဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဝိနည်းဆောင်ခြင်းအရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၆။ အရှင်နန္ဒာမဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဘိက္ခုနီတို့အား ဆုံးမခြင်း အရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၇။ အရှင်နန္ဒမဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအရာမှာ တော ဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၃၈။ အရှင်မဟာကပိန မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ရဟန်းများအား ဆုံးမခြင်းအရာမှာ တောဒင်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၉၂

အရှင်သောဘိဏ (ဓမ္မရာဇာ)

၃၉။ အရှင်သာဂတ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ တေဇောဓာတ် သမာပတ်ဝင်စားခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်းအရာမှာ တေဒင်္ဂဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၄၀။ အရှင်ရာဇ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ဒေသကာဘုရားရှင်အား ဒေသနာဉာဏ်အဆင့်ဆင့် ပွင့်စေခြင်း (ဘုရားရှင်၏ တရားဟောဆိုကြောင်း ဒေသနာဉာဏ်အသစ်အသစ် ဖြစ်စေသော အရာ)မှာ တေဒင်္ဂဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

၄၁။ အရှင်မောဃရာဇ မဟာထေရ်မြတ်ဟာ ခေါင်းပါသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်းအရာမှာ တေဒင်္ဂဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

စိတ်တို့ပြီး

တစ်ယောက်ယောက်ကို

တစ်ခုခုပြောပစ်ချင်တယ်၊

တစ်ခုခုလုပ်လိုက်ချင်တယ်ဆိုရင်

မပြော၊ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့၊

သူထိခိုက်သွားတာထက်

ကိုယ်ခံစားရတာ ပိုပါတယ်၊

လိုက်နာကျင့်သုံးစရာ ခြံဝါဒကထာများ

- ၁။ မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင် ပြုအောင်စိတ်ကိုထား။
(မြတ်ဗုဒ္ဓ)
- ၂။ မခံစားရတာချမ်းသာ။
(အဂ္ဂသာဝက အရှင်သာရိပုတ္တရာ)
- ၃။ ဘယ်သူ ကဲ့ရဲ့ ကဲ့ရဲ့ ဘုရားမကဲ့ရဲ့အောင်နေ။
(ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ)
- ၄။ နိဗ္ဗာန်လိုချင်လျှင် သူများအတင်း မပြောနဲ့။
(ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်)
- ၅။ တစ်ယောက်တည်း သင့်အောင်နေ။
(ရေငုံဆရာတော်)

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၉၅

၆။ အကျိုးတရားကို မပွားပါနဲ့၊ အကြောင်းတရားကိုသာ တည့်အောင်လုပ်ပါ။

(လှေသင်မင်းကျောင်း ဆရာတော်)

၇။ ခုကြပ်မှ နောင်ချောင်မယ်၊ ခုချောင်ရင် နောင်ကြပ်မယ်။

(ငါးသလောက်တောရဆရာတော်)

၈။ ကျင်ကြီးသည် နွေးသည်ဖြစ်စေ၊ အေးသည်ဖြစ်စေ၊ ရွံ့ဖွယ် သာတည်း။

(ပထမရွှေကျင်ဆရာတော်)

၉။ သွားတာကို သွားတာလို့သိ။

(လယ်တီဆရာတော်)

၁၀။ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်ရင် တမလွန်ပျက်မှောက် ကြောက်အောင်နေ။

(မကျည်းတော ဆရာတော်)

၁၁။ သူများ စိတ်မဆိုးအောင်နေ။

(ငါးခုံဆရာတော်)

၁၂။ ဖြစ်အောင်လည်း မလုပ်နဲ့၊ ပျက်အောင်လည်း မလုပ်နဲ့၊

ဖြစ်တာပျက်တာကို သိပါစေ။

(သထုံဇေတဝန်ဆရာတော်)

၉၆

အရှင်သောဘိတ (၁၅၅၈၈)

၁၃။ မဆင်းရဲချင်ရင် ငြိမ်ငြိမ်နေ၍ သိအောင်ကြိုးစား။
(စွန်းလွန်းဆရာတော်)

၁၄။ တစ်စပ်တည်းဖြစ်အောင်ဆောင်ကြ။
(ဝေဘူဆရာတော်)

၁၅။ ပေါ်တိုင်းမပြတ် ရှုမှတ်နေပါ။
(မဟာစည်ဆရာတော်)

၁၆။ ငါသည် မုချသေရမည်၊ အချိန်ပိုင်းသာလိုတော့သည်။
(မိုးကုတ်ဆရာတော်)

၁၇။ စိတ်ကောင်းရှိဖို့ ပထမ။
(မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်)

၁၈။ ကံဆိုတာအလုပ်၊ အလုပ်ကောင်းမှ ကံကောင်းမည်။
(ညောင်တုန်းရွှေဟင်္သာဆရာတော်)

၁၉။ ကုသိုလ်အလုပ်ဟူသမျှ လုပ်လိုစိတ်မရှိသော်လည်း ပေပြီးလုပ်။
(မစိုးရိမ်ဆရာတော်)

၂၀။ အကုသိုလ်လုပ်ငန်းဆိုတာ ကိုယ်က တာဝန်ယူရတယ်၊
ကုသိုလ်လုပ်ငန်းကတော့ ကိုယ်က ဘာမှကြောင့်ကြစိုက်ရန်
မလို၊ သူကကိုယ့်ကို တာဝန်ယူတယ်။
(မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်)

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၉၇

၂၁။ ပေးပါ၊ ပြန်ရမယ်။ သို့သော် ပြန်ရလိုသောစိတ်နှင့် မပေးရ။
(မစိုးရိမ်ဆရာတော်)

၂၂။ ဘယ်အခါမဆို သေဝံ့အောင်နေ။
(သံယုတ်ဆရာတော်)

၂၃။ အမှန်အတိုင်း မသိတဲ့အချိန် လူမိုက်၊ အမှန်အတိုင်း သိတဲ့
အချိန် ပညာရှိ။
(ဂျိုးဂျိုးကျဆရာတော်)

၂၄။ တာဝန်ကျေပါ။ မတွယ်တာပါနဲ့။
(တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်)

၂၅။ ချမ်းသာခံစားရလေလေ ဆင်းရဲထင်ရှားလေလေ။
(သပြေကန်ဆရာတော်)

၂၆။ သေခါမှ အရှက်ကွဲရမယ်နော်။
(ပခုက္ကူတိုက်သစ်ဆရာတော်)

၂၇။ တစ်ဖက်သားကို ကြည့်တဲ့အခါ အကောင်းဘက်ကကြည့်ပါ။
(ဓမ္မာနန္ဒဆရာတော်)

၂၈။ ဖြစ်နေတဲ့သဘောတွေကို ဖြစ်နေတဲ့အတိုင်း သတိနဲ့စောင့်
ကြည့်၊ အဲဒါ ဝိပဿနာပဲ။
(ချမ်းမြေ့ဆရာတော်)

၂၉။ အကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့နေ့ဟာ ပြဿဒါးပဲ။
(ရွှေဥမင်ဆရာတော်)

၃၀။ ငါဝင်မရှုပ်နဲ့။
(မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်)

၃၁။ အသိမှန်မှ အကျင့်မှန်မယ်။
(ယောဆရာတော်)

၃၂။ အချိန်တိုင်း တွေးနေရင် ဘဝတွေ ပြောင်းနေသည်။
(မိုးညှင်း၊ သီရိဓာရာတော်)

၃၃။ သူတစ်ပါးရဲ့ နှမ်းစေ့လောက် အပြစ်ကလေးကို မြင်တတ်
ပေမယ့် မိမိရဲ့ အုန်းသီးလောက်အပြစ်ကြီးကိုတော့ မမြင်
တတ်ဘူး။
(လောကနီတိ)

၃၄။ သူတစ်ပါးရဲ့အပြစ်ကို ကြည့်လွန်းသူဟာ မိမိရဲ့အပြစ်ကို
ဖုံးကွယ်တတ်တယ်။ မိမိရဲ့အပြစ်ကို ကြည့်ဖို့တော့ မေ့လျော့
နေတတ်တယ်။ မိမိရဲ့အပြစ်ကို ကြည့်တတ်ပါမှ သူတစ်ပါးရဲ့
အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တတ်မယ်။
(ဒုတိယဓမ္မာနန္ဒာဆရာတော်)

မကောင်းတဲ့အလုပ်ဆိုတာ
အမှတ်တမဲ့လုပ်မိရုံနဲ့လည်း
အလွယ်တကူ စွဲသွားနိုင်တယ်။
ကောင်းတဲ့အလုပ်ဆိုတာ
မှတ်မှတ်ရရ လုပ်ပေမယ့်လည်း
အလွယ်တကူ ပျက်သွားနိုင်တယ်။

လောကီရေးရာ ပင်လယ်ပျား

- ၁။ ပဋိသန္ဓေအချိန်အခါ လ၊ ရက်၊ စေ့ရောက်သဖြင့် ဖွားမြောက်
အောင်မြင်ခြင်း ဝိဇာတမင်္ဂလာ။
- ၂။ ဖွားသည်မှ နောက် ၃-ရက်မြောက်သောနေ့မှာ ရတနာသုံး
ပါးနှင့် ဘိုးဘွားဟူသော နန္ဒိယုခနတ်တို့အား ရှိခိုးပူဇော်စေ
ခြင်း မုခဒဿနမင်္ဂလာ။
- ၃။ ဖွားသည်မှနောက် ၇-ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဆံရိတ်ခြင်းဟူ
သော ကေသစ္စေဒနမင်္ဂလာ။
- ၄။ ကမ္ဘာဦးပညတ် ရှေးသူတော်ဟောင်းတို့ အမှတ်ပြင် ကောင်း
မြတ်တင့်တယ်သောနေ့၌ ပုခက်၊ ဇယာဥ်တင်ခြင်းဟူသော
အေါလာကရဏမင်္ဂလာ။
- ၅။ ဖွားသည်မှနောက် ၇ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကွမ်းဦးခွန်ခြင်း
ဟူသောဘဗ္ဗလ ပတ္တမင်္ဂလာ။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၀၁

- ၆။ ဖွားသည်မှနောက် ၃-လမြောက်သောနေ့၌ နေ့လတို့ကို ပြသကြည့်ရှုစေခြင်းဟူသော ရဝိန္ဒဒါသနမင်္ဂလာ။
- ၇။ ဖွားသည်မှ နောက်ရက်ပေါင်း ၁၀၀မြောက်၌ အမည်သာညာ မှည့်ခြင်းဟူသော နာမကရဏမင်္ဂလာ။
- ၈။ ဖွားသည်မှနောက် ၆-လမြောက်၌ ထမင်းဦးခွန်ခြင်းဟူသော ပထမဘာတ္တမင်္ဂလာ။
- ၉။ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ချိန်ရွယ်ရောက်လတ်သောအခါ ဆံထုံး ဥသျှောင်ဖွဲ့ထုံးခြင်းဟူသော ကေသဗန္ဓနမင်္ဂလာ။
- ၁၀။ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ချိန်အရွယ်ရောက်လတ်သောအခါ နား ထွင်းခြင်းဟူသော ကဏ္ဍဝိန္ဒမင်္ဂလာ။
- ၁၁။ သင့်တင့်လျောက်ပတ် အချိန်အရွယ်ကျရောက်လတ်သော အခါ သာသနာတော်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ခြင်းဟူသော သာနသာနဂ္ဂဟမင်္ဂလာ။
- ၁၂။ သင့်တင့်လျောက်ပတ် အချိန်အရွယ်ကျရောက်စုလျားနားစပ် (စုလျားရစ်ပတ်) လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဟူသော အာဝါဟ ဝိဝါဟမင်္ဂလာ။

(သုတေသန သရုပ်ပြအဘိဓာန်)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပြန်မာလူမျိုးတို့အနေဖြင့် မိမိတို့သာသနာတော်ကို မင်္ဂလာရှိသော လူသားတွေဖြစ်အောင် မင်္ဂလာတရားနှင့်အညီ ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။

ကောင်းတာကိုလုပ်ဖို့ထက်
မကောင်းတာကို မလုပ်မိအောင်
ကြိုးစားသင့်တယ်။
မကောင်းတာမလုပ်အောင်
ရှောင်ကြဉ်လိုက်တာဟာ
ကောင်းတာကိုလုပ်ဆောင်ဖို့
အစပျိုးလိုက်တာပဲ။

သာသနာ့အလံသမိုင်း

အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ဗိုလ်မှူးကြီးအိုလ်ကော့ (Colonel Henry Steel Olcott ၁၈၃၂-၁၉၀၇) သူ့အကြံပြု တည်ထွင်ပေးခဲ့သောကြောင့် ယနေ့တိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ လေးစွားစွာ အသုံးပြုနေသော သာသနာ့အလံတော်အကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုလ်ကော့သည် ၁၈၃၂-ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု New Jersey ပြည်နယ်မှာ မွေးဖွားခဲ့သည်။ New York City College နှင့် Columbia University တို့မှာ ပညာသင်ယူခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကာလက သမ္မတကြီး လင်လွန်း

ဦးဆောင်သည့်ဘက်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူး တိုးမြှင့်ခန့်အပ်ခံခဲ့ရသည်။

သူသည် ဥပဒေပညာကိုပါ လေ့လာခဲ့ရာ ရှေ့နေလည်း ဖြစ်လာခဲ့ပြီး People From the other world စာအုပ်ကိုလည်း ရေးသားခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးအိုလ်ကော့သည် အိန္ဒိယနှင့်သီဟိုဠ် (ယခု သီရိလွင်္ကာနိုင်ငံ) များသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ ၁၈၈၁-ခုနှစ်တွင် သူရေးသားခဲ့သည့် Buddhist catechism စာအုပ်မှာ ယနေ့တိုင် ထင်ရှားလှသည်။

ရှေးအခါက ဗုဒ္ဓဘာသာ အထိမ်းအမှတ်များအနေဖြင့် ဘုရားရှင် တရားထူးရ နေရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်သည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိညောင်ရွက်သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ခြေတော်ရာသည်လည်းကောင်း၊ ညစ်နွမ်းသောနွံထဲမှ လှပစွာ ထိုးထွက်ပွင့်လာသော ကြာပန်းကြာခိုင်ပုံများသည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကိုယ်စားပြုသော ထောက်တိုင်အကန်၊ ရှစ်ခုပါသည့် လှည်းဘီးပုံသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစကြာစက်ဝန်းပုံသည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အထိမ်းအမှတ်များဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဦးခေါင်းတော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်တော်

များကို ကိုယ်စားပြုသည့်အနေဖြင့် ရောင်စုံငါးခုပါသော သာသနာ့
အလံကို သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ထုတ်ဝေသော Surasavi
Sandaresa သတင်းစာတွင် ၁၈၈၅-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၇-ရက်က
ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးအိုလ်ကော့သည် ယင်းဖော်ပြချက်ကို အခြေပြု၍
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာသုံး အလံပုံစံအရွယ်အစားမှစ၍ ပြုပြင်ကာ
၁၈၈၆-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့တွင် တိုင်စိုက်ကာ လွှင့်ထူ
ခဲ့သည်။

၁၉၅၀-ခုနှစ်၊ မေလ ၂၅-ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သော
World Fellowship of Buddhism ညီလာခံမှ ဗိုလ်မှူးကြီး
အိုလ်ကော့၏ သာသနာ့အလံကို ဗုဒ္ဓသာသနာအလံတော်အဖြစ်
တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံအလိုက် အရောင်စပ်ပုံ အနည်းငယ်ကွာခြားသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသုံး သာသနာ့အလံတော်တွင် လိမ္မော်ရောင်နေရာ
တွင် ပန်းရောင်သာပါဝင်သည်။ တိဘက်နိုင်ငံတွင် လိမ္မော်ရောင်
နေရာတွင် ဇိရောင်ဖြင့် အစားထိုးထားသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ သာသနာ့
အလံတော်တွင်ကား လိမ္မော်ရောင်အစား ပန်းရောင်ဖြင့် အစားထိုး
ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၀၇

နိုင်ငံအလိုက် အနည်းငယ်ခြားနားမှု ရှိသော်လည်း ရောင်ခြည်
တော်ခြောက်သွယ်ကို ကိုယ်စားပြုသော သာသနာ့အလံတော်များ
သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနှင့်အတူ ကျက်သရေရှိစွာ ကွန်မြူရှ်
နေသည်ကို ကြည်နူးဖွယ်မြင်တွေ့ကရပါတော့သည်။

(ကိုယ်ယဉ်ဇော၏ သုတထွေလာမှ)

တစ်ခုခုကို
ကိုယ်ကဆုတ်ကိုင်ထားမှတော့
မြဲတယ်လို့ထင်တာပေါ့
မမြဲဘူးဆိုတာကိုသိဖို့
ဆုတ်ကိုင်ထားတဲ့အရာကို
လွှတ်ချရုံနဲ့ မပြီးပါဘူး။
မမြဲခြင်းသဘောကို သိမှပါ။

ဘေးဆိုတာ

- ၁။ ဆွေမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်း
- ၂။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်း
- ၃။ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်း
- ၄။ သိလပျက်စီးခြင်း
- ၅။ အယူပျက်စီးခြင်း
- ၆။ မင်းဘေး(အစိုးရဘေး)
- ၇။ ခိုးသူဘေး
- ၈။ ရန်သူဘေး
- ၉။ တော်ပွတ်သောဘေး
- ၁၀။ မီးဘေး
- ၁၁။ ရေဘေး
- ၁၂။ လှိုင်းတပိုးဘေး

- ၁၃။ ရေဝဲဘေး
- ၁၄။ မိကျောင်းဘေး
- ၁၅။ မကရခေါ် ငါးကြမ်းဘေး
- ၁၆။ မိမိကိုယ်ကိုစွပ်စွဲ၍ နောင်တပူပန်ခြင်းဘေး
- ၁၇။ သူတစ်ပါးက စွပ်စွဲခြင်းဘေး
- ၁၈။ မင်းဒဏ်၊ ဝိနည်းဒဏ်သင့်သောဘေး
- ၁၉။ အပါယ်ဒုက္ခတိဘေး
- ၂၀။ ပရိသတ်အလယ်၌ ရှက်ရွံ့သောဘေး
- ၂၁။ မိစ္ဆာဇီဝကြောင့် သင့်သောဘေး
- ၂၂။ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဘေး
- ၂၃။ အိုခြင်းဘေး
- ၂၄။ နာခြင်းဘေး
- ၂၅။ သေခြင်းဘေးတို့ပါပဲ။

(မဟာနိဒေသ)

ဘေးအပေါင်းတို့မှ ကင်းဝေးစေဖို့က ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါဘူး။

ငယ်ရွယ်စဉ်အရွယ်မှာ
ပညာကအရေးကြီးတယ်၊
အရွယ်ရောက်လာတော့
ဥစ္စာကအရေးကြီးတယ်၊
အသက်ကြီးလာတော့
ကုသိုလ်က အရေးကြီးတယ်၊
ဒါက ပုံသေနည်း
တကယ်လို့
ဥစ္စာရှာရင်းဝေသွားရင် ...

မယား ၇-မျိုး

၁။ လူသတ်သမားနှင့်တူသောမယား

ဒီလိုမိန်းမဟာ တခြားယောက်ျားတွေအပေါ်မှာ စွဲလမ်းတဲ့စိတ်ရှိပြီး မိမိလင်အပေါ်မှာတော့ ပြစ်မှားတဲ့စိတ် ရှိပါတယ်။

မိမိလင်ရဲ့ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိတယ်။ ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ထားတဲ့ကျွန်လို့ မထေမဲ့မြင်ပြုတယ်။ အထင်သေးတယ်။ နောက်ဆုံးလင်ကို သတ်ဖို့တောင် ကြိုးစားပါတယ်။

၂။ ခိုးသူနှင့်တူသောမယား

လင်ရှာလို့ရရှိလာတဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ခိုးယူပြီးတော့ သုံးစွဲတယ်။ သူများကို ပေးကမ်းပါတယ်။

၃။ အရှင်နှင့်တူသောမယား

အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ပြုလုပ်ချင်စိတ် မရှိဘူး။ ပျင်းတယ်၊ အစားအသောက်ကြူးတယ်၊ ကြမ်းကြုတ်တယ်၊ မကောင်းတဲ့ စကားတွေကို ပြောတတ်တယ်။ ဗိုလ်အိမ်မှာ တကယ် အလုပ် လုပ်သူကိုတောင်မှ အပြစ်ပြောတတ်ပါတယ်။

၄။ အမိနှင့်တူသောမယား

အမြဲတမ်း လင်ရဲ့အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိတယ်၊ အမိက သားကို စောင့်ရှောက်သလို လင်ကိုစောင့်ရှောက် တယ်။ လင်ရှာဖွေထားတဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကိုလည်း စနစ် တကျ စောင့်ရှောက်တယ်။

၅။ နှမနှင့်တူသောမယား

အစ်မ၊ နှမတွေဟာ မောင်တွေကို ရိုသေကြသလို မိမိ လင်ကို ရိုသေတယ်။ လင်ရဲ့အလိုကို လိုက်တတ်တယ်။

၆။ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တူသောမယား

လင်ကိုမြင်ရရင် ကြာမြင့်စွာသော ကာလမှလာတဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သလို ဝမ်းသာ တတ်တယ်။ သိလနှင့်ပြည့်စုံတယ်။ လင်ကိုမြတ်နိုးတယ်။ လင်ကိုလုပ်ကျွေးတယ်။

၇။ ကျွန်မနှင့်တူသောမယား

မိမိလင်က ပုတ်ခတ်ခြိမ်းခြောက်စေကာမူ လင်အား အမျက်မထွက် သည်းခံတယ်။ လင်ရဲ့အလိုကိုလိုက်တယ်။ ဒီမယား (၇)မျိုးမှာ လူသတ်သမားနဲ့တူတဲ့မယား၊ ခိုးသူနှင့် တူတဲ့မယား၊ အရှင်နှင့်တူတဲ့မယားတွေဟာ သေရင် ငရဲရောက်ပြီး ကျန်တဲ့မယားတွေကတော့ နတ်ပြည် ရောက်ပါတယ်။

(ဇာ၊ တိကန်ပါတ်၊ ၃၁၅)

အရွယ်ဆိုတာ

လူ့ဘဝမှာ ဖြတ်သန်းရင်း

ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခိုက်အတန့်ပါ။

အခု နဲ့ပျိုနေပေမယ့်

ဧကလေးအတွင်း အိုသွားတယ်။

ဝိသဘောကို အသေအချာသိမို့ဆိုတာ

မွေ့မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်တတ်မှ

မြင်တာပါ။

အရွယ်များ

၁။ မန္တဒသက

မွေးဖွားသည်မှ ၁၀-နှစ်အတွင်း သတိပညာနဲ့ နှေးလျက် နုနယ်သေးတဲ့ ကလေးအရွယ်။

၂။ ဝိညာဒသက

၁၁ နှစ်မှ အနှစ် ၂၀ အတွင်း ပြုံးထူးပျော်ရွှင်ခြင်း များတဲ့အရွယ်။

၃။ ဝဏ္ဏဒသက

၂၁ နှစ်မှ အနှစ် ၃၀အတွင်း အရောင်အဆန်းလှပတဲ့ အရွယ်။

၄။ ဗလဒသက

၃၁ နှစ်မှ အနှစ် ၄၀ အတွင်း အားခွန်ပြည့်ပြီးလျက် သန်မာတဲ့အရွယ်။

စိတ်ချမ်းသာသဖြင့်အစွဲအတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၁၇

၅။ ဝညာဒသက

၄၁ နှစ်မှ အနှစ် ၅၀အတွင်း အတွေးအခေါ်ကောင်းလျက် အသိဉာဏ်ပညာပွင့်လင်းတဲ့အရွယ်။

၆။ တာနီဒသက

၅၁ နှစ်မှ အနှစ် ၆၀အတွင်း အပျော်နည်းပါး အဆင်းခွန်အား ဉာဏ်ပညာ ဆုတ်ယုတ်လာတဲ့အရွယ်။

၇။ ဝတ္တာရဒသက

၆၁ နှစ်မှ အနှစ် ၇၀ အတွင်း ရှေ့သို့ကိုင်းလျက် လေးလံထိုင်းမှိုင်းလာတဲ့အရွယ်။

၈။ ဝတံဒသက

၇၁ နှစ်မှ အနှစ် ၈၀ အတွင်း ခါးကျန်းလာတဲ့အရွယ်။

၉။ ဖောမူတဒသက

၈၁ နှစ်မှ အနှစ် ၉၀ အတွင်း မေ့လျော့လာတဲ့အရွယ်။

၁၀။ သယနဒသက

၉၁ နှစ်မှ အနှစ် ၁၀၀အတွင်း သိပ်မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ အိပ်ရာညောင်စောင်း လဲလျောင်းနေသောအရွယ်။

တန်ဖိုးရှိတဲ့လူဖြစ်ဖို့ဆိုရင်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာလဲဆိုတာကို
အရင်သိအောင်လုပ်ရတယ်။
ကိုယ်ကဘာဆိုတာကိုသိရင်
ကိုယ့်တန်ဖိုးကျစေမဲ့ အရာတွေကို
မပြောတော့ဘူး။ မလုပ်တော့ဘူး။

ရဟန်းသာမဏေတို့ လူတို့အား မဖြူလုပ်ပေးသင့်သောအရာများ

- ၁။ လူအများကို ဆေးကုပေး၍ ပစ္စည်းရှာခြင်း
- ၂။ လူတို့၏ခရီးရှည် စေတမန်လုပ်ခြင်း
- ၃။ လူတို့၏အနိအပါး အစေအပါးခံခြင်း
- ၄။ အနာကို တားခွဲပေးခြင်း
- ၅။ ဆေးလိမ်းပေးခြင်း
- ၆။ ပျို့အန်ဆေးပေးခြင်း
- ၇။ ဝမ်းနုတ်ဆေးပေးခြင်း
- ၈။ နှာနပ်ပေးခြင်း
- ၉။ မျက်စဉ်းပေးခြင်း

၁၂၀

အရှင်သောဘိတ (ဗုဒ္ဓဂုဏ်)

- ၁၀။ ဝါးပေးခြင်း
- ၁၁။ သစ်ရွက်၊ သင်ဇယ်၊ သွပ် စံသည်ပေးခြင်း
- ၁၂။ ပန်းပေးခြင်း
- ၁၃။ စားဖွယ်သစ်သီးပေးခြင်း
- ၁၄။ ရေချိုးဆပ်ပြာပေးခြင်း
- ၁၅။ အိန်ပူပေးခြင်း
- ၁၆။ မျက်နှာသစ်ရေပေးခြင်း
- ၁၇။ ပေါင်အိပေးခြင်း
- ၁၈။ မြေညက်ပေးခြင်း
- ၁၉။ မိမိကိုယ်ကိုယ် နှိပ်ချ၍ ကျွန်တော်၊ နင်း၊ ငါ ကျွန်ုပ်စသော
ဝေါဟာရကို သုံးစွဲခြင်း
- ၂၀။ လိပ်လည်ဝါကြွားပြောဆိုခြင်း
- ၂၁။ ကလေးထိန်းခြင်းတို့ပါပဲ။

တရားအသိရှိပို့ဆိုရင်
အသိတရားကို အစကြစ်ရတယ်။
လူဟာ
အသိတရားမရှိရင်
တရားအသိမရှိဘူး။

စာရဏပရိတ်ဟာ ဘုရားဟောလား

ပရိတ်ဆိုတာ

ထက်ဝန်းကျင်မှ ဘေးရန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တတ်သော မင်္ဂလာသုတ်၊ ရတနာသုတ် စသော တရားတော်ကို ခေါ်ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီပရိတ်တရားများကို ရွတ်ဖတ်သူ၊ နာကြားသူတွေဟာ မဖြစ်သေးသော (ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်သော) ဘေးရန်အန္တရာယ်များကို မဖြစ်ပေါ်ရအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပြီး၊ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဘေးရန်များကို ချုပ်ငြိမ်းစေပါတယ်။

ဒါ့အပြင်

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သူတွေကိုလည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ တရားတွေ ဖြစ်စေနိုင်လို့လည်း 'ပရိတ်'ဟုခေါ်တာပါ။

ပရိတ်များကို ရွတ်ဖတ်တဲ့အခါမှာ

၁။ ပါဠိတော်များကို မှန်ကန်စွာရွတ်ဖတ်ခြင်း

၂။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိခြင်း

၃။ လာဘ်ရလိုစိတ်မရှိခြင်း

၄။ မေတ္တာကရုဏာတရားကို ရှေ့သွားပြုကာ စင်ကြယ်
သောစိတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပါမှ အကျိုးရှိတာပါ။

ပရိတ်နာသုကလည်း

၁။ ပဉ္စနန္ဒရိယကံငါးပါးဆိုတဲ့ ကမ္မန္တရယ်မရှိခြင်း

၂။ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကိလေသာအန္တရာယ်
မရှိခြင်း။

၃။ ပရိတ်ပါဠိတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်
ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟု အင်္ဂါ(၃)ချက်နှင့်
ပြည့်စုံမှ အကျိုးရှိပါတယ်။ ဒါက ပရိတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လိုက်နာ
သင့်တာပါ။

စာရဏပရိတ်ဆိုတာ

ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ မရှိ
နိုင်သော ဂုဏ်တော်တွေကို စုစည်းဖွဲ့ဆိုချီးကျူးပူဇော်ထားသော
ပရိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဓာရဏ’ဆိုတဲ့ ပါဠိစကားလုံးက ‘ဆောင်ခြင်း’ဆိုတဲ့ ပြန်မာ အနက်ကို ထွက်ပါတယ်။

ဆောင်ထားသင့်သော ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ဆောင်ထား ပါက အကျိုးကျေးဇူးကြီးမားပြီး အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ် တားဆီးနိုင်လို့လည်း ဓာရဏပရိတ်လို့ ခေါ်တာပါ။

ဓာရဏပရိတ်ရဲ့အစမှာ ဘုရားရှင်ကို ဘယ်သူမှ အန္တရာယ် မပြုနိုင်တဲ့ ဂုဏ်(၄)ပါးကို ဖော်ပြထားပြီး အလယ်မှာတော့ ဘုရား ရှင်မှတစ်ပါး တခြားဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မရှိနိုင်တဲ့ အာဝေဏိကဂုဏ်တော် (၁၈)ပါးကို ထည့်ထားပြီး အဆုံးမှာတော့ ဘုရား(၇)ဆူကို ရှိခိုး ထားပါတယ်။

(ဒီစာစုရဲ့ အဆုံးမှာတော့ ဓာရဏပရိတ်ပါဠိတော်နှင့် တောင် စွန်းမြို့၊ ဓမ္မဒူတတောရ ဆရာတော်အရှင်ပညာဇောတ အနက်ပြန် ထားတဲ့ ဓာရဏပရိတ်အနက်ကို ထည့်သွင်းပေးလိုက်ပါတယ်။ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုသူတွေ အဆင်ပြေအောင်လို့ပါ)

ဓာရဏပရိတ်ရွတ်ဖတ်နာယူသူတွေဟာ အကျိုးတရား အလွန် များစွာ ရနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့

ဆင်းရဲခြင်းမရှိဘူး။

အဆိပ်မိခြင်း ရေနစ်ခြင်း မီးလောင်ခြင်း စတဲ့ ဘေးတွေမှ

www.burmeseclassic.com

လွတ်ကင်းနိုင်တယ်။ သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံနိုင်ဘူး။

အရူးရော၊ မဖြစ်ဘူး။

လူ၊ နတ်၊ ဘီလူး စသောသူတွေက မိမိကိုမညှင်းဆဲ
မပျက်ဆီး မနှိပ်စက်နိုင်ပါဘူး။

စည်းစိမ်ရာထူးတွေ တိုးတက်ပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာတယ်။

ဆိုရလျှင်

ဓာရဏပရိတ်တော်ကြောင့် ရနိုင်တဲ့ အကျိုးတရားတွေက
အများကြီးဖြစ်လို့ ရွတ်ဖတ်သင့်သော ပရိတ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အပေမဲ့

ဓာရဏပရိတ်ဟာ ဘုရားဟောမဟုတ်ပါဘူး။

ရှေးဆရာတော်ကြီးများက ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ပူဇော်
ခြင်းလို့ ရေးသားထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဟောမဟုတ်ပေမယ့်
လည်း ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ရှိခိုးထားတာမို့ ရွတ်သင့်သော ပရိတ်
တု ဆိုပါရစေ။

စာရဏပရိတ်ပါဠိတော်

- ၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇိဝိတဿ နသက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
- ၂။ ဗုဒ္ဓါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ နသက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
- ၃။ ဗုဒ္ဓါနံ အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုန္ဒံ ပစ္စယာနံ နသက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓါနံ အသိတိယာနု ဗျုဉ္ဇနာနံ ဗျမပ္ပဘာယဝါ နသက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယောကာတုံ၊ တထာမေ ဟောတု။

အဝေဏိကဂုဏ်တော် (၁၀)ပါး

- ၁။ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံဉာဏံ။
- ၂။ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံဉာဏံ။

- ၃။ ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံဉာဏံ။
ဣမေဟိ ဝီဟိဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၄။ သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိတ္တံ။
- ၅။ သဗ္ဗံ ဝစိကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိတ္တံ။
- ၆။ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိတ္တံ။
ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၇။ နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ
- ၈။ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ
- ၉။ နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ
- ၁၀။ နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ
- ၁၁။ နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ
- ၁၂။ နတ္ထိ ဝိပုတ္တိယာ ဟာနိ
ဣမေဟိ ဋီသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၁၃။ နတ္ထိ ဒဝါ
- ၁၄။ နတ္ထိ ရဇါ
- ၁၅။ နတ္ထိ အဗုဒ္ဓံ
- ၁၆။ နတ္ထိ ဝေဂါယိတတ္တံ
- ၁၇။ နတ္ထိ အဗျာဝဋ္ဌမနော

၁၈။ နတ္ထိ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ။

ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္တာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝ
တော နုသက္ကာဂေနဗိ အန္တရာယော ကာတုံ၊ တထာမေ ဟောတု။

ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္တာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝ
တော နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသဗ္ဗဒါနံ။

သသဒ္ဓမ္မ ဂဏုတ္တမော သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓေါ သပရိဝါရံ သညာတိဂဏံ
ရက္ခတုမံ စိရံသင်္ခါ၊ သမ္မကာမဒေဒေါ ဟောတု မယုမေဝ စိရံသင်္ခါ။

တဒေဝ ဝစနံ သစ္စံ၊ ဘဂဝန္တံ နမာမဟံ။

တောန သစ္စပုညေန၊ စိန္တာ မယံ သမိဇ္ဈတံ။

(မူကွဲရှိနိုင်သည်)

ဓာရဏပရိတ်အနက်

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဇိပိတဿ၊ အသက်တော်၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ဂေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူပျံပင်။ ကာတံ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

၂။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ဂေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူပျံပင်။ ကာတံ၊ ပျက်စီးအောင် ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ မတတ်နိုင်။

၃။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိတဋ္ဌနံ၊ ရှေးရှုဆောင်စာပ်ကုန်သော။ ဝတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ဂေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူပျံပင်။ ကာတံ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

၄။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အသီတိယာနုပုဉ္ဇနာနံတိ။ ရှုမ်ဆယ်
 သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏လည်းကောင်း။ ဗျာမပ္ပဘာယတိ။
 တစ်လံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်ရောင်၏လည်းကောင်း။
 အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ဧကနဓိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
 သူမျှပင်။ ကာတုံ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုခြင်းငှာ။ နုသက္ကာန၊ မတတ်နိုင်။
 ဣမေသံ-စတုန္ဒံ၊ သက်တော်ဉာဏ်တော် ပစ္စည်းတော်နှင့်
 ကိုယ်တော်ရောင်သည် ဤလောမည်တို့၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
 ကို။ ဧကနဓိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှပင်။ ကာတုံ၊ ပျက်စီး
 အောင်ပြုခြင်းငှာ။ နုသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုနည်းမခြား
 အလားတူစွာ။ မေ၊ တပ်ညွှတ်တော်အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အဝေဏိကဂုဏ်တော် (၁၈)ပါး

၁။ အတိတံသေ၊ ရှေးရှေးဘဝ အတိတ်ကလျှင် တွေ့ရသမှု
 တရားအရပ်။ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ချောက်စုံ တန်ခိုး
 ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေခြား မြတ်ဘုရား၏။ ဉာဏံ၊ သိ၍မှန်ပ မကျန်ရ
 အောင် လုံးဝစုံလင် အကုန်မြင်သော ဉာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟတံ၊
 မောဟမှောင်ကြီး ရှေးကဆီး၍ အပြီးကွယ်ကာ မတားမြစ်နိုင်ပါ
 တကား။

www.burmeseclassic.com

၂။ အနာဂတ်တံသေ၊ နောက်နောင်လာလတ္တံ့ အနာဂတ်ဝယ် တွေ့အပ်သမျှ တရားအစဉ်။ ဗုဒ္ဓဿဘာဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေငြား မြတ်ဘုရား၏။ ဉာဏံ၊ သိရန်မှန်ပမကျန်ရအောင် လုံးဝစုံလင် အကုန်ပြင်သော ဂုဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟတံ၊ မောဟမှောင်ကြီး ရှေးကဆီး၍ အပြီးကွယ်ကာ မတားမြစ်နိုင်ပါတကား။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခဏ ခုတဝဝယ် တွေ့ရသမျှ တရားအစဉ်။ ဗုဒ္ဓဿ ဘာဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေငြား မြတ်ဘုရား၏။ ဉာဏံ၊ သိရန်မှန်က မကျန်ရအောင် လုံးဝစုံလင် အကုန်ပြင်သော ဉာဏ်တော်သည်။ အပ္ပဋိဟတံ၊ မောဟမှောင်ကြီး ရှေးကဆီး၍ အပြီးကွယ်ကာ မတားမြစ်နိုင်ပါတကား။

တိဟိ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆီးတားကွယ်ကာ မရှိပါဘဲ လိုရာပြည့်စုံ ဤဂုဏ်တော် တို့နှင့်။ သမ္မဇ္ဇာဂတဿ၊ ပြည့်စုံလုံလောက် အထမြောက်တော် မူပြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဘာဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေငြား မြတ်စွာဘုရား၏။

၄။ သဗ္ဗံ ကာယကဗ္ဗံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြု၍ ကာယကံမှန်သမျှသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သတိတမန် အမြင်လျက် ဉာဏ်တော်တရားရှေ့သွား

ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဉာဏနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့ကဖြစ်ပြီးမှလျှင်
နောက်ကစိုက်စိုက်လိုက်ရပေသည်တကား။

၅။ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္ပံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပြောရန် ဝစီကံမှန်သမျှသည်။
ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သတိတမန် အမြဲခံလျက် ဉာဏ်တော်တရား ရှေ့သွား
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဉာဏနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့ကဖြစ်ပြီးမှလျှင်
နောက်ကစိုက်စိုက်လိုက်ရပေသည်တကား။

၆။ သဗ္ဗံ မနောကမ္ပံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံရန် မနောကံမှန်သမျှသည်။
ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သတိတမန် အမြဲခံလျက် ဉာဏ်တော်တရား ရှေ့သွား
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဉာဏနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့က ဖြစ်ပြီးမှလျှင်
နောက်ကစိုက်စိုက် လိုက်ရပေသည်တကား။

ဆဟိ၊ ကာလသုံးတန် ကံလည်းသုံးပါး ဤသို့အားဖြင့်
ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဆီးတားကွယ်ကာ မရှိပါဘဲ
လိုရာပြည့်စုံ ဤဂုဏ်တော်တို့နှင့်။ သမန္တာဝတဿ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်
အထမြောက်တော်မူပြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဘာဝတော၊ ဘုန်းတော်
ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေးငြား မြတ်စွာဘုရား၏။

၇။ ဆန္ဒဿ၊ သတ္တဝါထိုထို စီးပွားကိုလျှင် ပြုလိုသောအား
ကြီးမားသော ဆန္ဒတော်၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိရှိယွင်း အားကုန်ခြင်း
ကြောင့် မတင်းနိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ဘဲကာလ

www.burmeseclassic.com

သမယမှ ခဏအနေမရှိပါချေတကား။

၈။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဓမ္မ ဩဝါဒကို နေ့ညခပင်း ဟောပြုခြင်း၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိချို့ယွင်း အားကုန်ခြင်းကြောင့် မတင်းနိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေတကား။

၉။ ဝိရိယဿ၊ ပရိယတ် ပဋိပတ်၌ မပြတ်ကြီးကုတ် အားထုတ်နိုင်သော ဝိရိယတော်၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိချို့ယွင်း အားကုန်ခြင်းကြောင့် မတင်းနိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေမရှိပါချေတကား။

၁၀။ သမာဓိဿ၊ အာရုံတစ်ခု စူးစိုက်ရှု၍ စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်းဖြင့် တည်တံ့အောင် ထားနိုင်သော သမာဓိတော်၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိချို့ယွင်း အားကုန်ခြင်းကြောင့် မထင်နိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေတကား။

၁၁။ ပညာယ၊ သိရန်မှန်က မကျန်ရအောင် လုံးဝစုံလင် အကုန် သိမြင်သော ပညာတော်၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိချို့ယွင်းအားကုန်ခြင်းကြောင့် မတင်းနိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေမရှိပါချေတကား။

၁၂။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမာန် သူပုန်ရန်မှ ကော်သဖို့ရှင်း

လွတ်ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဟာနိ၊ သတ္တိချို့ယွင်း အားကုန်
ခြင်းကြောင့် မတင်းနိုင်တော့ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါ
ကာလ သမယမှ ခဏအနေမရှိပါချေတကား။

ဒွါဒေဟိ၊ ကာလသုံးတန် ကံလည်းသုံးဝ ဓမ္မဗြောက်ပါး
ဤသို့အားဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊
ဆီးတား ကွယ်ကာမရှိပါဘဲ လိုရာပြည့်စုံ ဤဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊
သမန္တာဂတဿ၊ ဘုန်းဇော်ဗြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေးငြား
မြတ်စွာဘုရား၏။

၁၃။ ဒဝါ၊ အကျိုးမဖတ် အပျက်မချော် ပြုမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါ
ကာလသမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေတကား။

၁၄။ ဂဝါ၊ မဆင်မခြင် စိတ်၌ထင်သော် အလျင်ပြောမှု ပြုလုပ်
မှုသည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေ
တကား။

၁၅။ အဗုဋံ၊ ဉာဏ်တော်မယုံ့မနှံ့စပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
ဘယ်ခါ ကာလသမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေတကား။

၁၆။ ဝေဂါယိတတ္တံ၊ မြင်ရသူများ လန့်၍သွားအောင် ပြေးသွား
သမှုအဟုန်ဖြင့် ပြုရသည်၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ
သမယမှ ခဏအနေ မရှိပါချေတကား။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၃၅

၁၇။ အဗျာဝဋ္ဌမနော၊ သတ္တဝါအမျိုးမျိုး စီးပွားတိုးအောင် အကျိုး
မဲ့ ကြောင့်ကြမဲ့စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏ
အနေ မရှိပါချေတကား။

၁၈။ အပ္ပဋိသင်္ခါနပေက္ခာ၊ စဉ်းစားသမှု ဉာဏ်ဖြင့်မပြုဘဲ လျစ်လျူ
ရှုကာ ဥပေက္ခာလည်း။ နတ္ထိ၊ ဘယ်ခါကာလ သမယမှ ခဏအနေ
မရှိပါချေတကား။

• အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကာလသုံးတန် ကံလည်းသုံးဝ မွေ့ခြောက်သွယ်
ပြုဖွယ်ခြောက်ပါး ဤသို့အားဖြင့် များပြားဘိတုံ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး
ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆီးတားကာကွယ် မရှိပါဘဲ
လိုရာပြည့်စုံ ဤဂုဏ်တော်တို့နှင့်။ သမန္တာဂတဿ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်
အထမြောက်တော်မူပြီးသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံပေငြား မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂေနစိ၊
တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှပင်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။
ကာတုံ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုလုပ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာဝ၊ မတတ်နိုင်။
တထာ၊ ထိုနည်းမခြား အလားတူစွာ။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဆုတောင်း

သသဒ္ဓမ္မဝဏ္ဏတ္တမော၊ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ မြတ်သောအရိယာဂိုဏ်း

www.burmeseclassic.com

ရှစ်ပါးတို့နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်တော်မူပေထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သိစရာမှန်သမျှတို့ကို တစ်စမကျန် အမှန်အတိုင်းသာ ဆရာမလို
ကိုယ်တော်တိုင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

န သပရိဝါရုံ၊ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်တကွသော။ သညာတိဂဏံ၊
ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်တကွသော။ ဝံ၊ ဘုရားတပည့်တော်ကို။ ဝိရုံ၊
ကြာမြင့်စွာ။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတု၊ စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေ
သတည်း။

မယုမေဝ၊ ဘုရားတပည့်တော်အားသာလျှင်။ ဝိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ။
သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ ခပ်သိမ်းလိုအင်စုံလင်စေမှု
အောင်ဆုပေးတော်မူသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

• တဒေဝဓနံ၊ တစ်ဆင့်ရှစ်ပါး။ အာဂေဏိကာ၊ ဘုရားကျေးဇူး
ဂုဏ်အထူးတို့ကို ချီးကျူးကြည်ညို ဖွင့်ဆိုပြောကြား ထိုစကားသည်
သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မတိမ်းမစောင်း ကောင်းမြတ်စေန် စင်စစ်မှန်၏။

ဘဂဝန္တံ၊ အာဂေဏိက ဓမ္မဘုန်းဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ဘုရားအစုံ ကိုယ်လုံး
တုံ့၍ ကြည်ယုံတော်ရော် တပည့်တော်သည်။ နမာမိ၊ ကိုယ်နှုတ်
နှလုံး သုံးပါးပျော့ပျောင်း မာန်ကိုလျော့၍ ကန်တော့မြတ်ပြီး
လက်အုပ်မိုး၍ ရှိမိုးဦးညွတ်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်ဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၃၇

တောန သစ္စပုညေန၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဋ္ဌာရသကို ထုတ်ဆိုသစ္စာ သဒ္ဓါ
မြတ်နိုး ရှိပြီးဦးညွတ်ရပါသော ကောင်းမှုကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့်၊
မယ့်၊ ဘုရားအာရုံ ကိုယ်လုံးထုံ၍ ကြည်ယုံကော်ရော် တပည့်
တော်၏။ စိန္တာဂလောကီလောတုတ် ပဉ္စင်သံသာ နှစ်ပြာအကျိုးပွား
တိုးပို့ရန် တောင့်တအပ်သမျှ ကောင်းမြတ်သော အကြံအစည်သည်
သမိဇ္ဈတံ၊ သမိဇ္ဈတု၊ ကြံစည်သည့်အတိုင်း မဆိုင်းလျင်စွာ ပြည့်စုံ
အောင် မြင်ပါစေသတည်း။

လူတော်ဆိုတာ

မနေ့ကထက်

ဒီနေ့ပိုကောင်းအောင်လုပ်တယ်၊

လူကောင်းဆိုတာ

မနေ့ကစိတ်ထားထက်

ဒီနေ့စိတ်ထားပိုကောင်းအောင်လုပ်မယ်

စစ်ပွဲတွေနဲ့ ကမ္ဘာ

ရန်ရှာသူကို၊ စစ်မလိုနှင့်
 ကုသိုလ်တရား၊ မပြစ်ပွားဘူး။
 မာန်ကြားလွမ်းမိုး၊ ခွန်အားကိုးလျက်
 စစ်ထိုးခြင်းဟူ၊ အပြစ်ထူ၏။
 ဗိုလ်လူအပေါင်း ပျက်စီးကြောင်းတည်း။

(မဃဒေဝ၊ ၁၉၄)

ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအများစုဟာ စစ်ပွဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်
 နေကြရပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း နှစ်ပေါင်းချောက်ဆယ်
 ကျော်လွန်လာခဲ့ပေမယ့် စစ်မီးတွေက မငြိမ်းသေးပါ။
 ဘာကြောင့် စစ်ဖြစ်တာလဲ။

စစ်ဖြစ်ကြောင်းတရား (၁၃)ပါး ရှိပါတယ်။

၁။ နယ်မြေသတ်မှတ်မှုကြောင့်

၂။ မြေပေါ်၊ မြေအောက်၊ သယံဇာတပစ္စည်းတွေ လိုချင်မှုကြောင့်

၃။ ဆင်ကောင်း၊ မြင်းကောင်း လိုချင်မှုကြောင့်

၄။ စစ်လက်နက်ပစ္စည်း လိုချင်မှုကြောင့်

၅။ သမီးကညာ လိုချင်မှုကြောင့်

၆။ သွေးခွဲမှုကြောင့်

၇။ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့်

၈။ စေပါးသော ရာဇသံစကားကို နားလည်မှု မှားယွင်းခြင်းကြောင့်

၉။ လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးကြောင့်

၁၀။ မင်းအစိုးရတို့ တိုင်းပြည်ကို မစောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့်

၁၁။ စစ်သည်အင်အား နည်းပါးမှုကြောင့်

၁၂။ ကုန်သည်ပွဲစားတို့ လောဘကြီးမှုကြောင့်

၁၃။ ရန်ငြိုးအာဇာတကြောင့်ပါ။

အထက်ပါ (၁၃)ချက်ဟာ စစ်ဖြစ်ကြောင်းများ ဆိုလိုက်

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသုဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၄၁

စစ်ပြေငြိမ်းကြောင်း အကြောင်းတရားကလည်း (၁၂)ပါးရှိပါတယ်။
ဒီ(၁၂)ချက်မှာ တချို့သောအချက်တွေကတော့ လူတိုင်း နိုင်ငံတိုင်း
အတွက် မဟုတ်ပါဘူး။

- ၁။ စစ်တပ်ပြန်ချီ စိစဉ်မှု၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်း
- ၂။ မင်းနဲ့အမတ် စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း
- ၃။ သေနာပတိချုပ် ခန့်ထားစီရင်တိုင်း မဆိုင်းမတွ
လိုက်နာခြင်း
- ၄။ စစ်ကူရိက္ခာ မပြတ်ထောက်ပံ့ခြင်း
- ၅။ သူရဲကောင်းပေါများခြင်း
- ၆။ ယတြာမန္တန် ပြုလုပ်စီရင်ခြင်း
- ၇။ ဇာတာစန်းလက်တတ်ခြင်း
- ၈။ စားနပ်ရိက္ခာ ပြည့်စုံပိုလှုံခြင်း
- ၉။ တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း အနာရောဂါကင်းရှင်းခြင်း
- ၁၀။ လူသျှိုလွတ်၍ ရှုပ်ထွေးကွဲပြားစေခြင်း
- ၁၁။ ဗလိနတ်စာပူဇော်ခြင်း
- ၁၂။ လက်နက်ကောင်းများ ရှိခြင်းတို့ပါပဲ။

သူ့အမှားတွေ အပြစ်တွေကို
ပါးစပ်အရသာခံပြီးပြောလို့
သူ့ကတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊
ကိုယ့်မှာသာ
စိတ်ဓာတ်အဆင့်အတန်း
နိမ့်ကျသွားတာပဲ။

ဘုရားရှင်လက်ထက် ဖြေမျိုးခံရသူများ

မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလအတွင်းမှာ အကုသိုလ်ကြီးမားသဖြင့် အရှင်လတ်လတ်ဖြေမျိုးခံရသူ (၅)ဦးရှိပါတယ်။ သူတို့တွေကတော့

၁။ ဒေဝဒတ်

ဒေဝဒတ်ဆိုတာ ဘုရားရှင်ကို အဓိကတိုက်ခိုက်နေတဲ့ ရန်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အလွန်ထင်ရှားပါတယ်။

ယသော်ရောရဲ့ မောင်အရင်းဖြစ်ပြီး ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားရဲ့ ယောက်ဖ၊ အရှင်ရာဟုလာရဲ့ ဦးလေး အရင်းပါ။

အရှင်ဒေဝဒတ်မထေရ်ဟာ သမာပတ် ၈-ပါး၊ အဘိညာဉ် ၅-ပါးကို ရရှိပြီးမှ မသူတော်တရား ၈-ပါး လွှမ်းမိုးခံရပြီးနောက် ဆုံးဘုရားရှင်ကို သွေးစိမ်းတည်အောင်လုပ်ခြင်း၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းများကြောင့် မြေမျိုခဲ့တာပါ။

ဒေဝဒတ်ဟာ ဘုရားလက်ထက်တစ်ခုတည်းမှာ မြေမျိုခံရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကလာဗုမင်းဘဝက တစ်ကြိမ်၊ တောမုဆိုးအဖြစ် တစ်ကြိမ်၊ မဟာပတာပမင်းအဖြစ် တစ်ကြိမ် စုစုပေါင်းလေးကြိမ် မြေမျိုခံရပါတယ်။

(ဓမ္မပဒ-၄၅.၁၊ ၉၅)

၂။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ

ဒေဝဒတ်နဲ့ ယသော်ဓရာတို့ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်ပြီး သာကီဝင်မင်းတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။

သူက ဘုရားရှင်ကို တောထွက်ကတည်းက အငြိုးရှိနေခဲ့တာပါ။ သူ့သမီးကို ထားခဲ့လို့ဆိုပြီး၊ နောက်အခါ ဘုရားဖြစ်လို့ သားဖြစ်သူ ဒေဝဒတ် ရဟန်းပြုသွားတာကိုလည်း မြတ်ဗုဒ္ဓကြောင့်ဟု တစ်ဖက်သတ် စွပ်စွဲခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ သူဟာ ဘုရားရှင်ကြွမယ့်လမ်းကို

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၄၅

သွားခွင့်မရအောင် ပိတ်ထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီး ရှစ်ရက်အကြာမှာတော့ မြေမျိုသွားပါတယ်။

၃။ စိဉ္စမာတာ

အရမ်းလှပတဲ့ သာဝတ္ထိမြို့သူလေးပါ။ အယူဝါဒ မတူ ညီသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ စေခိုင်းချက်ကြောင့် ဘုရားကို ယုတ်မာစွာဖြင့် စွပ်စွဲလို့ မြေမျိုခံရသူပါ။

၄။ နန္ဒကဘိလူး

တစ်ခါက အရှင်သာရိပုတ္တရာ မဟာထေရ်မြတ်ကြီးဟာ အေးမြတဲ့ လရောင်အောက်မှာ သမာပတ်ဝင်စားနေတာကို နန္ဒကဘိလူးက အရှင်မြတ်ဦးခေါင်းကို ရိုက်သဖြင့် မြေမျိုသွား တာပါ။

၅။ နန္ဒလုလင်

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာဆိုတာ ထင်ရှားပြီး လှပတဲ့မိန်းကလေး ဖြစ်လို့ သူမကို လိုလားနှစ်သက်သဘောကျသူတွေက အများ ကြီးပါ။

သူမက ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မချစ်ဘဲ ဘိက္ခုနီမပြုပြီး တရားအားထုတ်လိုက်တာ ရဟန္တာဘဝကို ရရှိသွားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

၁၄၆

အရှင်သောတိတ (မွေစုတနာ)

တစ်နေ့မှာတော့ နန္ဒဟာ ဘိက္ခုနီမကို အမွေပြုကျင့်
သဖြင့် ပြေမျိုခံလိုက်ရပါတယ်။

သူတစ်ပါးဆိုတာ

ကိုယ့်ဘဝကို

အသေအရှာမကူညီနိုင်သလို

အသေအရှာလည်း မပျက်စီးနိုင်ဘူး၊

ဘဝမြင့်မားမှု နိမ့်ကျမှုဆိုတာ

ကိုယ်နဲ့ပဲဆိုင်ပါတယ်။

ပုထုဇဉ်ဆိုတာ

- ပုထုဇဉ်အမျိုးအစားတွေက များစွာရှိပါတယ်။ အဲဒီကမှ မတာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်မှာလာတဲ့ ပုထုဇဉ် (၁၀)မျိုးကတော့
- ၁။ ကိလေသာ အဖြစ်များသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
  - ၂။ သက္ကယဒိဋ္ဌိကို မပယ်သေးသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
  - ၃။ ဆရာအမျိုးမျိုးတို့၏ပျက်စားမှုကို မော်ကြည့်တတ်သောကြောင့် ပုထုဇဉ်
  - ၄။ သုဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ ဂတိအားလုံးတို့မှ မထမြောက်နိုင်သေးသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
  - ၅။ အမျိုးမျိုးသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စသည်တို့ကို ပြုလုပ်တတ်သောကြောင့် ပုထုဇဉ်

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၄၉

- ၆။ အမျိုးမျိုးသော ကိလေသာဝဲဩဇာတို့၏ နှစ်မြှုပ်ရှောအပ်ခြင်းကို ခံနေရသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
- ၇။ အမျိုးမျိုးသော ကိလေသာအပူတို့နှင့် ပူပန်နေရသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
- ၈။ အမျိုးမျိုးသော ကိလေသာတို့၏ လောင်မြိုက်မှုကို ခံနေရသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
- ၉။ ငါးပြာအ နို့ ကာမဂုဏ်တို့မှာ စွဲမက်တွယ်တာ မူးယစ်မေ့မြောငြိတပ်မြွေးယှက်နေရသောကြောင့် ပုထုဇဉ်
- ၁၀။ နိဝါရဏ တရားငါးပါးတို့က ပိတ်ဆို့ဖုံးလွှမ်းထားသောကြောင့် ပုထုဇဉ်တို့ပါပဲ။

ကောင်းတာကို လုပ်နေပါလျက်
အပြစ်ပြောခံနေရတယ်ဆိုရင်
အပြောခံလိုက်ပါ၊
သူများပါးစပ်ကြောင့်တော့
ကိုယ့်ရဲ့ကောင်းတဲ့အလုပ်ကို
အပျက်စီးမခံပါနဲ့။

ရဟန်းနှင့်ပရဟိတ

အသိကောင်မလေးတစ်ယောက်က ပြောလာပါတယ်။ ရဟန်းတွေ ပရဟိတလုပ်စရာမလိုအပ်ပါဘူး။ ရဟန်းဆိုတာ တရားပဲ အားထုတ်နေရမှာ၊ ပရဟိတဆိုတာ လူတွေလုပ်လိမ့်မပေါ့။ သူ့အထင်မကြီးဘူးတဲ့။

ဒီစကား ပြောလာတဲ့ကလေးမလေးက မဟာဘွဲ့တောင် ရထားတဲ့ ကျောင်းဆရာမလေးပါ။ သူ့စကား ကြားရတော့ အံ့ဩသွားတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ ခေတ်အခြေအနေအရ ရဟန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ အမြင်မကြည်မှုတစ်ခုခု အခံများရှိနေလို့လားတော့ မသိဘူး။

သူ့ကို ပြန်မပြောဖြစ်လိုက်ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့

“သမီးရေ၊ ရဟန်းတွေ တရားအားမထုတ်နိုင်ဘဲ ပရဟိတ ဝင်လုပ်နေရတဲ့ အဖြစ်ကို ရှက်တတ်မယ်ဆိုရင် သမီးတို့လူတွေ ရှက်ဖို့သင့်တယ်”

လို့ ပြောမိပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူလူချင်း ငဲ့ညှာထောက်ထားမှုတွေ၊ ကိုယ်ချင်းစာတရားတွေ နည်းပါးလာ၊ အနိုင်ကျင့်ဖိုလ်ကျမှုတွေ များလာတဲ့အတွက် လောကကြီးဟာ တိမ်းစောင်းပြီး မညီမျှမှုတွေ ဖြစ်နေကြရတာ။

ရဟန်းတွေကြောင့် ငတ်မှုတွေ၊ စစ်ပွဲတွေ၊ မိဘမဲ့တွေ ဖြစ်သွားတာ မကြားဖူးပါဘူး။

ဒီလို ဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ သူတွေကို ကိုယ်ချင်း စာတရားရှိတဲ့ လူတွေက တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ပြန်ကူညီနေကြပေမယ့် လုံလောက်မှုမရှိဘူး။

ဒီတော့

မျက်နှာလွဲ ခဲပစ်မလုပ်နိုင်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေဟာ လူမှု ကိစ္စတွေမှာ ဝင်ပါနေကြရတာပေါ့။

‘ပရဟိတကို လူတွေလုပ်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့’ ကျောင်းဆရာမ လည်းဖြစ်တဲ့သူက ကျူရှင်ပြစားပါတယ်။ ပြတာတောင် ရိုးရိုး။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၅၃

ရှယ်ဝိုင်း၊ သီးသန့်ရှိသေးတယ်ထင်တယ်။ သင်ပြကြေးက မတူ
သေးဘူး။ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတစ်ခုတည်းကို သင်ပြတာချင်းအတူကူ
ဘာတွေက ကွဲပြားသွားစေသလဲဆိုတာတော့ သူတို့ပဲ အသိဆုံး
ဖြစ်မှာပါ။

ကျူရှင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဝေဖန်တော့၊

‘ကျူရှင်မှမပြရရင် ဒီခေတ်ရဲ့ အဆင်းရဲဆုံးလူတန်းစားထဲ
ကျောင်းဆရာတွေ ရောက်သွားမှာပေါ့’

လို့ ဆင်ခြေပေးလေရဲ့။

ကျူရှင်ပြတဲ့ ကျောင်းဆရာမက မိမိစရိတ် မိမိခိုက်ပြီး
ပရတ်တလုပ်နေတဲ့ ရဟန်းကို ဝေဖန်တာတော့ ‘အတော်ဝွကျလှ
သကွာ’လို့ပဲ ငြီးရတော့မယ်။

‘သမီး အဆိုးမြင် သိပ်များနေပြီထင်တယ်’လို့ ပြောတော့၊

‘တုတ်မယ်ထင်တာပဲ’ဆိုပြီး ရယ်ကျဲ၍ လုပ်သွားပါတယ်။

အဆိုးမြင် များနေတယ်ဆိုရင် ဒီအမြင်ကို ဖျောက်ရပါလိမ့်
မယ်။ ဆရာတော် ဓမ္မဘေရီ အရှင်ပီရိယ (တောင်စွန်း)ရဲ့ စကား
တစ်ခွန်း ဖတ်ဖူးတယ်။

‘အတ္တနယ်က အနတ္တနယ်ကို ကူးတော့မယ်ဆိုရင် ပရဆိုတာ
ကြားခံပေးရတယ်’တဲ့။ လူတွေက အပြောကတော့ အတော်

လွယ်ကြပါလား။ ငါတော့ သူ့ဌေးကြီးဖြစ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မယ်၊
တရားစခန်းဝင်မှ ကြီးစားအားထုတ်လိုက်မယ်ဆိုပြီး ပစ္စုပ္ပန်အခြေ
အနေကောင်းကို မေ့ထားကာ မဖြစ်လာသေးတဲ့ အနာဂတ်အတွက်
စိတ်ကူးနဲ့ အားရပါးရ အပြောကြီးတတ်ကြတယ်။

သူ့ဌေးကြီးဖြစ်မှ လှူကြတော့မှာလား။

အခု တစ်ကျပ်တတ်နိုင် တစ်ကျပ်လှူလိုက်တာက ပိုပြီး
လက်တွေ့မဆန်ဘူးလား။ ရဟန်းဝတ်ပြီး တရားအားထုတ်ပစ်
မယ်လို့ ကြိမ်းမောင်းနေမယ့်အစား အခုပဲ တစ်ရက်တစ်နာရီလောက်
တရားအရင်ထိုင်ကြည့်ပါလား။

တရားစခန်းဝင်မှလို့ စိတ်ကူးနေတာထက် အခုလက်တွေ့
အခြေအနေလေးမှာ သတိထားလိုက်တာဟာ ပိုမထိရောက်ဘူးလား။
လက်တွေ့က အပြောလောက် မလွယ်ဘူးမဟုတ်လား။

ရဟန်းတွေမှာ သူတို့အခက်ခဲနဲ့ သူတို့ရှိပါတယ်။ အချိန်ပြည့်
တရားမှတ်နေနိုင်ဖို့ မလွယ်လှဘူး။ အမြဲတမ်းမှတ်နေနိုင်ရင်တော့
အကောင်းဆုံးပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာတာဟာ သတ္တဝါတွေကို
သံသရာဝဲဩဇာကလွတ်အောင် သစ္စာတရားဟောပြဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၅၅

လူတိုင်းကို မြတ်စွာဘုရားက သစ္စာတရားဟောပြခဲ့သလား၊ မဟောပါဘူး။ ဒါနနဲ့ တန်တဲသူ့ကို ဒါနကထား၊ သီလနဲ့ တန်တဲလူကို သီလကထား၊ နတ်ရွာသုဂတိနဲ့ လမ်းဆုံးမယ့်သူ့ကို နတ်ရွာသုဂတိ အကြောင်းပဲ ဟောပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်နဲ့ တန်တဲသူ့ကိုမှ သစ္စာတရား အကြောင်းဟောတယ်။

ခန္ဓာရခြင်းဟာ ဒုက္ခရခြင်းပါပဲ။

ဒါဆို ဘုရားရှင်က နတ်ရွာသုဂတိတွေ ဘာလို့ ထည့်ဟော နေသေးလဲ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကြီးပဲ ဟောပါလား။ မဖြစ်နိုင်လို့ မဟောတာပါ။ လူတွေမှာ ပါရမီ၊ အနုအရင်းဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဒါကို ဘုရားက အသိဖြစ်တော်မူတယ်။ ဒါကြောင့် အားလုံးကို သစ္စာတရားကြီး မဟောခဲ့တာ။

ဟုတ်ပါတယ်။

လူတွေမှာ ကံတွေက အမျိုးမျိုးဖြစ်လို့ စရိုက်၊ ဝါသနာ၊ ပါရမီတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူနိုင်ပါဘူး။ ကွန်မြူ နစ်တွေလို လူတန်းစားအားလုံး တန်းတူရမယ်ဆိုတာမျိုးလုပ်လို့ မရဘူး။ လုပ်လည်း အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ရဲ့ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်ဟာ နိဗ္ဗာန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ လူတိုင်းနိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် အားထုတ်နေကြသလား။

မထုတ်ကြပါဘူး။

တရားအားမထုတ်လို့လည်း ကဲ့ရဲ့ပစ်တင်နေစရာမလိုပါ။ သူ့အားမထုတ်ရင် သူ့မလွတ်မြောက်ရုံပဲ ရှိမှာပေါ့။ တရားအားထုတ်ခြင်း မထုတ်ခြင်းက တစ်ဦးတစ်ယောက်ခြင်းစီရဲ့ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကီကို လုံးလုံးစွန့်ပြီး ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကြိုးစားအားထုတ်နေတဲ့ သူတော်ကောင်းကြီးတွေဟာ အလွန် ကြည်ညိုစရာ လေးစားစရာ ကောင်းပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီးသား ဖြစ်နေပါတယ်။ ဝါသနာမပါသေးလို့ ပါရမီနှိုးဆော်မှုမရှိသေးလို့ တရားအားမထုတ်ဖြစ်ကြသေးတဲ့ သူတွေကတော့ ပါရမီဖြစ်ကြောင်း ကုသိုလ်အထောက်အပံ့တွေ လုပ်နေကြပါတယ်။

ဒါဟာ အနတ္တနယ်ကို ကူးဖို့ အားယူတဲ့အနေနဲ့ ကြားခံပရဟိတအလုပ်ကို လုပ်နေကြတာဖြစ်ပါတယ်။ တရားလည်း အမြဲမှတ်မနေနိုင်တဲ့အတွက် အချိန်တွေကို အကျိုးရှိမယ့် အရာအတွက် အသုံးချရတော့တယ်။

ပြတ်စွာဘုရားရှင်က အပြစ်ကင်းတဲ့အလုပ်၊ ကောင်းကျိုးပေး

www.burmeseclassic.com

မယ့်အလုပ်ကို လူ၊ ရှင်ရဟန်းအားလုံးကိုလုပ်ဖို့ ညွှန်ပြထားပြီး သားဖြစ်တယ်။ အပြစ်ကင်းတဲ့အလုပ်မှာ ပရဟိတလည်း ပါတာ ပေါ့။

လောကအကျိုးကို တစ်ထောင့်တစ်နေရာက သယ်ပိုးနေတာ မဟုတ်ပါလား။ သာဓုခေါ်စရာလုပ်ငန်းတွေပါ။ ပရဟိတလည်းလုပ် မိမိလွတ်မြောက်ရေး တရားလည်း အားထုတ်မယ်ဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။

ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော ကုလဝံသာနရက္ခတော

အမျိုးကောင်းသားမှ မွေးဖွားလာသော အမျိုးကောင်းသည် အမျိုးနွယ်စဉ်ဆက် ဓလေ့စရိုက်ကို စောင့်ရှောက်ရ၏လို့ မှတ်သား ပူးပါတယ်။

မိမိနေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် မိမိယဉ်ကျေးမှု မိမိတို့ဘာသာ တရားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရာမှာ ရဟန်းရယ် လူရယ်လို့ ခွဲခြားနေလို့ မရပါဘူး။ အသိ၊ သတိရှိတဲ့လူတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမယ့် ကိစ္စသာဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန်းနဲ့လူ စောင့်ရှောက်ပုံ စောင့်ရှောက်နည်းကတော့ ကွာကောင်းကွာနိုင်ပါတယ်။

လောကကြီးဟာ ခွေးသွားစိတ်ပုံစံ တည်ဆောက်ထားတယ်

လို့ ဆရာကြီး ဦးရွှေအောင်ရဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်မှာ ဖတ်ဖူးပါတယ်။

ခွေးသွားစိတ်တွေ အကုန်လုံး မိမိကျရာတာဝန်ထမ်းဆောင်မှ စက်ဆိုတဲ့ဘီးကြီး လည်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ခွေးသွားစိတ်တစ်ခု လောက်သာ ကျိုးပဲ့နေပြီဆိုရင် ဒီစက်ကြီးဟာ လည်ပတ်မှု မရှိ တော့ပါဘူး။

လည်တယ်ဆိုရင်တောင် ကဖောက်ကမနဲ့ အန္တရာယ်များတဲ့ အနေအထား ဖြစ်သွားပါတယ်။

မိမိတို့နိုင်ငံက ခွေးသွားစိတ်တွေ အတော်ကျိုးပဲ့နေတဲ့ အခြေ အနေဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ချိန်အရွယ်မှာ မသင်နိုင်ဘဲ လမ်းဘေး ရောက်နေတဲ့ ကလေးငယ်တွေ ခိုကိုးရာမရှိတဲ့ ဘိုးဘွားတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှု အချိုးပဲ့ခံနေရတဲ့ အခြေအနေတွေ စသည်အားဖြင့် ခေါင်းစဉ်အတော်များပါတယ်။

နိုင်ငံအတွက် အားဖြစ်လာမယ့် ကလေးတွေဟာ လမ်းဘေး ကို ရောက်နေရင် အနာဂတ်နိုင်ငံ ယန္တရားအတွက် အန္တရာယ်ရှိ ပါတယ်။

ခိုကိုးရာမဲ့နေတဲ့ ဘိုးဘွားတွေ ရှိနေတာဟာ နိုင်ငံပုံရိပ် ဘာသာတရားပုံရိပ်ကို ထိခိုက်ပါတယ်။ ယဉ်ကျေးမှု အချိုးပဲ့ခံရ ပြီဆိုရင် ဒီနိုင်ငံဟာ မကြာခင် စိတ်ဓာတ်သေတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်သွားပါ

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်။

ဒါတွေကို သိမြင်နေကြတဲ့ ရဟန်းတွေက ဘာကျောင်းတွေ ထောင် ဘိုးဘွားတွေအတွက် နားခိုရာဖန်တီး၊ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု မြင့်မားစေဖို့ ကလေးသူငယ်ကစလို့ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းတွေ ဝွင့်နဲ့ လောကီနယ်ထဲမှာ ခွေးသွားစိတ်တာဝန်ကို တစ်နိုင်ဝင် ထမ်းပေး နေကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ပရဟိတဆိုတာ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းလို့ဆိုတဲ့အတွက် ပရဟိတစစ်စစ် ဖြစ်ဖို့တော့ လိုတာပေါ့လေ။ ပရဟိတ အကြောင်းပြုပြီးတော့ မိမိတွင်ကျယ်ဖို့ လုပ်တာမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်ဘူးပေါ့။

ပရဟိတလိုလိုနဲ့ အတ္တဟိတတွေလည်း ဖြစ်နှုန်းမသိ ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။ လောကီလူသား ပီသစွာ အတ္တဟိတလေးတွေ မကင်းနိုင်ကြသေးရင် မျှတမှုရှိရအောင် လုပ်ဆောင်ကြရပါမယ်။

နိုင်ငံရေးဆိုတာလည်း ပရဟိတလုပ်ငန်းပါပဲ။

ဒါပေမဲ့

ရဟန်းတော်တွေကတော့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ထဲထဲဝင်ဝင် မပတ်သက်သင့်ဘူး ထင်ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်ထဲမှာက အာဏာတွေ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ ပါလာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဘက်မျှအောင် ရင်တည်

ပို့ဆိုတာ အတော်ခက်ခဲမှာပါ။

သို့ဘက်ကိုယ့်ဘက်ဆိုတာတွေ ပါလာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ရဟန်းတော်တွေအနေနဲ့ တစ်ဘက်ဘက်ကိုပါမိရင် ကျန်တစ်ဖက် ရဲ့ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရပါတော့မယ်။ နှစ်ဘက်စလုံးက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်နေလေတော့ သာသနာ့အတွက်ပါ ပုံရိပ်ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်။

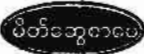
လူတွေလည်း အကုသိုလ်များပါတယ်။ သီတဂူဆရာတော် အမိန့်ရှိသလို နယ်မကျွံဖို့ လိုပါတယ်။

လောကီလူမှုရေး ပရဟိတသက်သက်သာ လုပ်ဆောင်ကြမယ်ဆိုရင် အများအပြင်မှာ ကြည်လင်မယ်ထင်ပါတယ်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်တော့မယ်ဆိုရင်တော့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်း လုပ်ဆောင်တာထက် စုဖွဲ့မှုအားနဲ့ လုပ်ဆောင်တာက ပိုပြီးပြန်ဆန်ထိရောက်တယ်ဆိုတာ အားလုံးသိကြပါတယ်။

စုဖွဲ့မှုအသင်းအဖွဲ့တွေ လုပ်ပြီဆိုရင် ငွေကြေးနေရာ၊ ပါဝါဆိုတာတွေ မရှိမဖြစ် ပါလာပြီဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေး၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်နေရာတွေပါ ပါလာပြီဆိုရင် လူရဲ့စိတ်က ဖောက်ပြန်တတ်ပါတယ်။

မူလဦးတည်ချက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခြင်းဆိုပေမယ့် ကြာလာတဲ့အခါ ကိုယ်ကျိုးကြည့်ခြင်းတွေ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ပရိသက်

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၆၁

အတ္တက အကဲပိုလာပါတယ်။ အတ္တဟိတတွေများလာပြီဆိုရင် အသင်းအဖွဲ့တွေ ပျက်စီးတတ်တယ်။ အသင်းအဖွဲ့များ ကွဲပြား ရခြင်း အကြောင်းဟာ ...

၁။ ဗဟုနေတ္တာရ

ခေါင်းဆောင်လုပ်လိုသူများခြင်း

၂။ အဝိစက္ခဏ

စူးစမ်းဆင်ခြင် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကင်းခြင်း

၃။ သဗ္ဗပဏ္ဍိတမာနီ

မာန်မာနများခြင်း

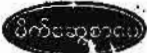
၄။ ဗဟုမဟိစ္ဆ

ရာထူးလိုချင်သူများခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်တယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ မကွဲဘူးတဲ့ အသင်းရယ်ဆိုလို့ မလွန်ဆန် အသင်းတစ်ခုသာကျန်ကြောင်း ဆရာကျော်ဝင်းရဲ့ ဟောပြောခွေမှာ နားထောင်ဖူးပါတယ်။

ပရဟိတဆောင်ရွက်နေတဲ့ ရဟန်းတော်များအနေနဲ့ အစတင် သိထားရပါမယ်။ မိမိတို့က ဘုရားသားတော်တွေဖြစ်တဲ့အတွက် မိမိလုပ်ရပ်ဟာ ပါရမီအထောက်အပံ့အတွက်သာ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ကိုသာ လုပ်ဆောင်ကြရမယ်။

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကလည်း တရားအားမထုတ်နိုင်သေး၊ မိမိမျက်စိရှေ့မှောက်
မှာလည်း ဒုက္ခတိသတ္တဝါက ရှိနေ၊ ဒီလိုအခြေအနေတွေကြောင့်
အများအကျိုးအတွက် ဝင်ပါတာဖြစ်လေတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး အတ္တ
တိတကို ဘေးဖယ်ထားရပါမယ်။ ဒါမှသာ အများအပြင်ကြည့်ပြီး
သာဓုခေါ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိတို့ရဲ့ ရဟန်းတော်တွေဘက်က ဒီလိုစိတ်သန့်သန့်နဲ့
လုပ်နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

မိမိဘက်က မှန်အောင်လုပ်နေပေမယ့် လောကမှာ အကဲ့ရဲ့
လွတ်တဲ့လူလည်း မရှိလေတော့ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့တဲ့လူလည်း ရှိမှာပါ။

နိုင်ငံဆင်းရဲနေသရွေ့ကတော့ လူမှုအခြေပြု ပရဟိတဆိုတာ
ဟာ လိုအပ်နေဦးမှာပါ။ ရဟန်းတော်တွေလည်း ဝင်ပါနေဦးမှာ
ပါလေ။

(အရှင်ပညာသီရိ (ရမ္မာကျွန်း)

(News Watch အတွဲ ၁၀-အမှတ်.၄၈)

ကံသုံးပါးဆိုတာ

အမြီးဆင်းနေတဲ့

မြစ်တစ်စင်းလိုပဲ

ကိုယ်ကကောင်းကောင်းအသုံးချရင်

မကောင်းတဲ့နေရာကို

ဘယ်တော့မှ မရောက်ဘူး။

အမွေရသင့်သူနှင့် မရသင့်သူ

မိဘနှစ်ပါးကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေရပိုင်ခွင့်နှင့် ပတ်သက်
လာရင် ရှုပ်ထွေးပြီး ပြဿနာကို ဦးတည်သွားသော မိသားစုတွေ
များစွာရှိတာကို မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တွေ့ဖူးမှာပါ။

အမွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး 'မနုဗ္ဗသတ်ကျမ်း'မှာတော့ ဥပမာ
လေးမျိုးနှင့် ပြထားပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့

၁။ ပေပင်နှင့်တူသောအမွေ

ပေပင်တွေရဲ့ သဘောကတော့ အကိုင်းအခက်အရွက်ကို
စိုက်ပါက မရှင်ပါဘူး။ ပေပင်တွေဟာ သဘာဝအတိုင်း
ပွင့်တယ်၊ သီးတယ်၊ အပွင့်အသီးတွေကုန်ရင် အပင်သေ
ပါတယ်။

အပင်သေပြီးမှ အသီးတွေဟာ အသီးသီးဆက်ပြီး

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေရန်အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၆၅

ပေရဲ့ အနွယ်ချည်း ဖြစ်ပါတော့တယ်။ အဲဒီပေပင်ရှင်စဉ်မှာ အခြားအမွေ မဖြစ်နိုင်သလို ဒီလိုပါပဲ အဓိအာဘတို့သေမှ သာလျှင် သားသမီးမြေး မြစ်တို့ အမွေရလို့ ကျိုးအမွေက ပေပင်နှင့်တူပါတယ်။

၂။ ဝါးပင်နှင့်တူသောအမွေ

ဝါးပင်တွေရဲ့သဘောကတော့ အမြစ်ကလည်း သား မြေးပွားပါတယ်။ အပင်လည်း အမွေခံပါတယ်။ အဲဒီ ဝါးပင်တွေ အသက်ကြီးတဲ့ အသီးသီးတယ်၊ အသီးကနေ အပင်ပြန်ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ကွဲပြားခြားနားသလို မိခင်တစ်ယောက်တည်း ကနေ လင်ကြီးသား၊ လင်ငယ်သားဖြစ်သလို၊ ဖခင်မှာလည်း မယားကြီးနဲ့ သားသမီးနှင့် မယားငယ်သားသမီးဆိုပြီး ကွဲပြားပြီး အမွေကို ခွဲယူကြလို့ ဝါးပင်နှင့်တူသော အမွေဟုခေါ်ပါတယ်။

၃။ ငှက်ပျောပင်နှင့်တူသောအမွေ

ငှက်ပျောပင်တွေရဲ့ သဘာဝကတော့ အမြစ်ကသာလျှင် သား၊ မြေးကို ဖြစ်စေပါတယ်။ အချိန်တန်လို့ အသီး၊

အပွင့် ဖြစ်ရင်လည်း အဲဒီအသီးအပွင့်တွေက ငှက်ပျောပင်
မဖြစ်ပါဘူး။

ဒီလိုပါပဲ

မိဘရင်းက မွေထားမှန်ပေမယ့်လည်း တချို့သားသမီး
တွေဟာ ငှက်ပျောသီး၊ ငှက်ပျောစူးကဲ့သို့ အမွေမခံစားရ
သလို အမြစ်နဲ့တူတဲ့ သားသမီးတွေသာ အမွေခံစားရပါတယ်။

၄။ ကျွန်ုပ်နှင့်တူသောအမွေ

ကျွန်ုပ်ရဲ့သဘောကလည်း အမြစ်ကသာ သားသမီး
ဖြစ်တယ်။ အချိန်တန်လို့ ကျွန်ုပ်ပွင့်ပွင့်ရင်လည်း အပင်
သေတယ်။

ဒီလိုပါပဲ

သားသမီးအရင်း ဖြစ်ပေမယ့် မိဘကို ဆိုးမွေပေးသော
သားသမီးတွေဟာ အမွေမခံထိုက်ပါဘူး။

အမွေခံထိုက်သူဆိုတာ

၁။ ဩရသ

ရင်၌ဖြစ်သော သားသမီး

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၆၇

၂။ တောငှိမ

မယားကြီးရှိလျက် အထင်အရှား မယားငယ်နေပြီး အဲဒီမယားငယ်နှင့် ရရှိသောသားသမီး။

၃။ တိတ္ထိမ

တခြားသူတို့၏ သားသမီးကို အမွေစားအမွေခံပြုမယ် ဟု စံချုပ်ချုပ်ကာ မွေးစားထားသော သားသမီး။

၄။ စေတ္တဇ

လင်ပါမယားပါ နှစ်ပါးစုံ ငွေဝယ်ကျွန်မနှင့် သင့်မြတ်၍ ရသော သားသမီး။

၅။ ပုဗ္ဗက

မယားပါလင်ပါ ဒွေပုဗ္ဗက အထက်ပါသားသမီးနှစ်မျိုး

၆။ အပတိဋ္ဌ

အမှတ်တမဲ့ ကောက်ယူမွေးစားသော သားသမီးတို့ပါ။

အထက်ပါ သားသမီးတွေဟာ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အမွေကို စံထားသလို မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အမွေကို မခံစားထိုက်သော သားသမီး တွေကတော့။

၁။ ပရဒိန္န

သားအမီးအရင်းဖြစ်ပေမယ့်လည်း သူတစ်ပါးတို့ မွေး

စားရို့ ပေးလိုက်တဲ့သားသမီး။

၂။ သတောဝ္ဂ

ဥစ္စာနှင့်ဝယ်ထားသော သားသမီး။

၃။ ပေါနုဇ္ဈာ

မိမိမယား သူတစ်ပါးနှင့်မှား၍ ရသောသားသမီး။

၄။ ကိဋ္ဌိသ

အပျော်ကြူး၍ ရသောသားသမီး။

၅။ သွာနုတ္တ

မိဘအာဏာကိုဆန်၍ ရန်သူကဲ့သို့ ကျင့်သောကြောင့် နှင်ထုတ်အပ်သော သားသမီး။

၆။ ဆဒဘတ္တ

တော်မွတ်သူကို ကျွေးမွေး၍ သားသမီးခေါ်သူများ

၇။ ဓေတ္တ

နှစ်ပါးမိဘထိမ်းမြားသောလင်ကို မိန်းမငယ် မနှစ်သက် သဖြင့် သူတထူးနှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသောသားသမီး။

၈။ ပရသုချိန်

သူတို့ချင်း ဘာသာကျွမ်းဝင်၍ရသောသားသမီး။

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၆၉

၉။ ဝိင်္ဂါသုချိန်

မိဘမထိမ်းမြားဘဲ ယူသောသားသမီး

၁၀။ ဗုထနုလ

လင်ရ၍ ဆယ်လမရောက်ခင်ရသောသားသမီး။

၁၁။ အမတ္တတတ္တ

အမျိုးအဆွေတို့နှင့်လိုက်၍ အဝေးမှာဖွားမြင်သော သားသမီး

၁၂။ ကာနိယ

လင်မရှိဘဲ ဖွားမြင်သော သားသမီး။

၁၃။ တတ္တ

လင်မနေဘဲ ကိုယ်ဝန်ရ၍ ဖွားမြင်သောသားသမီး။

၁၄။ ဝိပိဝတ်

မိန်းမကိုယ်ဝန်ဆောင်ကိုဝယ်၍ရသော သားသမီး။

၁၅။ ဝိကရ

လင်နှင့်တစ်ဖန် ပြန်၍ရသောသားသမီး။

၁၆။ ရထနု

အမှုမကောင်း၍ အမိအဖနှင့် လိုက်နေရာမှ ဖွေးရသော သားသမီး။

၁၇၀ အရှင်သောဘိတ (ဗျူဟာနာ)

၁၇၁ ဝဿ

အဖပုဏ္ဏား၊ အမိပုဏ္ဏားမဟုတ်ဘဲ ရသောသားသမီး။

၁၈၁ အန္တောဝါသိတ

အတတ်ပညာကို ဆည်းကပ်သောတပည့်

၁၉၁ ဗုဒ္ဓ

အကြင်အရပ်၌ ကျင်လည်၍ရသော သားသမီး

၂၀၁ သ္မပ္ပယိုသာ

သိလရှင်ကမ္ပေးသောသားသမီး

၂၁၁ ရဟန်းသား

ရဟန်းအပြစ်နှင့် ရသောသားသမီး

(သမူဟစု ဝိစ္ဆေဒနိဓမ္မသတ်)

ကောင်းမှုကို ပျက်ဆီးနိုင်သူများ

မိမိပြုမယ့်ကုသိုလ်တွေ မပြုဖြစ်အောင် တားဆီး၊ ပိတ်ဆို့၊ အဟန့်အတား ဖြစ်စေသောအရာကို 'မာန်နတ်စစ်သည်' လှ ခေါ်ပါတယ်။ သူတို့တွေကတော့

၁။ ကာမ

ကာမဂုဏ်၌ တစ်မက်ခြင်း။

၂။ အရတိ

ကောင်းမှုကိစ္စမှာ မမွေ့မလျော် မပျော်ပိုက်ခြင်း။

၃။ ခုဖွိပါသ

ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း။

၄။ တက္ခာ

ဆာလောင်သော လောကီအာရုံကို ရှာဖွေခြင်း။

၅။ ထိနမိဒ္ဒ

ငိုက်မျှားအိပ်ချင်မှု ကောင်းမှုမှာ ပိတ်အားလျော့ခြင်း။

- ၆။ ဘီရ
တစ္ဆေ သရဲ စသည်ကိုကြောက်ခြင်း။
- ၇။ ဝိစိကိစ္ဆ
ယုံမှားသံသယဖြစ်ခြင်း။
- ၈။ မက္ခ၊ တမ္ဘ
ကျေးဇူးကန်းခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း။
- ၉။ လာဘသက္ကာရသိလောက မိစ္ဆာလဒ္ဓ
မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ၍ ပြုလာသော လာဘ်ပူဇော်
ကျော်စောခြင်းမှုကို သာယာခြင်း
- ၁၀။ အတ္တကြံသနုပရဝဏ္ဏ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အထင်ကြီးပြီး သူတစ်ပါးကို အထင်
သေးခြင်း။

(ဣတိဝုတ်)

ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုချင်သောသူတွေဟာ အထက်ပါအရာတွေ မိမိသန္တာန်မှာ မဖြစ်ပေါ်အောင် အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရင်လည်း မတည်မြဲအောင် လုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

မကောင်းတဲ့စိတ်ဓာတ်နှင့်

မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်ဆိုတာ

ဟိုး ... ဝရဲကို ရောက်နိုင်တယ်၊

ကောင်းတဲ့စိတ်ဓာတ်နှင့်

ကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်ဆိုတာ

ဟိုး ... နတ်ပြည်၊ နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်နိုင်တယ်၊

သိထားရမ္မာက

ကိုယ်က ဘယ်ကိုသွားချင်တာလဲ?

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်ဖော် အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၇၅

ယင်း 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရအတွက် ပါဠိဘာသာမှ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များကို ဖော်ပြရသော်

- ၁။ ညွတ်ကိုင်းခြင်း
- ၂။ ချီးမွမ်းခြင်း
- ၃။ ချမ်းသာပါစေ စသည်ဖြင့် ဆိုစေခြင်း
- ၄။ လက်အုပ်ချီခြင်း
- ၅။ ဦးတိုက်ခြင်း

စသည်ဖြင့် များစွာလာပါသည်။ ယင်း 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရအနက်ကို မြန်မာဝေါဟာရအနက်ဖွင့်ကျမ်းတို့၌ မဖွင့်ပြခဲ့ကြသဖြင့် 'ရှိခိုး'၏ အနက်ရင်း တိမ်မြုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ဩကာသလုပ်ခြင်း ရှိခိုးခြင်းဟူသော ဝေါဟာရများသည် အသံစွဲဝေါဟာရများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ညွတ်တွား၊ ဝတ်ပြုမှု၊ ဂီရဝပြုမှုတို့ကို သိမ်းကြုံး၍ 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရက ပြဆိုပေသည်။

ထိုရှိခိုးမှုဂီရဝအရ

- ၁။ ညွတ်တွားဝပ်လျှိုးခြင်း
- ၂။ လက်အုပ်ချီခြင်း
- ၃။ စိတ်အာရုံညွတ်ခြင်း
- ၄။ ဂုဏ်ကိုထုတ်ဖော်ချီးမွမ်းခြင်း

စိတ်ချမ်းသာသဖြစ်ဖော် အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၇၅

ယင်း 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရအတွက် ပါဠိဘာသာမှ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များကို ဖော်ပြရသော်

- ၁။ ညွတ်ကိုင်ခြင်း
- ၂။ ချီးမွမ်းခြင်း
- ၃။ ချမ်းသာပါစေ စသည်ဖြင့် ဆိုစေခြင်း
- ၄။ လက်အုပ်ချီခြင်း
- ၅။ ဦးတိုက်ခြင်း

စသည်ဖြင့် များစွာလာပါသည်။ ယင်း 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရအနက်ကို မြန်မာဝေါဟာရအနက်ဖွင့်ကျမ်းတို့၌ မဖွင့်ပြခဲ့ကြသဖြင့် 'ရှိခိုး'၏ အနက်ရင်း တိမ်မြုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ဩကာသလုပ်ခြင်း ရှိခိုးခြင်းဟူသော ဝေါဟာရများသည် အသံစွဲဝေါဟာရများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ညွတ်တွား၊ ဝတ်ပြုမှု၊ ဂီရဝပြုမှုတို့ကို သိမ်းကြုံး၍ 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရက ပြဆိုပေသည်။ ထိုရှိခိုးမှုဂီရဝအရ

- ၁။ ညွတ်တွားဝပ်လျှိုးခြင်း
- ၂။ လက်အုပ်ချီခြင်း
- ၃။ စိတ်အာရုံညွတ်ခြင်း
- ၄။ ဂုဏ်ကိုထုတ်ဖော်ချီးမွမ်းခြင်း

တူသော ဤလေးမျိုးကို ယူရမည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ရှိခိုးမှုပြုသည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်

- ၁။ အခြားသူတို့ထက် အထူးရှိခိုးခြင်း အဘိဝါဒန
- ၂။ မျက်ကွယ်ချီးမွမ်းခြင်း ထောမနာ
- ၃။ ညွတ်တွားဝပ်လျှိုးခြင်း ဝန္တနာ
- ၄။ မျက်မှောက်ချီးမွမ်းခြင်း ပသံသနာ
- ၅။ လက်အုပ်ချီခြင်း နမဿန
- ၆။ ပူဇော်ခြင်း ပူဇာ

တူသော အလုံးစုံကို အကုန်ခံယူတော် မူထိုက်ပါပေ၏။

ထိုပါဠိတော်၌

- ၁။ အဘိဝါဒနနှင့် ဝန္တနာကိုလည်းကောင်း
- ၂။ ထောမနာနှင့် ပသံသနာကိုလည်းကောင်း

ထပ်၍ ယင်း ၄ ချက်ကို 'ရှိခိုးခြင်း' အရယူရလေသည်။

ပူဇာကား ရှိခိုးမှုကြံယာနှင့်မဆိုင်ချေ။ ရှိခိုးခြင်းကို ဟောသော
ပရိယာယ်တို့သည် ဤလေးချက်ကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ
ဟောကြလေကုန်၏။

ထို့ကြောင့်

- ၁။ ဦးညွတ်ဝပ်တွားခြင်း

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၇၇

- ၂။ လက်အုပ်ချီခြင်း
  - ၃။ စိတ်အာရုံ၌ ညွတ်၍ကြည်ညိုခြင်း
  - ၄။ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်း
- တူသော ဤ ၄ ပါးကို ရှိခိုးဟု မှတ်ယူရမည်။

ရှိခိုးခြင်း ၄-မျိုး

ယခုဆိုသော် 'ရှိခိုး'ဟူသော ဝေါဟာရ အဓိပ္ပာယ်ကို သိသွားပါပေပြီ။ နောက်တစ်ဆင့် သိရန်မှာ ယင်းရှိခိုးခြင်းသည် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသနည်း။ ယင်းကိုသိရန်ဖြစ်ပါသည်။ ရှိခိုးခြင်းသည်

- ၁။ ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း
- ၂။ နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း
- ၃။ စိတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း
- ၄။ အကျင့်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း

တူ၍ ရှိခိုးခြင်း ၄ မျိုးရှိပါသည်။ ထိုရှိခိုးခြင်းလေးမျိုးကို သိထားလျှင် ဣရိယာပုတ်မရွေး၊ အလုပ်မရွေး၊ အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေးရှိခိုးနိုင်ပါသည်။ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်

- ၁။ ဦးညွတ်ဝပ်တွား၍လည်းကောင်း၊ လက်အုပ်ချီ၍လည်းကောင်း ရှိခိုးခြင်းသည် ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်းပင်။

- ၂။ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ထုတ်ဖော်ချီးကျူး၍ 'ရှိခိုးပါဏ်
ပူးပြော်ပါဏ်'ဟု နှုတ်ဖြင့်ဆိုကာ ရှိခိုးခြင်းသည် နှုတ်ဖြင့်
ရှိခိုးခြင်းမည်၏။
- ၃။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ စဉ်းစားအောက်မေ့ခြင်း စိတ်ထဲမှ
ရိုသေခြင်းသည် စိတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်းမည်၏။

တည်ခြင်းငါးပါး

ယင်းရှိခိုးခြင်းလေးမျိုးတို့တွင် ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၌ တည်ခြင်း
ငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၊ လက်အုပ်ချိ၍ ရှိခိုးခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။
ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်

- ဒူးနှစ်ဖက်
- တံတောင်ဆစ်နှစ်ဖက်

နဝှား

အားဖြင့် ဤအင်္ဂါငါးပါးတို့ကို မြေပြင်ကြမ်းပြင်စသည်၌
တည်စေလျက် ညွတ်တွားရှိခိုးမှုသည် တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်း
မည်၏။

ထိခြင်းငါးပါး

ယခုကာလ၌ ယင်းတည်ခြင်းငါးပါး ရှိခိုးနည်းကို ထိခြင်း ငါးပါးရှိခိုးနည်းဟု နှုတ်ကျိုးလျက်ရှိပါသည်။ ထိခြင်းငါးပါးဟုဆိုရန် မသင့်ပါ။ တည်ခြင်းငါးပါးရှိခိုးနည်းဟုသာ ဆိုရန်သင့်ပါသည်။ ထိခြင်းဟုဆိုကြသဖြင့် တည်ခြင်းငါးပါးအယူ အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်ကြရပါသည်။

• လူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် အမိဝမ်းခေါင်း၌ ကိန်းအောင်းစဉ် တာလဝယ် အသားတစ်ကလေးမှ ခက်မငါးဖြာ ဖေါထွက်လာ ပါသည်။

ခက်မငါးဖြာဟူသည်

ခြေနှစ်ဖက်၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ဦးခေါင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုခက်မ ငါးဖြာသည် လူကိုယ်၏အညွန့်သဖွယ် အထွတ်သဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

လူကိုယ်၏ အညွန့်အထွတ်များ အင်္ဂါငါးပါးကို ပြောရာထိကပ် စေသည်အထိ ပျပ်ဝပ်ရှိသေ ညွတ်တွားမှုသည် အလွန်လေးစားသော အမှုအရာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် 'တည်ခြင်းငါးပါး'ဟူရာ၌ 'ငါးပါး' ဟု အင်္ဂါသရုပ်ကို ထို ၅ ချက်ကို ယူရပေသည်။

မှန်ပါသည်။

ယင်းငါးပါးတွင် ဒူးနှစ်ဖက်မြေသို့ ထောက်တည်သော် အောက်
ပိုင်းခက်မနှစ်ဖြာ တုပ်ဝပ်ရိုက်ရှိုးခြင်းဖြစ်သွားပါသည်။

တံတောင်ဆစ်နှစ်ဖက် မြေသို့ ထောက်တည်သော် အလယ်
ခက်မနှစ်ဖြာ နှိပ်ကျိုးခြင်းကိစ္စပြီးပါသည်။ နုပူးကိုမြေသို့ ထိကပ်အောင်
တည်စေပြန်သည်ရှိသော် ညွှတ်တွားပျပ်ဝပ်သော အခြေအနေသို့
ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ထိုအခါ ယှဉ်ပြိုင်အန်တုခြင်း၊ ဖန်ဟန၏အမူအရာများဖြစ်
သော ခြေတကြွကြွန်ခန့်ရပ်ခြင်း၊ လက်ရုံးလက်ဖောင်းတန်းခြင်း၊
ဦးခေါင်းဖော်ခြင်း၊ အရိပ်အယောင်တို့သည် ငြိမ်လျက်နှိမ်ချခြင်း၊
ဂါရဝတရား၊ နိဝိဝတရား အမူအရာများ အလွန်ထင်ရှားစွာပေါ်လွင်
လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခြေနှစ်ဖက်အတွက် ဒူးနှစ်ဖက်ကိုလည်းကောင်း
လက်နှစ်ဖက်အတွက် တံတောင်နှစ်ဖက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်း
အတွက် နုပူးကိုလည်းကောင်း ပဓာနအချက်ကိုင်၍ ယူရခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

- ၁။ လက်ချ၊ ဒူးချ၊ တံတောင်ချ၊ နုပူးကိုချ၊ ဦးနှိမ်ရ။
- ၂။ နုပူးညွတ်ချ၊ မြေသို့ကျ၊ ငါးဝတည်ခြင်းပြ
- ၃။ တည်ခြင်းငါးမျိုး၊ တည်ထားရိုး၊ ရှိခိုးဦးနှိမ်ချ။

www.burmeseclassic.com

လက်အုပ်ချီမိုးမှု

လက်အုပ်ချီမိုးမှုဟူသည် ရှိခိုးရာသို့ ရှေ့ရှုပြု၍ ရင်ထက်၌ လက်အုပ်ချီခြင်း ထိပ်ထက်၌ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခေါ်ဆိုပါသည်။

‘လက်အုပ်’ဆိုသည်ကား လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ကြာဝံပမာ စုအုပ်ထားပါမှ လက်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်အုပ်သည် လက်သည်း(၁၀)ပွင့်ဖြင့် တင့်တယ် ဝင်းလက်ပြီး ၌ သူနီးပဒုမ္မာကြာဝံပူးနှင့်တူကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုပါသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာအရ

‘ထိုရောကာလ၊ ထိုခဏ၌ ထိုမျှရဝန်း၊ ထိုရဟန်းတို့၊ ရှိပန်းပြူးပြူး ကြာဝံပူးသို့၊ ရှိဦးပလ္လင်၊ ပူဇော်တင်လျက်’ဟူ၍ ကိုးခန်းပျို့ကဗျာ၌ သိကုံးဖွဲ့ဆိုထားသည်မှာ လက်အုပ်ပန်း၏ သရုပ်ဖော်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

နေရာစွဲကာ ရှိခိုးပါ

လက်အုပ်ချီမိုး၍ ရှိခိုးခြင်း၊ တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်းဟူ၍ ရှိခိုးခြင်း နှစ်မျိုးရှိရာ တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်းကို ဘုရားဖူးရာ အခါ ရဟန်းသံဃာတော်များအထံသို့ ဆည်းကပ်ရာခါ၊ တရားတော်ကို နာကြားရာခါ၊ သီလယူရာအခါ၊ ဆရာမိဘတို့ကို ကန်တော့

www.burmeseclassic.com

ရာအခါ စသည်တို့၌ ရှိစိုးရာ၏။

လက်အုပ်ချိုဦး ရှိခြင်းကို ခရီးသွားရာအခါဝယ် ဘုရားစေတီ များကို ပူးပြင်ရသော်၊ ရဟန်းသံဃာများကို ပူးပြင်ရသော် နာမကျန်း ဖြစ်နေသော် နေရာကျဉ်းကြပ်ညစ်ပေနေသော် လက်အုပ် ချိုဦးရှိစိုး ရာ၏။

လေးနက်စွာရှိစိုးခြင်း

လေးနက်ထူးခြားသော ရှိစိုးခြင်းဟူ၍ ရှိစိုးခြင်းတစ်မျိုးရှိသေး ၏။ ဖကာဏ္ဍညထေရ်၊ ကောသလမင်း၊ ယသော်ရေတို့ ရှိစိုးခြင်း ကား အလွန်တရာ လေးနက်လှပေ၏။

ဗုဒ္ဓခြေတော်များကို ဦးခေါင်းနှင့်ထိတိုက်ခြင်း၊ ဆံပင်နှင့်ပွတ် တိုက်ခြင်း၊ လက်ပြင်ကယုတယဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ခြေချောင်းတော်တို့ကို နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဝှံ့စုပ်ခြင်း၊ မိမိအမည်ကို အာမေဋိတ်ထုတ်ဖော်ခြင်းဖြင့် ထူးခြားစွာရှိစိုးကြကုန်၏။

ဗြဟ္မာရှိစိုးနည်း

သဟဗ္ဗတိဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်အား ရှိစိုးသောအခါ အပေါ်ရုံတဘက်ရှည်ကြီးကို လက်ကတော့ ထိုးပြီးရောက် လက်သာ

www.burmeseclassic.com

ဘက်နှုန်းကိုထောက်ကာ လက်ဝဲဘက်နှုန်းကို ကြွချိပြီး လက်အုပ်ချိမိုး ရှိခိုးပါသည်။ ၎င်းရှိခိုးနည်းကို လက်အုပ်ချိမိုး ရှိခိုးနည်း၌သာ သွင်းယူထိုက်ပါသည်။

စေတီရှိခိုးနည်း

တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်း လက်အုပ်ချိမိုးခြင်း (၂)မျိုး လုံးဖြင့် စေတီတော်အား ရှိခိုးပုံကို သမ္မောအဋ္ဌကထာ၌ ဤသို့ ပြဆိုထားပါသည်။

၁။ စေတီတော်ကို ဖူးမြင်၍သွားသော် စေတီတော်၏ တံတိုင်း၊ စောင်းတန်း၊ မုခ်ဦးကစ၍ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို အောက်မေ့ပါ။ ပွားများပါ။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေကာမူ ထိုအချိန်၌ မိမိဂ္ဂုပွားနေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားရပါမည်။

၂။ စေတီအပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ စေတီတော်ငယ်လျှင် ရှစ်မျက်နှာမှထိုင်၍ ရှစ်ကြိမ်တည်ခြင်း ငါးပါးနှင့်အညီ ရှိခိုးပါ။ စေတီတော်ကြီးလျှင် လေးကြိမ်ရှိခိုးပါ။

၃။ ရှိခိုးပြီးသော် စေတီပတ်လည် ရင်ပြင်သို့ လှည့်ပတ် လိုပါက စေတီတော်ကို လက်ယာရစ်ကာ လက်အုပ်

ချိမိုး ရှိမိုးပြီးလှည့်ပါ။

ဤကား အဋ္ဌကထာ၌လာသော ရှိမိုးနည်းကို ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် စာရှုသူတို့ကမူ မိမိနှစ်သက်သလိုပင် တည်ခြင်းငါးပါးနှင့်အညီ ရှိမိုးပြီး လက်အုပ်ချိမိုးရှိမိုးကာ ကြိုက်သလို ဆက်လက်၍ ကြည်ညိုနိုင်ပါသည်။

ရှိမိုးပြီး ဝဲခွာနည်း

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ဘုရားရှင်အား ရှိမိုးပြီးသော် ဝဲခွာပုံကို ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ ဤသို့ ပြပါသည်။

- ၁။ သုံးကြိမ်လက်ယာရစ်လှည့်၍ အရိုအသေပြုပြီးလျှင်
- ၂။ လက်အုပ်ချိမိုးလျက် နောက်သို့ ၁၂ တောင်ခန့် အထိသွားကာ

၃။ တည်ခြင်းငါးပါးနှင့်အညီ ရှိမိုး၍ ဝဲသွားကြသည်။
ယင်းရှိမိုးနည်းကို၍ ယခုခေတ်နှင့်လျော်အောင် ရှိမိုးနည်းကို ညွှန်ပြရသော်

- ၁။ ရောက်လျှင် တည်ခြင်းငါးပါးနှင့်အညီ ရှိမိုးပါ။
- ၂။ ပြန်သောအခါ လက်အုပ်ချိမိုးပြီး နောက်ဆုတ်သွားပါ။
- ၃။ ၁၂ တောင် အတိအကျမဟုတ်ဘဲ နေရာရပ်သို့ လိုက်၍

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၁၅

သင့်လျော်ရာမှရင်၍ မိမိလိုရာသို့ ဖဲခွာသွားပံ။

၄။ ခေတ်ဘုရားဖြစ်မှု လက်ယာရစ်၍ လက်အုပ်ချိုဦးပံ။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ရှိခိုးနည်း၊ ဖဲခွာနည်းတို့ကား

ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုအနေနှင့် အလွန်တရာ အရေးကြီးလှပါသည်။ အလွန်
တရာမှ ရိုသေလေးစားစရာရောက်သော ရှိခိုးနည်းများဖြစ်ပါသည်။

ရှိခိုးခြင်းမှာ မိမိမှာရှိသော မာန်မာနကို နှိမ်ချခြင်းဖြစ်၍
အမျိုးပြတ်လိုသူ၊ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိလိုသူတို့သည် စနစ်တကျ
လိုက်နာပြုကျင့်သင့်ပါသည်။ လိုက်နာပြုကျင့်ပါဟု တိုက်တွန်းပါ
သည်။

ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း

ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းကို နှစ်မျိုးယူဆကြ၏။ အချို့က
လက်ယာဒူးတစ်ချောင်းကို မြေ၌ထောက်၍ လက်ဝဲဘက်ဒူး
တစ်ချောင်းကိုထောင်ပြီး ဗြဟ္မာထိုင်ထိုင်ခြင်းကို ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
သည်ဟု ယူဆပါသည်။

အချို့မူကား

ယခု အများသိနေသော ထိုင်နေကျဖြစ်သော ဒူးနှစ်ဖက်ကို
ထောင်၊ ဒူးပေါ်သို့ တံတောင်ဆစ်တင်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကိုထောင်၍

ထိုင်ခြင်းကို ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ဟု ယူဆကြပါသည်။

မည်သို့ပင်ယူဆကြစေ မိမိတို့ အမျိုးသာသနာ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လျော်သောထိုင်ခြင်းကို လိုက်နာလက်ခံပြီး ရိုသေစွာ စိတ်ထား၍ ထိုင်ခြင်းသာ ပဓာနဖြစ်ပါသည်။

တိဗက်တို့ ရှိခိုးနည်း

တိဗက်ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ကမူကား ပုဆစ်နှိုးနှစ်ဖက် လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် နဖူးပြင်တို့ကို မြေပြင် သို့မဟုတ်၊ ကြမ်းပြင်၌ ချထားလျက် ဝပ်တွားရိုကျိုးရှိခိုးခြင်းသည်သာ တည်ခြင်းငါးပါးနှင့်ညီ၏ဟု ယူဆပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ တိဗက်လူမျိုးတို့သည် သုမေဓာရှင်ရသေ့ အလျားမှောက်တံတားဆောက်သကဲ့သို့ မဟာဗောဓိစေတီတော်မြတ်ကြီးကို အလျားမှောက်၍ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရှိခိုးကြကုန်၏။

မာန်နိမ်ရှိခိုးခြင်း

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ရှိခိုးခြင်းကား မာန်မာန်ကိုနှိမ်ချ၍ အရှိအသေပြုခြင်းဖြစ်ရာ မာန်မာန်ကျအောင် နှိမ်ချရှိခိုးခြင်းသည်သာ အကောင်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၈၇

အချို့က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လျက် လက်အုပ်ကလေးကို မြေမှာမကျ၊ ကြမ်းပြင်မှာမကျဘဲ ရေညောင် ကောင်တမျှ ရှိခိုးကြကုန်၏။

ထိုသို့ရှိခိုးခြင်းသည် တည်ခြင်းငါးပါးနှင့်လည်းမညီ၊ မာန် မာနလည်း ကျဗွယ်မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုညွှန်ပြသော ရှိခိုးနည်းများကို သင်ကြား၍ မာန်မာနကျအောင် ရိုသေစွာရှိခိုးတတ်ပါစေ။

ရဟန္တာကို ရှိခိုးမှု

အို ... စာရှုသူ မိမိသည် ဤမျှရှည်လျားစွာ ရှိခိုးနည်းများကို ရေးသားနေသည်မှာ အကြောင်းရှိသည်ပင်။ အကြောင်းမရှိမဟုတ်ပါ။ အကြောင်းကား အသို့နည်း။

တစ်ချိန်သော ဆောင်းကာလဖြစ်ခဲ့၏။ ဓမ္မဒေသနာခရီးလှည့် လည်စဉ် မြို့ကြီးတစ်မြို့၌ တရားဟောခိုက် ဒကာတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဤသို့လျှောက်ထား၏။

“အရှင်ဘုရား၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းက မည်မျှပင် ဝါကြီးသော် လည်း ဝါဇယ်သော ရဟန္တာကို ရှိခိုးရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား ဘုရား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဒကာကြီး”

“အရှင်ဘုရားရဲ့ အဖြေတိုလှပါတယ်ဘုရား”

“တိုဆိုရင် ဒကာကြီးက တိုတိုမေးဟာကို တိုတိုပြောရတာ ပေါ့”

“ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရား ရဟန်းတော်တွေက လူရဟန္တာ၊ သာမဏေရဟန္တာ၊ မိန်းမရဟန္တာ၊ ယောက်ျားရဟန္တာတွေကို ရှိခိုး ရပါသလားဘုရား”

“ရှိမခိုးရပါဘူး”

“တယ်လည်းခက်ပါလားဘုရား”

“ဘာခက်နေတာလဲ ဒကာကြီးရဲ့”

“တပည့်တော်ဆီမှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ဟောနေတာဘုရား ရှိခိုးရမယ်တဲ့”

“နေပါဦးဒကာကြီးရဲ့ အမေးထဲမှာ မိန်းမရဟန္တာ၊ ယောက်ျား ရဟန္တာတော့ မိန်းမ၊ ယောက်ျားတွေဟာ တရားအားထုတ်လို့ ရဟန္တာဖြစ်ရင် ဒီနေ့ပဲဘိက္ခုနီမဝတ်ရင်ဝတ်၊ ရဟန်းခံရင်ခံ၊ မခံရင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရော၊ ဒီတော့ မိန်းမရဟန္တာ၊ ယောက်ျားရဟန္တာရယ်လို့ ဘယ်ရှိတော့မှာလဲ”

“ခက်ပါတယ်ဘုရား”

“ဘာခက်နေတာလဲ ဟိုရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့”

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၈၉

သိဿကောဝါဒ စကားပုံ ဆုံးမစာတွေ ရွတ်ပြလိုက်ပါလား”
သလေးနဲ့ အဆံမရှိခင် ထောင်သည်။ အဆံပြည့်လျှင်
ညွတ်သည်။

ဂါရဝကင်းသူ ဂုဏ်သတင်းမပြု၊ နွားစုငုတ်တို့နှင့်တူသည်။
ရဟန္တာသည်
သိက္ခာကြီးသူ ပုထုဇဉ်ကိုသော်လည်း ပြားပြားဝပ်ရှိခိုးသည်။
ရဟန္တာသည်
သိက္ခာငယ်သူကို ရှိမခိုးသော်လည်း အရိုအသေပြုသည်။
အဲဒီ သိဿကောဝါဒ စကားပုံကို ရွတ်ပြလိုက်ပြီးတာပဲ၊
ဒကာကြီးကလည်း ဘာခက်နေရတာလဲ ဘာမှခက်မနေနဲ့။

ရှိမခိုးအပ်သူ

“ဘုန်းကြီးလည်း ရှိမခိုးအပ်သူတွေကို ရှင်းပြ၊ ရေးပြထား
တာပဲတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ စာအုပ်ကို ပြပေးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ
မဟုတ်လား၊ ယခုလည်း ထပ်ရှင်းပြမယ် မှတ်ထားပါ။ မသင့်
တော်၍ ရှိမခိုးအပ်သူတွေကတော့

- ၁။ မှောင်မှိုက်ထဲ၌နေသူ
- ၂။ ယာဂုသောက်နေသူ

၃။ ဆွမ်းစားနေသူ

၄။ ရွာတွင်းဝင်နေသူ

၅။ လမ်းမ၌သွားနေသူ

၆။ အာရုံတစ်ပါးကိုကြံ့စည်စိတ်ကူးနေသူ

၇။ အိပ်နေသူ

၈။ စားနေဆဲရဟန်း

၉။ ခဲဖွယ်ခဲနေဆဲရဟန်း

၁၀။ အလုပ်ကိစ္စကို အားထုတ်နေဆဲဖြစ်၍ ရှိခိုးသည်ကို နှလုံးမသွင်းနိုင်သူ

၁၁။ ကျင်ကြီးစွန့်နေသူ

၁၂။ ကျင်ငယ်စွန့်နေသူ

၁၃။ ရန်သူဖြစ်သော သဘောမတူသောပုဂ္ဂိုလ်

အဲဒီ ၁၃ ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မသင့်လျော်၍ မလျော် မလျောက်ပတ်၍ ရှိမခိုးအပ်လို့ ၁၃ရားရှင်ဟောထားပါတယ်။ ဒကာ ကြီး”

“ပြီးတော့ ရှိခိုးလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်မှာစိုး၍ ရှိမခိုးအပ် သူလည်းရှိသေးတယ်။ အဲဒါလည်း သိထားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီရှိမခိုးအပ်သူတွေဟာ။

www.burmeseclassic.com

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၉၁

၁။ ပရိဝါသ်နေစဉ် အာပတ်သင့်၍ အရင်းသို့ ထပ်ထိုက်သူ။

၂။ မာနတ်ထိုက်သူ

၃။ အတ္တန်ထိုက်သူ

၄။ ပရိဝါသ်ကျင့်နေသူ

၅။ မာနတ်ကျင့်နေသူ

၆။ ဒုက္ခိတ္တက ရဟန်း၏ နောက်လိုက် လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသ
ကရဟန်းကြံ အဓမ္မဝါဒီ။

၇။ ဒုက္ခိတ္တက ကံအပြစ်ရသော လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကရဟန်း

၈။ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တည်းနေသူ

၉။ ဝါကြီးသောရဟန်းသည် ဝါငယ်သောရဟန်းကို

၁၀။ ရဟန်းမဟုတ်သူကို

၁၁။ မိန်းမကို

၁၂။ ပဏ္ဍုက်ကို

အဲဒီ ၁၂ ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှိခိုးလျှင် ရှိခိုးသော
ရဟန်းဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်တယ်လို့ ဘုရားတောထားပါတယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် ဝါငယ်သော ရဟန္တာအား ဝါကြီးသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းက
ရှိမခိုးအပ်ပါလို့ မှတ်ပါ။

“မှန်ပါဘုရား”

ရှိခိုးအပ်သူ

“ကဲ ရှိမရှိအပ်သူတွေ ပြပြီးတော့ ရှိခိုးအပ်သူတွေကို ပြကြပါဦး၊ ရှိခိုးအပ်သူတွေကတော့

၁။ မြတ်စွာဘုရား

၂။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ

၃။ ရှင်ပြုပေးသော ဆရာ၊ ရဟန်းပြုပေးသော ကမ္မဝါစာဆရာ၊ ဗုဒ္ဓိနေရာနိဿရည်းဆရာ စာသင်ပေးသော ဓမ္မာစရိယ၊ ဆုံးမသောဩဝါဒစရိယ

၄။ သီတင်းကြီး၊ ဝါကြီးသောရဟန်း

၅။ ဓမ္မကိုဆိုလေ့ရှိသော နာနာသံဝိသကရဟန်း

ဤငါးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှိခိုးအပ်၊ ရှိခိုးထိုက်ဟယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟောထားပါတယ်။ အဲဒီ ငါးပါးထဲမှာ ဝါကြီးသောရဟန်းကို ရှိခိုးရမယ်ဆိုတော့ ဝါငယ်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝါကြီးသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းကို ရှိခိုးရမယ်လို့ မှတ်နော်။

“မှန်ပါဘုရား”

ခြွင်းချန်ချက်

အင်း ... ဒီနေရာမှာ ခြွင်းချန်ချက်အနည်းငယ်မှတ်ဖို့ ရှိပါတယ်။ ရှိခိုးအပ်သူတို့တွင် 'စာသင်ပေးသောဆရာ၊ မှီခို၍နေရာ နိဿရည်းဆရာတို့သည် မိမိအောက်ငယ်သူတို့လည်း ဖြစ်တတ် ပါတယ်။ ကြီးသူတို့လည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ထိုဆရာနှစ်ပါးကို သိတင်းကြီး၊ ဝါကြီးတို့ ဖြစ်ပါမှ ရှိခိုးအပ်၏ဟု 'ဝိမတီ'၌ ဆိုပါသည်။

အဲဒီအရာမှာ ဆရာအား ငါငယ်သော်လည်း ရှိခိုးကောင်း တယ်လို့ အယူရှိတတ်ပါတယ်။ မဟုတ်ပါ။ ငယ်သောနိဿရည်း ဆရာအထံ၌ နိဿရည်းယူသောအခါ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် လက်အုပ် ချိ၍ ယူပါတု မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုပါတယ်။

ငယ်သော စာသင်ပေးသော စာချဆရာကိုလည်း ကြီးသော တပည့်က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် လက်အုပ်ချိရုံမျှချိ၍ အများထိုင်သလို ထိုင်ကာ စာသင်နိုင်ပါတယ်။

ရှိခိုးနည်း

ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဥပါလိအား ချစ်သားဥပါလိ၊ သိတင်း ကြီးဝါကြီးသော ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော သိတင်ငယ်

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းသည်

၁။ လက်ဝဲဘက်ပခုံးထက်၌ ကိုယ်ရုံတင်၍

၂။ လက်အုပ်ချီ၍

၃။ လက်ဝါးပြင်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ခြေတို့ကိုဆုပ်နယ်၍

၄။ ချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်း ပေမကိုလည်းကောင်း

၅။ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ငါ့ရဝကိုလည်းကောင်း

မိမိအတွင်း အဗ္ဗတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်စေ၍ ရှိခိုးအပ်ဟု ဟောကြား
တော်မူခဲ့ပါသည်။

အဲဒီအရှင် ဥပါလိအား ဟောကြားသောအရာ၌ မြတ်စွာဘုရား
သည် အရှင်ဥပါလိအား ရှိခိုးနည်းကိုလည်း ဟောပါတယ်။ တည်ခြင်း
ငါးငါးသရုပ်ကိုလည်း ဟောပါတယ်။

ရှိခိုးနည်းဟောပုံကို သိတင်းကြီး၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးသော
ရဟန်းသည် ပခုံးနှစ်ဘက်တို့ကို ဖွင့်၍လည်း ရှိမခိုးအပ်၊ ပခုံး
တစ်ဖက်၌ ကိုယ်ရုံကိုတင်၍ ရှိခိုးအပ်၏ဟု ဟောပါသည်။

လက်သည်း ၁၀ ခု ပေါင်းစုအရောင်၊ တောက်ပြောင်သော
လက်အုပ်ချီလျက်သာ ရှိခိုးအပ်၏။ လက်ဝါးပြင်ကိုပြုခြင်း လက်သီး
ဆုပ်ကိုပြုခြင်း စသည်ဖြင့် ရှိမခိုးအပ်ဟု ဟောပါသည်။

လက်တစ်ဖက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းစွန်းလီးကာမှ

www.burmeseclassic.com

ပိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၁၉၅

စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ရှိမခိုးအပ်၊ နှစ်ဖက်သော လက်ငါးပြင် တို့ဖြင့် ခြေတို့ကို ဆုပ်နယ်၍ ရှိခိုးအပ်တပြုပါသည်။

အဲဒီလို ရှိခိုးသောအခါမှာလည်း ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ကို လည်းကောင်း၊ မရှိသေခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍ ရှိခိုးရသည် မဟုတ်ပါ။ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရိုသေမြတ်နိုးခြင်းကို လည်းကောင်းဖြစ်စေ၍ ရှိခိုးအပ်သည်။

(ဓမ္မဒူတ အရှင်ပညာဇောတ)

ဗုဒ္ဓဓမ္မပြဿနာများ၊ ဒုတိယတွဲ

ဘာကိုပဲ မြဲလုပ်မြဲလုပ်

စေတနာကောင်းဖြင့် မြဲလုပ်ပါ။

စေတနာဆိုးနဲ့အလုပ်၊ လုပ်နေတဲ့သူဟာ

စိတ်ဓာတ်အဆင့်အတန်းလည်းနိမ့်ကျတယ်

ဘဝအဆင့်အတန်းလည်း မမြင့်မားဘူး

သက်န်းအဓိပ္ပါယ်

ရသေ့တို့၏အဝတ်ထက် ပို၍ပြီးပြင်ပြတ်တဲ့အတွက် သက်န်း
ဟု ခေါ်ပါတယ်။ သက်န်းဆိုတာ

၁။ တန်ဖိုးပျက်ခြင်း (အပိုင်းပိုင်းပြတ်ထားလို့.)

၂။ နူးညံ့မှုပျက်ခြင်း (စပ်ပြီးချုပ်ထားလို့.)

၃။ အရောင်အဆင်းပျက်ခြင်း (သစ်ခေါက်ဆေးနဲ့ဆိုးထား
ရလို့.)ဆိုတဲ့ ပျက်ထားဟာသုံးမျိုးရှိခြင်းကြောင့်လည်း

သက်န်းကိုပင် 'ဘိန္တုပဋ'ဟု ခေါ်ပါတယ်။

ဒါအပြင်၊

ရဟန္တာအရှင်မြတ်များရဲ့ အလံတံခွန်နှင့်တူသောကြောင့်
သက်န်းကို 'အရကတ္ထစေ'လို့လည်း ခေါ်ပါတယ်။

သာမန်အားဖြင့် သိထားကြရတာကတော့ ရှင်သာမဏေ
ရဟန်းတော်များကို ဝတ်ရုံသောအဝတ်ကိုပင် သင်္ကန်းဟုခေါ်ပါတယ်။

သင်္ကန်းရဲ့တန်ဖိုးဟာ မြင့်မားလွန်းတော့ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေ
အနေဖြင့် (လူဝတ်ကြောင်ဘဝဖြင့်) သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်၊ အရိယာအဆင့်ရောက်နေစဉ်တော့ သာမန်ကိုရင်တစ်ပါး
ကိုပင် ရှိခိုးသင့်ပါတယ်။

(သုတ္တန်၊ ဋီ- ၁၂၆၁)

လူဝတ်ကြောင် ရဟန္တာများအနေကတော့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး
တနဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံရင်စံ၊ မခံရင် သင်္ကန်းဝတ်ရပါတယ်။

အကြောင်း

သင်္ကန်းဟာ (အဝတ်ဖြစ်စေဦးတော့) တန်ဖိုးမြင့်မားတယ်
ဆိုတာပါပဲ။

မရင့်ကျက်သေးတဲ့သူတွေက

သူတစ်ပါးကြောင့်

ကိုယ့်စိတ်ချမ်းသာမှုကို

ခမျှော်လင့်တယ်။

ရင့်ကျက်သွားတဲ့သူတွေက

ကိုယ်လုပ်ရပ်ကြောင့်

ကိုယ့်စိတ်ချမ်းသာမှုကို

မျှော်လင့်တယ်။

ဆွမ်းကပ်ပြီးမှ ကိုင်သင့် ပကိုင်သင့်

ရဟန်းတော်များကို ဆွမ်းကပ်ပြီးတဲ့အခါတိုင်း ‘ဟဲ့ သွားမကိုင်ရဘူး’ ဆိုတဲ့ တားမြစ်သံတွေကို ခဏခဏ မြင်ဖူး၊ ကြုံဖူးပါတယ်။

တစ်ခါတစ်လေ ဆွမ်းဘုန်းပေးနေစဉ် ဆွမ်းဟင်းထည့်ဖို့ တောင်မှ အခက်အခဲဖြစ်နေတာလည်း တွေ့ဖူးပါတယ်။ ရဟန်းတော်တွေဆိုတာ မိမိပစ္စည်းကိုတောင်မှ လူ၊ သာမဏေတို့က ကပ်ပြီးမှ သုံးဆောင်ရတာပါ။

ဒီတော့

အထက်ပါပြောဆိုချက်တွေဟာ မှန်သလား၊ မှားသလားဆိုတာကို ခွဲခြားပြီး သိစေဖို့ ဆွမ်းကပ်ရာမှာ အကပ်မြောက်ဖောင်

အင်္ဂါ(၅)ပါးကို ဖော်ပြပါရစေ။

၁။ ကပ်မယ့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ သံဃာတော်ကို ကပ်လှူမယ့် ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ဦးစွာရှေးရှုယူဆောင်၍ လာရမယ်။ ပြီးပါက ကပ်လှူမယ့်ပစ္စည်းကို လက်ဖြင့် ရှေ့တိုးပေးကာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍ ကပ်လှူမည့်ပစ္စည်းဟာ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ရွက်ထားတဲ့ လှူဖွယ်ဖြစ်ပါက ဦးခေါင်းကို အနည်းငယ် ဆောင်းပေးပြီး လှူဒါန်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ အလှူခံသံဃာတော်နှင့် လှူဒါန်းဆပ်ကပ်သည့် သာမဏေ၊ လူတွေဟာ အကွာအဝေးအားဖြင့် နှစ်တောင် တစ်ထွာ (၄၅ လက်မ)အတွင်း ရှိနေသင့်ပါတယ်။

၃။ ဝတ္ထုပစ္စည်းဟာ သာမန်လူမြောက်ချိမခိုင်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

အကယ်၍ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများကဲ့သို့ စားခွဲခံ အကြီးကြီးများ ဖြစ်ပါက (အလွန်လေးတော့) ခုံတို မမြောက်ဘဲ ဟင်းခွက်တစ်ခုခြင်း ကပ်သင့်ပါတယ်။

၄။ ဆပ်သူနှင့် အကပ်ခံရသူ ရဟန်းဟာ နှစ်ကောင့် တစ်ထွာအတွင်းရှိပြီး ကြားကွင် နံရံတံတိုင်း စသည်

ခြားနေပါက ကိုယ်ထိလက်ရောက် မကပ်နိုင်တဲ့ အလွန်ခက်ခဲသော အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပါက ပစ်မြှောက်၍ ကပ်နိုင်ပါတယ်။

၅။ ကိုယ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း၊ လက်စသည်ဖြင့်ဖြစ်စေ ကိုယ်နှင့်ထိစပ်နေသော ကိုင်ထားသည့်ခွက်၊ တုတ်၊ ခုံ စသည်ဖြင့် ခံ၍ ထိ၍ဖြစ်စေ၊ ထို (၂)မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အကပ်ခံ သောရဟန်းက ခံယူနိုင် ပါတယ်။

နှစ်တောင်တစ်ထွာအတွင်း နောက်ထပ် ဝတ်စုံတစ်ရာ လာကပ်ခဲ့သော (ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းကပ်လိုက်သော်) အကပ်ခံ သံဃာတော်နှင့် (ခုံ)ထိစပ်နေပါကလည်း အကပ်မြှောက်ပါတယ်။

ဒါက အကပ်မြှောက်ကြောင်းပါ။

အကပ်ပျက်ကြောင်းတွေကတော့

၁။ အကပ်ခံထားသော စားဖွယ်ကို မစားတော့ဟု စွန့် လိုက်ပါက အကပ်ပျက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာလည်း ရဟန်းလက်က စွန့်လိုက်မှသာ အကပ်ပျက်တာပါ။

၂။ လူထွက်ရင်လည်း အကပ်ပျက်တယ်။

၃။ သူတစ်ပါးကိုပေးလိုက်ရင်လည်း အကပ်ပျက်ပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်စေဖို့ အတွက် လိုက်နာရမည့်နည်းလမ်းများ ၂၀၃

၄။ တစ်ယောက်ယောက်လူယူရင်လည်း အကပ်ပျက်
ပါတယ်။

၅။ ဆွမ်းစားရင်းသေရင်လည်း အကပ်ပျက်တယ်။

၆။ လိင်ဖောက်ပြန်ရင်လည်း အကပ်ပျက်ပါတယ်။

ဒီတော့

ဆွမ်းကပ်ပြီးထပ်ကိုင်ရုံနဲ့ အကပ်မပျက်ပါဘူး။

ပြစ်ပြီးရင်ပျက်မယ်လို့

တုရားရှင်ကမောထားပြီးပြီပဲ

တာကြောင့်များ

ခွဲခွာခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း

ထိခိုက်ခြင်း၊ မတည်မြဲခြင်းတွေကို

လိုက်ခံစားနေတာလဲ?

ဘုန်းကံဆိုတာ အလိုအလျောက်ရှိတာလား

ဘုန်းကံဆိုတာ အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိအတိတ်ဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ ယခုလက်ရှိဘဝ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်း ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

အနည်းငယ် ရှင်းပြပါရစေ။

အတိတ်ဘဝကံကြောင့် ဘုန်းကံပေါ်ပေါက်လာသူတွေ အများကြီးထဲက ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်မှာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း တစ်ခုလုံးဝယ် ကျော်စောသင်ရှားသော ဇောတိကာ၊ ဇဋိလ၊ မေဏ္ဍကာ၊ တာကဝလိယနှင့် ပုဏ္ဏတို့ သူဌေးကြီးငါးဦးအကြောင်း ပြောပါရစေ။

ဇဋိလသူဌေးကြီးသည် အတိတ်က ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်စေတီဌာပနာတိုက်တွင် တစ်ထွာစီမြင့်သော ရွှေပန်းခိုင် သုံးခုကို လှူဒါန်းပြီး ထိုစေတီ၌ ရွှေကပ်ဖျာစာ မလောက်မငှ ဖြစ်နေသည်ကို လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့သည့်ကောင်းမှုကြောင့် ဇဋိလသူဌေး ဘဝတွင် အိမ်တံခါးတွင် အတောင်ရှစ်ဆယ်မြင့်သော ရွှေတောင်ကြီး ပေါက်လာ၏။

ဇောတိကသူဌေးကြီးသည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလက်ထပ် တော်တွင် ဗန္ဓုမဟီပြည်၌ အပရာဇိတအမည်ဖြင့် သူကြွယ်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသူကြွယ်သည် ဝိပဿီဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရန် ဂန္ဓကုဋိတိုက်ကို ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ထူးထူးခြားခြား တည်ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့၏။

ဤကုသိုလ်ကံကြောင့် ဇောတိကသူဌေးဘဝတွင် သူနေထိုင်ရန် ရတနာဗိမာန်ကြီး မြေမှပေါက်လာရ၏။

အပရာဇိတသူကြွယ်သည် တူတော်စပ်သည့်သူဌေးမှ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာတော်များ စည်းဝေးရန် ဆိတ်ရုပ်ခံ ဇရပ် တစ်ဆောင်ကို ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့၏။

မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးဘဝဖြစ်လာသည့်အခါမှာတော့ မြေပြင် တွင် ဆင်ကြီးမြင်ကြီးအရွယ်မျှရှိသော ရွှေဆိတ်ရုပ်များ ကျောချင်း ထိကာ ပေါ်ပေါက်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

အထက်ပါအချက်များသည် မိမိအတိတ်ဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ၏ ဘုန်းကံများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းကံသည် ယခုဘဝနှင့်လည်း ဆိုင်ပါသည်။

ဘုန်းကံနဲ့ပတ်သက်လို့ တောင်မြို့မဟာဂစ္ဆာရုံဆရာတော် ဘုရားကြီးက 'ဘုန်းကံဆိုတာ ရှေးကပါခဲ့ပေမဲ့ ယခုဘဝကြီးစားမှု ကလည်း ရှိရတယ်။ စင်စစ်တော့ ကံဆိုတာ ရေလာမြောင်းပေး လုပ်မှလည်း ကောင်းကျိုးရှိရာ ကောင်းကျိုးလာပြီး မကောင်းကျိုး ရှိရာ မကောင်းကျိုးလာမှာ'ဟု မိန့်ဖူးပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ မဟာဇန သူဌေး ခွက်လက်ဆွဲ တောင်းစားနေတာကိုကြည့်ပြီး ဒီသူဌေးသည် ပထမအရွယ်မှာ တရားအားထုတ်ရင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒုတိယ အရွယ်မှာ တရားအားထုတ်ရင် အနာဂမ်၊ တတိယအရွယ်မှာ တရား အားထုတ်ရင် သကဒါဂါမ်ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မိန့်ကြားခဲ့တာကိုလည်း သတိမူသင့်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဘုန်းကံဆိုတာ ရှေးဘဝ နောက်ဘဝနဲ့ဆိုင်တစကို ဆယ်တဲ့လူတွေသုံးတဲ့ စကားပုံလေး ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောလိုက် ခါရစေ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တချို့လူတွေ အကုသိုလ်လုပ်ပြီး ဘာကြောင့်ကြီးပွားနေတာလဲ အမေးခံရလို့ပါ။

‘ဗောဓိပင်ပျိုးလို ခြေကျိုးရ၊ ဗောဓိကိုင်းချိုးလို၊ ရွှေအိုးရ’
တူသော စကားလေးကြားဖူးမယ်ထင်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဗောဓိပင်ပျိုးလို ခြေကျိုးတာမတုတ်ပါဘူး။
ဗောဓိပင်ပျိုးသူတာ သေရမယ့်ကံပါလာသော်လည်း ဗောဓိပင်ပျိုး
လိုက်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် သေရမယ့်ကံကလွတ်ပြီး
ခြေကျိုးတာကို ဆိုလိုတာပါ။

ထို့အတူပါပဲ။

ရွှေအိုးပေါင်းများစွာ ရရှိမည့်ကံပါသော်လည်း ဗောဓိကိုင်း
ကျိုးသော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ရွှေအိုးတစ်အိုးသာ ရရှိတာကို
ဆိုလိုတာပါ။

အဲကို သဘောမပေါက်ဘဲ အကုသိုလ်လုပ်လည်း ကြီးပွား
တာပဲလို့ တွေးရင်တော့ မှားယွင်းသော အသိဉာဏ်ဖြစ်သွားပါပြီ။

အရှင်ဝိစက္ခဏာ (မဟာလယ်တီ)

'ယောနိသော မနုဿိကာရံဆိုတဲ့
 စိတ်ထားတတ်တဲ့သူဆိုတာ
 သူတစ်ပါးတွေကြောင့်လည်း
 ကိုယ်နှုတ်၊ စိတ်၊ မဆင်းရဲသလို
 ကိုယ့်ကြောင့်လည်း
 သူတစ်ပါးတွေ
 ကိုယ်နှုတ်စိတ် မဆင်းရဲပါဘူး။

သာသနာတည်ကြောင်းများ

ဘုရားသာသနာ နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ကြာအောင် တည်ရှိမည်၊ ဘယ်လောက်ကြာရင် ကွယ်ပျောက်မည်နှင့် ပတ်သက်လာပါက တချို့တွေက ကိန်းဂဏန်းတွေ ချပြပါတယ်။

ဟယ်လိုပင် ပြောနေကြပါစေ။ ဒါတွေက ပြည့်စုံသော အကြောင်းတရားတွေ မဟုတ်ပါဘူး။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ ဘာသာသနာတည်ခြင်း အကြောင်းရင်းများကို ဖွင့်ပြထားပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့

- ၁။ ရဟန်းများ တရားကိုရိုသေစွာနာခြင်း
- ၂။ တရား (ဓာပေကျမ်းဂန်များ)ကို ရိုသေစွာ(ကောင်းစွာ သင်ယူခြင်း
- ၃။ တရား(ဓာပေ)ကို နှုတ်တတ်အာရုံဆောင်ခြင်း

- ၄။ နှုတ်တတ်အာရုံဆောင်ထားသော တရား(စာပေကျမ်းဂန်များအနက်အဓိပ္ပါယ်)ကို ကောင်းစွာဉာဏ်ဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း (အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိအောင် ပြုခြင်း)
- ၅။ အနက်သဘောကိုသိ၍ တရားသဘောကိုသိ၍ (လောကုတ္တရာ) တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း (ပဋိပတ်ကို ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း)
- ၆။ စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို သင်ယူခြင်း
- ၇။ သင်ယူပြီးသော တရား(စာပေကျမ်းဂန်)ကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားခြင်း
- ၈။ အကျယ်အားဖြင့် ပို့ချခြင်း
- ၉။ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း
- ၁၀။ သင်ယူပြီးသော တရားကို စိတ်ဖြင့်အဖန်ဖန်ကြံစည်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း။
- ၁၁။ မှန်ကန်သော ပုဒ်၊ ပါဠိ၊ အက္ခရာများကို လေ့ကျင့်သင်ကြားခြင်း
- ၁၂။ ဆရာသမားတို့၏ အဆုံးအမကို ကောင်းစွာနာယူခြင်း။

၁၃။ သုတ်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်များကို ကောင်း
စွာပို့ချခြင်း။

၁၄။ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများရန် မကြံစဉ်ကြဘဲ ဈာန်၊
မဂ်၊ ဖိုလ်ကိုရ၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုကြရန်သာ
အားထုတ်ခြင်း။

၁၅။ သံဃာအချင်းချင်းညီညွတ်ခြင်းတို့ပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်အတွင်းမှာ ရှိကြတဲ့ ရဟန်း
သံဃာတော်များအနေဖြင့် အထက်ပါအင်္ဂါရပ်များနဲ့ ညီညွတ်စွာ
နေသမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာတော်ကြီးဟာ တည်ရှိနေမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ။

အထက်ပါအချက်တွေကို အလေးမထားဘဲ နေချင်သလို
နေကြမယ်ဆိုရင် သာသနာဟာလည်း ကွယ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်
ဆိုတာပါပဲ။

အရှင်သောဘိတ(ဓမ္မရတနာ)